

รายงานการวิจัย

การศึกษาความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก
ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

(A Study of English Language Proficiency, Language Usage Problems and
Language Needs among Graduate and Post Graduate Students
at King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok)

โดย

รศ. สุวรรณี พันธุ์พริกต์

อ. ฉัตรลิกา มหาพูนทอง

๐๑
๐๕
๐๖
๐๘

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

พ.ศ. ๒๕๔๙

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย	3
1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	3
1.5 ระเบียบวิธีวิจัย	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 การฟังภาษาอังกฤษ	5
2.2 การอ่านภาษาอังกฤษ	12
2.3 การเขียนภาษาอังกฤษ	19
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถและปัญหาใน ด้านการฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ	23
2.5 ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
3.2 สร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	41
3.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	41
3.4 วิเคราะห์ข้อมูล	41
3.5 สรุปผล	42

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	43
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม	43
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลสอบโดยใช้ข้อสอบวัดความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ Standardized English Proficiency Test (KMIT-Test) ในการ ทดสอบนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก	92
บทที่ 5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	94
5.1 สรุปผลการวิจัย	94
5.2 การอภิปรายผล	95
5.3 ข้อเสนอแนะ	100
5.4 บทสรุป	101
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก	110

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1	แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ 44
ตารางที่ 2	แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ 45
ตารางที่ 3	แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านการศึกษา 45
ตารางที่ 4	แสดงรายวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาอยู่ 45
ตารางที่ 5	แสดงจำนวนสถานภาพการทำงานในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม 46
ตารางที่ 6	แสดงประเภทของหน่วยงานที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดอยู่ 46
ตารางที่ 7	แสดงจำนวนระยะเวลาประสบการณ์ในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม 47
ตารางที่ 8	แสดงตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้ตอบแบบสอบถาม 47
ตารางที่ 9	แสดงการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม 48
ตารางที่ 10	แสดงการเข้าอบรมภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกชั้นเรียนในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา ของผู้ตอบแบบสอบถาม 48
ตารางที่ 11	แสดงจำนวนระยะเวลาที่ได้รับการอบรมภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของผู้ตอบ แบบสอบถาม 49
ตารางที่ 12	แสดงทักษะภาษาอังกฤษที่ได้รับการเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม 49
ตารางที่ 13	แสดงเหตุผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท และปริญญาเอก 50
ตารางที่ 14	แสดงวิธีการเพิ่มเติมความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาปริญญาโท และปริญญาเอก 52
ตารางที่ 15	แสดงการใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ปริญญาโทและปริญญาเอก 55
ตารางที่ 16	แสดงความต้องการจำนวนเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ/สัปดาห์ ของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก 56
ตารางที่ 17	แสดงเทียบความต้องการจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาปริญญาโท และปริญญาเอก 58
ตารางที่ 18	แสดงความต้องการในเรื่องลักษณะการเรียนการสอนของนักศึกษา ปริญญาโทและปริญญาเอก 60
ตารางที่ 19	แสดงความต้องการในด้านอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ 63

ตารางที่ 20	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษของ นักศึกษาปริญญาโทและ ปริญญาเอก	64
ตารางที่ 21	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก	67
ตารางที่ 22	แสดงความต้องการในการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ปริญญาโทและปริญญาเอก	69
ตารางที่ 23	แสดงความต้องการในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา ปริญญาโทและปริญญาเอก	72
ตารางที่ 24	แสดงความต้องการในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ปริญญาโทและปริญญาเอก	75
ตารางที่ 25	แสดงความต้องการในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ปริญญาโทและปริญญาเอก	78
ตารางที่ 26	แสดงความต้องการในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ปริญญาโทและปริญญาเอก	81
ตารางที่ 27	แสดงปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท และปริญญาเอก	85
ตารางที่ 28	แสดงปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท และปริญญาเอก	89

บทคัดย่อ

ชื่อ : รศ.สุวรรณี พันธุ์พริกส์
อ.ฉลลิกา มหาพูนทอง

หัวข้อวิจัย : การศึกษาความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาในระดับปริญญาของบัณฑิตในระดับปริญญาโท และ
ปริญญาเอกของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ปีการศึกษา : 2549

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ในด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน เพื่อสนองแนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและปรับปรุงข้อสอบมาตรฐานวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ (Standardized English Proficiency Test, (KMIT-Test)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 224 คน นักศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 15 คน รวมทั้งสิ้น 239 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม และข้อสอบมาตรฐานวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม และวิเคราะห์ผลสอบ ใช้โปรแกรม SPSS Window เพื่อหาค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกสอบ KMIT-Test ได้คะแนนต่ำในทุกตอนและมีจำนวนนักศึกษาน้อยมากที่สอบผ่านเกณฑ์ครึ่งหนึ่งของแต่ละตอน ดังนั้นนักศึกษาระดับปริญญาโทสอบในส่วนการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 6.14 (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 7.1 นักศึกษาระดับปริญญาเอกสอบในส่วนการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 5.93 มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 6.7 นักศึกษาระดับปริญญาโทสอบในส่วนไวยากรณ์และการเขียนมีคะแนนเฉลี่ย 7.57 (คะแนนเต็ม 25 คะแนน) มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 8.8 นักศึกษาระดับปริญญาเอกสอบในส่วนไวยากรณ์และการเขียนมีคะแนนเฉลี่ย 5.60 มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 13.3 นักศึกษาระดับปริญญาโทสอบในส่วนการอ่านมีคะแนนเฉลี่ย 14.22

(คะแนนเต็ม 35 คะแนน) มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 25.4 นักศึกษาระดับปริญญาเอกสอบในส่วนการอ่านมีคะแนนเฉลี่ย 11.33 มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 20

สำหรับความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่านักศึกษาทั้ง 2 ระดับ ให้ความสนใจภาษาอังกฤษในระดับดีมาก นักศึกษาต้องการศึกษาเนื้อหาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานและสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง โดยมีนักศึกษาในชั้นเรียน 20-30 คน ต่อกลุ่ม นักศึกษามีความต้องการผู้สอนที่เป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศสลับกัน โดยมีการฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ นักศึกษาไม่สามารถอธิบายและตอบข้อซักถามในการนำเสนอผลงานและไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ กับชาวต่างประเทศได้ ไม่มีเวลาทบทวนหรือเตรียมตัวเกี่ยวกับบทเรียน

ผลของการวิจัยครั้งนี้มีประโยชน์ต่อการวางแผนและพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับความรู้ความสามารถของนักศึกษา และสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษา ตลอดจนให้เป็นไปตามนโยบายของสถาบัน นอกจากนั้น สามารถนำไปปรับปรุงเนื้อหาข้อสอบ KMIT-Test ให้เหมาะสมต่อไป

Abstract

Name : Assoc.Prof. Suwannee Panproegsa
Ajarn Challika Mahaphuntong

Thesis Title : A Study of English Language Proficiency, Language Usage
Problems and Language Needs among Graduate and Post
Graduate Students at King Mongkut's Institute of Technology
North Bangkok

Academic Year : 2006

This research aims to study the English language proficiency, language usage problems and language needs among graduate and postgraduate students at King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok. It focuses on speaking, listening, reading and writing in order to serve as a guideline for curriculum development in English language courses for graduate and postgraduate students and to improve the standardized English Proficiency Test (KMIT-Test).

A sample of 224 graduate students and 15 postgraduate students totaling 239 students was collected. A questionnaire and KMIT-Test were used to analyze the data with the Statistical Package for Social Sciences (SPSS) computer program for Windows to investigate the frequency, mean, and standard deviation. The KMIT-Test analysis was performed with the same statistical program to analyze the standard mean and reliability.

The findings show that the sample of graduate and postgraduate students acquired low scores on the KMIT-Test in every part. Only a few students passed with half of the total score in each part as follows. Graduate students passed the listening test with an average score of 6.14 (full score 20 points). The students passing the test amounted to 7.1 percent. The average score of postgraduates in this part was 5.93 with 6.7 percent of the students passing the test. Graduate students' average score in

Structure and Usage was 7.57 (full score 25 points). The number of students passing was 8.8 percent. Postgraduate students' average score was 5.60. The total number of students passing was 13.3 percent. In reading, graduate students had an average score of 14.22 (full score 35 points). The percentage of students passing was 25.4. The postgraduates' average score was 11.3 and the number of students passing was 20 percent.

Both groups expressed the needs and interests to study the language at a very high level. The materials used should be applicable to basic everyday life, language presentation and meeting and practical at work. The class size should consist of 20-30 students. They requested Thai and English native teachers to take turns in teaching. The problems of using and learning language included their inability to explain and discuss when giving presentation, their inability to correspond in various situations with English-speaking foreigners, and their lack of time to revise and prepare the lessons.

The implication from this study could be useful in curriculum design and development, and teaching and learning management to meet objectives efficiently and to correspond with the students' knowledge and language proficiency, and their needs and interests, as well as the policies of the institute. Besides, it can act as a guideline to improve the content of KMIT-Test.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ที่ให้ทุนสนับสนุน
วิจัยและศาสตราจารย์ ดร.ธีรวุฒิ บุญยโสภณ ผู้ให้การสนับสนุนการวิจัย
ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ และภาควิชาภาษาที่ให้ความร่วมมือการทำวิจัย
นักศึกษาปริญญาเอกและนักศึกษาปริญญาโททุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือกรอก
แบบสอบถาม ทำให้งานวิจัยสำเร็จด้วยดี

รศ.สุวรรณี พันธุ์พริกส์
อ. ฉลธิกา มหาพูนทอง
ผู้วิจัย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคโลกาภิวัตน์ ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสาร และแลกเปลี่ยนข้อมูลประสบการณ์ ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ก้าวทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความรู้ที่ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีประชากรมากกว่า 80% ใช้เป็นภาษาเพื่อการสื่อสารในการศึกษา (Christina 2005)

ในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาภาษาอังกฤษจัดเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการศึกษาค้นคว้าทั้งจากตำรา บทความ และสื่ออินเทอร์เน็ตในราชกิจจานุเบกษา เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอุดมศึกษา(2548:27) ระบุว่าหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาควรให้ความสำคัญภาษาอังกฤษ เนื่องจากตำราต่างๆ ที่จะให้ให้นักศึกษาต่อ ยอดองค์ความรู้ในระดับสากลด้วยตนเอง ส่วนใหญ่จะเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นนักศึกษาจำเป็นต้องมีความสามารถทักษะภาษาอังกฤษในระดับที่เหมาะสมตามข้อกำหนดของสถาบันการศึกษา จึงเห็นได้ว่า นักศึกษาจำเป็นต้องค้นคว้าหาข้อมูลจากตำรา และสื่อต่างๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อประกอบการเรียนในชั้นเรียนเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ และพัฒนาศักยภาพ การใช้ภาษาอังกฤษได้ดีและมีประสิทธิภาพ บัณฑิตจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปปฏิบัติได้จริง นอกชั้นเรียนรวมทั้งสถานการณ์ต่างๆ ตามความต้องการของบัณฑิต

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ และกำหนดระเบียบข้อบังคับให้แต่ละมหาวิทยาลัยมีเกณฑ์ในการประเมินความสามารถภาษาอังกฤษของบัณฑิตขึ้น และสนองนโยบายของรัฐตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวด 4 มาตรา 22 พ.ศ.2542 โดยให้ความสำคัญของการจัดการศึกษาโดยยึดหลักผู้เรียนทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ความสัมฤทธิ์ผลในการจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ซึ่งในส่วนของการเรียนภาษาอังกฤษมีการบูรณาการ ในเนื้อหาบทเรียน การทำกิจกรรมจำลองเลียนแบบสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนฝึกหัดการใช้ภาษาอังกฤษ ตลอดจนเข้าใจถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาด้วย

ด้วยเหตุนี้ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ ซึ่งเป็นคณะที่ให้บริการการสอนและการวัดผลภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาของสถาบัน จึงเห็นความจำเป็นที่จะเตรียมนักศึกษาที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และมีความพร้อม

ทางการใช้ภาษาเพื่อการศึกษา และการทำงาน ตลอดจนการค้นคว้า การวิจัยและเพื่อสนองนโยบายของสถาบัน และบัณฑิตวิทยาลัย ที่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงได้จัดทำหลักสูตรภาษาอังกฤษบัณฑิตศึกษา 1 (810450 Graduate English I) และภาษาอังกฤษบัณฑิตศึกษา 2 (810451 Graduate English II) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโทและภาษาอังกฤษสำหรับนักวิชาการ 1 (810550 Academic English I) และภาษาอังกฤษสำหรับนักวิชาการ 2 (810551 Academic English II) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอก อีกทางเลือกหนึ่งคือ กำหนดให้นักศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอกต้องผ่านการสอบภาษาอังกฤษในระดับที่ได้มาตรฐาน ดังนั้นทางคณะฯ จึงมีโครงการมาตรฐานทดสอบภาษาอังกฤษ (Standardized English Proficiency Test Project, KMIT-Test) ขึ้นเพื่อให้บริการทดสอบ และวัดความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และเพื่อสนองต่อนโยบายดังกล่าวด้วย

ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ ถือเป็นปัญหาสำคัญที่ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องในวงการศึกษา ควรให้ความสนใจและนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และตรงกับความต้องการของผู้เรียนและทำให้ผู้เรียน เรียนด้วยความสนใจซึ่งถือเป็นการเสริมสร้างทัศนคติแรงจูงใจที่ดี เป็นที่ทราบกันดีว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยปัจจุบันยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร นักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ดิฐ ศรีนราวัฒน์ และรัชดาวรรณ จิตต์บรรจง 2544) ซึ่งมีสาเหตุหลายประการ ได้แก่ การใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทยเป็นภาษาที่สอง ดังนั้นโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการโต้ตอบในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันเป็นไปได้น้อยมาก ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่สนใจหรือจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน โดยอาจสื่อสารผ่านสื่อต่างๆ เช่น สื่อทางอินเทอร์เน็ต การขาดประสบการณ์การใช้ภาษาที่เพียงพอ เช่น ความสามารถทางไวยากรณ์ หรือคำศัพท์ไม่เพียงพอต่อการสื่อสาร ขาดความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ขาดทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จึงไม่มีการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษก่อนศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ทำให้ความรู้ภาษาอังกฤษไม่อยู่ในมาตรฐานของระดับบัณฑิตศึกษา

ด้วยเหตุผลดังกล่าว นำไปสู่การวิจัยโดยใช้แบบสอบถามและข้อสอบ KMIT-Test ในปี 2549 ประเมินความสามารถใช้ภาษาอังกฤษ ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาและปัญหาการเรียนภาษาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอกคณะต่าง ๆ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ทั้งนี้จะได้นำผลมาวิเคราะห์และปรับปรุงหลักสูตร และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท และปริญญาเอก
- 1.2.2 เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
- 1.2.3 เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงข้อสอบมาตรฐานวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ Standardized English Proficiency Test (KMIT -Test)

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาปัญหาในด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ขอบเขตของการวิจัยมีดังนี้

1.3.1 ประชากรที่ศึกษา คือ นักศึกษาปริญญาโท และปริญญาเอกที่สอบข้อสอบวัดความสามารถ ภาษาอังกฤษ Standardized English Proficiency Test (KMIT-Test) ในปี พ.ศ.2549 จำนวน 239 คน เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 224 คน นักศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวน 15 คน

1.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม และผลสอบของข้อสอบ KMIT-Test จากนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ไม่ศึกษาตัวแปรในเรื่องเพศ อายุ เชื้อชาติ ภูมิหลังการศึกษา ระดับสติปัญญา และสาขาวิชาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่

1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.4.1 แบบสอบถาม

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 3 ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ

1.4.2 ข้อสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ Standardized English Proficiency Test (KMIT-Test)

ตอนที่ 1 Listening Comprehension

ตอนที่ 2 Reading Comprehension

ตอนที่ 3 Structure and Usage

เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 2 ชั่วโมง 30 นาที ตอนที่ 1 ใช้เวลา 30 นาที ตอนที่ 2-3 ใช้เวลา 2 ชั่วโมง ลักษณะข้อสอบเป็นข้อสอบแบบปรนัยโดยมีตัวเลือก 4 คำตอบ

1.5 ระเบียบวิธีวิจัย

1.5.1 รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

1.5.2 รวบรวมข้อมูลจากผลการทดสอบของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ที่สอบข้อสอบ

มาตรฐานวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ Standardized English Proficiency Test

(KMIT - Test) รวมทั้งสิ้น 239 คน

1.5.3 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จาก KMIT-Test และแบบสอบถาม จำนวน 239 ฉบับ

1.5.4 สรุปผลและทำรายงาน

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทราบถึงความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ปริญญาโทและปริญญาเอก

1.6.2 รับรู้และเข้าใจความสัมพันธ์ของความสามารถการใช้ภาษาและปัญหาการใช้ภาษาของบัณฑิต

1.6.3 แก้ไขปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

1.6.4 นำผลที่ได้มาปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

1.6.5 นำผลที่ได้มาปรับปรุงข้อสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตในระดับปริญญาโท ปริญญาเอกของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การฟังภาษาอังกฤษ

2.1.1 องค์ประกอบของการฟัง

2.1.2 ความสามารถในการฟัง

2.2 การอ่านภาษาอังกฤษ

2.2.1 องค์ประกอบในการอ่าน

2.2.2 ความสามารถในการอ่าน

2.3 การเขียนภาษาอังกฤษ

2.3.1 องค์ประกอบในการเขียน

2.3.2 ความสามารถในการเขียน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถและปัญหาในด้านการฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ

2.5 ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ

2.5.1 ความหมายและความสำคัญของการวิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ

2.1 การฟังภาษาอังกฤษ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ทักษะที่ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนมากที่สุดคือ ทักษะการอ่าน และเขียน จะเห็นได้ว่าจำนวนกระบวนวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ กระบวนวิชาที่เปิดสอนส่วนใหญ่ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษามีกระบวนวิชาที่เกี่ยวกับการฟังน้อย สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ไม่เปิดสอนกระบวนวิชาที่เกี่ยวกับการฟังโดยเฉพาะ แต่จะรวมทักษะการฟังและพูดไว้ด้วยกัน อันที่จริงแล้วทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดทักษะหนึ่งซึ่งมีประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าทางด้านวิชาการและการสื่อสารในด้านการงานอาชีพ

ปัจจุบันในประเทศไทย มีแหล่งข้อมูลข่าวสาร และความบันเทิงเป็นภาษาอังกฤษจากสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิกิพีเดีย รวมทั้งอินเทอร์เน็ต ผู้เรียนจึงมีโอกาสดูฟังภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลายและกว้างขวางมากขึ้น

Rivers (1980) กล่าวถึงการฟังภาษาต่างประเทศว่าเป็นทักษะที่สร้างความหมาย ในการทำความเข้าใจเสียงที่ได้ยิน ผู้ฟังจะรับเอาคำพูดที่ได้ยิน การจัดเรียงลำดับคำนั้น ๆ ตลอดจนการขึ้นลงของเสียงมาสร้างให้เกิดความหมายขึ้น เพราะผู้พูดพูดออกมาอย่างมีความหมายอยู่แล้วแต่ความพยายามที่จะสร้างความหมายของคำพูดนั้น ๆ ให้เกิดขึ้นอยู่ที่ผู้ฟัง

Morley (1984) กล่าวถึงเวลาที่เราใช้ในการสื่อสารแบ่งคร่าว ๆ คือ ฟัง 50% พูด 25% อ่าน 15% และเขียน 10% ดังนั้นเราจึงไม่ควรละเลยทักษะการฟังซึ่งใช้มากเป็นสองเท่าในชีวิตประจำวัน

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุดทักษะหนึ่งในการสื่อสารของมนุษย์และมีความหมายมากกว่าการได้ยิน แม้กระนั้นก็ตาม ผู้เรียนเป็นจำนวนไม่น้อยประสบปัญหาในการฟังภาษาอังกฤษ ดังที่ Ur (1984) ได้กล่าวถึงปัญหาในการฟัง เช่น การฟังเสียงที่แตกต่างจากเสียงในภาษาที่หนึ่ง เสียงเน้นหนัก ทำนองเสียง การออกเสียง ความไม่เข้าใจคำศัพท์ และความไม่คุ้นกับสำเนียงภาษา เป็นต้น เพราะฉะนั้น การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องอาศัยความรู้ทางภาษาศาสตร์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของการฟังเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟังและสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.1 องค์ประกอบของการฟัง

Rivers (1980) กล่าวถึงองค์ประกอบของการฟังที่ช่วยให้เข้าใจความหมายที่ผู้พูดต้องการสื่อแก่ผู้ฟังสามประการ คือ

1. ข้อมูลทางภาษาศาสตร์ (linguistic information) หมายถึง สิ่งที่ผู้ฟังได้ฟังผ่านหูทั้งเสียงคำ สำเนียง และการจัดเรียงคำพูด ซึ่งการทำความเข้าใจนั้นผู้ฟังไม่จำเป็นต้องฟังสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาทั้งหมด แต่ผู้ฟังจะสามารถสร้างข้อความที่ตามมาได้ทั้งหมดจากคำพูดในตอนต้น

2. บริบททางด้านสถานการณ์ (situational context) หมายถึง สถานการณ์ในการพูดที่มีผลต่อการรับฟังของผู้ฟัง เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ผู้ฟังได้ยิน สิ่งที่ถูกพูดออกมา และสิ่งที่ผู้ฟังคาดว่าจะได้ยินต่อไป

3. ข่าวสารที่เป็นที่เข้าใจ (comprehended message) หมายถึง ความสามารถเข้าใจข่าวสารของผู้ฟังซึ่งขึ้นอยู่กับความตั้งใจของผู้พูด และผู้ฟังยึดเอาตัวชี้แนะทางเสียง (sound signal) ซึ่งเป็นเจตนาของผู้พูดมาตีความหมายทำให้ความหมายของสิ่งที่ได้ยินแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ เช่น

คำพูดว่า “You cunning fox!” อาจเป็นการยกย่องในสถานการณ์หนึ่งแต่เป็นการดูถูกในอีกสถานการณ์หนึ่ง เป็นต้น

ส่วน Richards (1987) เสนอความเห็นว่างัจยหลักที่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฟังมีสามประการ คือ

1. ความเข้าใจในข้อความที่ได้ฟังซึ่งสื่อออกมาทางวาจา ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ในการจัดกลุ่มคำ (chunk) และประสบการณ์ที่จะบอกได้ว่าประโยคหรือข้อความแบบใดที่ได้ยินได้ฟังมีความเป็นไปได้หรือมีความหมายเช่นไร

2. การตีความนัยของผู้พูด ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีว่าด้วยการพูด (speech act) อันได้แก่ ความเข้าใจในเรื่องสถานการณ์ ผู้สนทนา เป้าหมายและความตั้งใจของผู้พูด เป็นต้น นอกจากนี้ยังต้องเข้าใจหลักเกณฑ์เกี่ยวกับความร่วมมือในการสนทนา อีกด้วย

3. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง

นอกเหนือจากปัจจัยหลักทั้ง 3 ประการที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ปัจจัยรองอันเป็นลักษณะธรรมชาติของภาษาพูดที่ส่งผลต่อความเข้าใจในขณะที่กิจกรรมการฟังกำลังดำเนินอยู่นั้น มี 9 ประการ คือ

1. ลักษณะข้อความในการพูด มักมีลักษณะเป็นประโยคย่อย (clause) มากกว่าเป็นประโยคที่สมบูรณ์

2. การลดรูป การสื่อความในภาษาพูดนั้นหากส่วนใดที่ผู้พูดเจตนาจะสื่อความหมายหรือตั้งใจที่จะได้รับการเน้นเป็นพิเศษ หากส่วนใดไม่สำคัญก็จะถูกลดรูปทิ้งไป เช่น ประธาน กริยาช่วย article สรรพนาม เป็นต้น

3. ไม่คำนึงถึงรูปแบบทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ผู้พูดจะเน้นความเชื่อมั่นนัยของความคิดที่จะสื่อมากกว่าความเชื่อมั่นนัยของรูปประโยค

4. มีการหยุดเว้นระยะและพูดตะกุกตะกัก การหยุดเว้นระยะ (pause) ความลังเล (hesitate) หรือตะกุกตะกัก รวมทั้งมีการแก้ไขคำพูดเพื่อให้เกิดความชัดเจน เป็นลักษณะธรรมชาติของการพูด พฤติกรรมดังกล่าวแสดงให้เห็นกระบวนการในการเลือกและวางแผนในสิ่งที่จะสื่อออกมาของผู้พูด

5. ความเร็ว ซึ่งขึ้นอยู่กับความถี่ในการเว้นระยะ หากหยุดบ่อยจะทำให้ความเร็วต่ำลง

6. จังหวะการเน้นเสียงหนักเบา ความหมายของคำที่ต้องการจะสื่อจะปรากฏเด่นชัดในลักษณะของการเน้นเสียงหนักเบาของคำและประโยค

7. ความเข้าใจในเครื่องหมายแสดงความต่อเนื่องของข้อความ (cohesive devices)

8. ใจความของข่าวสาร ข้อความที่เกิดขึ้นในระหว่างสนทนานั้นจะไม่มีการเรียบเรียงมาก่อน หากแต่จะปรับเปลี่ยนไปตามสภาวะของความเข้าใจที่เกิดขึ้นระหว่างกัน หัวข้อเรื่อง (topic) ในการสนทนาจะค่อย ๆ ชัดเจนขึ้นตามลำดับ

9. การสื่อความหมายอาจทำได้โดยใช้คำพูดและท่าทาง

Flowerdew (1994) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญในการฟังให้เข้าใจว่าต้องอาศัยความรู้ทางภาษาศาสตร์หลายด้าน ดังนี้

1. ด้านปฏิบัติศาสตร์เชิงภาษา (Pragmatics) เกี่ยวกับความหมายของภาษาโดยอาศัยบริบท ผู้ฟังต้องมีความรู้ด้านภาษาที่เอาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ
2. ด้านอรรถศาสตร์ (Semantics) ผู้ฟังต้องรู้ความหมายของคำและประโยค
3. ด้านโครงสร้างภาษาและไวยากรณ์ (Syntax) ผู้ฟังต้องทราบหลักภาษาและไวยากรณ์ของภาษาที่ฟัง
4. ด้านคำศัพท์ (Lexis) ผู้ฟังจะต้องฟังคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และรู้ความหมายของคำ
5. ด้านสัทศาสตร์ (Phonology) ผู้ฟังจะต้องทราบกฎเกณฑ์การออกเสียงและมีทักษะในการแยกเสียงจึงจะเข้าใจ

จากข้อมูลที่ได้นำเสนอมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าองค์ประกอบที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการฟังภาษาต่างประเทศต้องอาศัยการประสมประสานสัมพันธ์กันระหว่างความรู้เกี่ยวกับระบบของภาษา สถานการณ์ ตลอดจนความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง อย่างไรก็ตาม ความเข้าใจในการฟังนั้นมิได้เกิดขึ้นภายหลังจากการรับรู้ระบบเสียงที่เรียบเรียงขึ้นเป็นหน่วยคำที่มีความหมายดังที่เข้าใจกัน แต่ผู้ฟังจะต้องใช้ภาษาประกอบกับบริบทของสถานการณ์เพื่อตีความสิ่งที่ได้ฟัง การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ได้ฟังมาก่อนกับข้อความที่กำลังจะตามมาด้วยกัน โดยอาศัยองค์ประกอบดังกล่าวนอกจากจะทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาแล้ว ยังช่วยให้ผู้ฟังสามารถคาดเดาในสิ่งที่ผู้พูดตั้งใจที่จะกล่าวได้ล่วงหน้าก่อนที่จะได้ฟังจริง ๆ กระบวนการทั้งหลายที่ผู้ฟังจะต้องพัฒนาคือการรับรู้ (perception) การวิเคราะห์ (analysis skill) และการสังเคราะห์ (synthesis skill) ซึ่งรวมเรียกว่าความสามารถในการฟัง

2.1.2 ความสามารถในการฟัง

มีนักวิจัยทางด้านการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับความสามารถในการฟังดังนี้ Finocchiaro และ Bonomo (1973) กล่าวว่า ความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศให้เข้าใจขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ความคุ้นเคยกับคำพูดแต่ละคำพูดของผู้ฟัง ความคาดหวัง (expectation) ในคำพูดที่จะได้ยินในสถานการณ์นั้น และ

ความสามารถที่จะใช้ตัวแนะที่ซ้ำซ้อน (redundant clues) ทางภาษามาเป็นตัวประกอบให้เกิดความเข้าใจ นอกจากนี้การที่ผู้ฟังสามารถจดจำสิ่งที่ได้ฟังมานั้น มีส่วนช่วยให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น

Underwood (1990) กล่าวถึงความสามารถในการฟังว่า ความสามารถในการฟังแตกต่างจากการได้ยิน การได้ยินเป็นสภาพเฉื่อย (passive) ซึ่งตรงข้ามกับการฟังซึ่งเป็นกระบวนการที่ว่องไว และยังกล่าวต่อไปอีกว่าความสามารถของการฟังประกอบด้วยกระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ

1. ความสามารถในการส่งผ่านเสียงไปยังหน่วยรับรู้ หมายถึง ความพยายามของผู้ฟังในการรวบรวมคำที่ได้ยินซึ่งผ่านมาเรื่อย ๆ ให้เป็นหน่วยซึ่งมีความหมาย ขั้นตอนนี้เกิดขึ้นในระยะสั้นประมาณ 1 วินาที

2. ความสามารถในการรวบรวมข้อมูลซึ่งได้มาจากการตรวจสอบเสียงและคำที่ได้ยิน พร้อมทั้งเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้ทราบมาแล้ว ผู้ฟังดึงความหมายออกมาจากข้อความที่ได้ยิน เมื่อทราบความหมายแล้วคำที่ได้ยินจริง ๆ มักจะถูกกลืนไป

3. ความสามารถในการกักเก็บใจความหมายแล้วในหน่วยความจำระยะยาวซึ่งอาจจะต้องนำมาใช้อีก แต่จำไว้ในรูปแบบย่อ ผู้ฟังจะจำแต่ใจความสำคัญ (gist) มากกว่าที่จะจำถ้อยคำที่ผู้พูด

Anderson และ Lynch (1993) กล่าวถึงผู้ประสบปัญหาด้านความสามารถในการฟัง คือผู้ที่ไม่สามารถเข้าถึงกระบวนการฟังโดยตรงจึงไม่รู้ว่าจะใช้ทักษะอย่างไรขณะที่ฟัง วิธีการหนึ่งที่จะทราบได้ว่าผู้ฟังมีปฏิกิริยาโต้ตอบอย่างไรกับสิ่งที่ได้ยิน คือ การสังเกตการโต้ตอบผ่านการพูด การเขียน หรือ การใช้ท่าทางกระบวนการในการฟังแบ่งออกเป็น 3 ช่อง คือ 1) การรับรู้คำพูดที่ผู้พูดเปล่งออกมา 2) ผู้ฟังใช้ข้อมูลต่าง ๆ ที่เคยมีในประสบการณ์เพื่อเข้าใจคำพูดที่ได้ยิน และ 3) การโต้ตอบจากผู้ฟัง

Anderson และ Lynch ยังกล่าวต่อไปอีกว่า ผู้ฟังมิใช่เครื่องอัดเสียง แต่ผู้ฟังจะต้องสามารถเลือกสาระสำคัญจากสิ่งที่ได้ยิน กล่าวคือ ผู้ฟังต้องสามารถเลือก (select) แปลความหมาย (interpret) และสรุป (summarize) ข้อความที่ได้ยิน

Galvin (1992) กล่าวว่ากระบวนการสำคัญที่มีบทบาทสำคัญต่อความสามารถในการฟัง ได้แก่ การรับ (receiving) การแปลความหมาย (interpreting) การประเมิน (evaluating) และการโต้ตอบ (responding) ข้อความที่ได้ยิน การฟังจึงมิใช่การที่ปล่อยให้เสียงผ่านเข้าหู แต่เมื่อได้ยินคำพูด ผู้ฟังต้องแปลความหมายโดยอาศัยประสบการณ์ ประเมินความคิดและ/หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับข้อความที่ได้ยินแล้วจึงโต้ตอบ

Galvin กล่าวต่อไปอีกว่า ความสามารถในการฟังมิได้ขึ้นอยู่กับทักษะใดทักษะหนึ่งเท่านั้น แต่ทักษะต่าง ๆ เช่น การรับรู้ การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ มีความสำคัญต่อความสามารถในการฟัง ความสามารถในการฟังเป็นความสามารถในการคิดเกี่ยวกับความหมาย และปัจจัยที่อยู่

เบื้องหลังการฟังที่ประสบความสำเร็จคือ การตัดสินใจได้ทันเวลา โดยสามารถตอบคำถามในการฟังได้ว่า สถานการณ์เป็นอย่างไร จุดมุ่งหมายของผู้พูดคืออะไร คำและหน่วยความหมายใดที่สำคัญ สิ่งที่ได้ยินมีเหตุผลหรือไม่

การฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญแก่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมากมักประสบปัญหาในการฟังอย่างไรก็ดี ปัญหาในการฟังเพื่อความเข้าใจ เป็นปัญหาทางด้านภาษาและปัญหาที่มีใช้ทางด้านภาษา ดังนี้คือ

1. ปัญหาทางด้านภาษา

ปัญหาทางด้านภาษามีหลายประเภทได้แก่ 1) การใช้เสียงซึ่งไม่มีในภาษาของผู้เรียน เช่น เสียง “S” ทำยคำนามที่เป็นพหูพจน์ และเสียงทำยคำกริยาที่อยู่ในรูปอดีตกาลของภาษาอังกฤษซึ่งไม่มีในภาษาไทยตัวอย่าง เช่น stopped , breathed และ landed นักศึกษาไทยมักไม่สังเกตเสียง “ed” ที่ลงท้าย เช่น /t/ /d/ และ /id/ ทำให้เวลาฟังการออกเสียงคำเหล่านี้จะฟังไม่เข้าใจว่าเป็นคำใด 2) การลงเสียงหนักเบา (stress) ในคำภาษาอังกฤษ ถ้าผู้เรียนออกเสียงหนักเบาคิดพยางค์จะทำให้ฟังไม่เข้าใจ 3) การอ่านออกเสียงผิด เมื่อผู้ฟังออกเสียงคำใดผิด ไม่ใช่เฉพาะลงเสียงหนักเบาคิด ผู้ฟังจะฟังคำนั้นไม่เข้าใจ เพราะไม่ทราบว่าเป็นคำ ๆ เดียวกับที่เคยทราบแต่ออกเสียงผิด ซึ่งมีผลอย่างมากในการฟัง ถ้าออกเสียงคำผิดมากเท่าใดก็จะฟังไม่เข้าใจมากขึ้นเท่านั้น 4) การใช้ทำนองเสียง (intonation) มีผลต่อความหมาย ผู้ฟังที่ไม่ทราบหรือไม่ได้สังเกตทำนองเสียงสูงต่ำในภาษาอังกฤษ จะทำให้ความเข้าใจในการฟังลดน้อยลง 5) สำเนียงภาษา (accent) ซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งทำให้เกิดปัญหาการฟังไม่เข้าใจ ผู้ฟังอาจเคยชินกับสำเนียงภาษาหนึ่ง เมื่อได้ยินสำเนียงภาษาที่ต่างออกไปจะทำให้ฟังยากขึ้น และ 6) ปัญหาทางด้านคำศัพท์

2. ปัญหาที่มีใช้ทางด้านภาษา

ปัญหาที่มีใช้ทางด้านภาษาได้แก่ 1) การขาดความรู้พื้นฐานในเรื่องที่ฟัง 2) ความเร็วของผู้พูด 3) การแปลความหมายและความเข้าใจทางวัฒนธรรม และ 4) ความหนาแน่นของข้อมูล

จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งเสริมความสามารถในการฟัง รวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ ได้มีนักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิธีการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังให้แก่ผู้เรียน ดังนี้

Huebener (1969) ได้เขียนหนังสือชื่อ “How to Teach Foreign Language Effectively” และได้เสนอวิธีการฝึกฝนทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ฝึกผู้เรียนให้สามารถแยกคำ เสียง และโครงสร้างของภาษาได้

ขั้นที่ 2 ฝึกผู้เรียนให้สามารถรู้ความหมายของคำ และเสียงที่คล้ายคลึงกัน

ขั้นที่ 3 ฝึกผู้เรียนให้สามารถรู้เนื้อหาของเรื่องราวหรือบริบทหนึ่ง ๆ ได้อย่างชัดเจน

โดยสรุปความสามารถของการฟังภาษาของผู้เรียน คือ ความเข้าใจความหมายในเรื่อง ซึ่งพัฒนาได้ด้วยการฝึกฟัง สิ่งเหล่านี้อยู่ที่กระบวนการฝึกตามขั้นตอนดังที่กล่าวมาแล้ว ย่อมทำให้ทักษะการฟังของผู้เรียนพัฒนาไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จารุณี มณีกุล (2545) ได้เสนอแนะการเพิ่มพูนความสามารถในการฟังโดยใช้เนื้อหา และกรรมที่แท้จริง (use of authentic materials and tasks) และเน้นว่าการเรียนการสอนที่จะช่วยฝึกฝนทักษะได้อย่างสัมฤทธิ์ผล มีดังนี้

1. ควรมีการเรียงลำดับเนื้อหาการฟังตามความยากง่ายเพื่อให้ผู้เรียนฟังเนื้อหาอย่างง่ายก่อน แล้วจึงฟังเนื้อหาในระดับยากต่อไป
2. ควรมีกิจกรรมฝึกปฏิบัติที่เน้นให้ผู้เรียนรู้จักเขียน outline key word และ phrase ในขณะดูรายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรือวิดีโอ
3. ควรมีกิจกรรมการฟังจากอินเทอร์เน็ต
4. ควรมีการสอนกลวิธีการฟังให้แก่ผู้เรียน

จากข้อมูลที่ได้นำเสนอมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษให้เข้าใจนั้นประกอบด้วย การประสมประสานสัมพันธ์กันระหว่างความรู้เกี่ยวกับระบบของภาษา สถานการณ์ ตลอดจนความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง อย่างไรก็ตามความเข้าใจในการฟัง มิได้เกิดขึ้นภายหลังจากการรับรู้ระบบเสียงที่เรียบเรียงขึ้นเป็นหน่วยคำที่มีความหมายดังที่เข้าใจกัน แต่ผู้ฟังจะต้องใช้ภาษาประกอบกับบริบทของสถานการณ์ (context of situation) เพื่อตีความสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งในบริบทของสถานการณ์นั้นจะมีบริบทร่วม (co - text) อันเกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ได้ฟังมาก่อนกับข้อความที่กำลังจะตามมาเข้าด้วยกัน (Brown and Yule , 1989) โดยอาศัยองค์ประกอบดังกล่าว นอกจากจะทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาแล้ว ยังช่วยให้ผู้ฟังสามารถคาดเดาในสิ่งที่ผู้พูดตั้งใจที่จะกล่าวได้ล่วงหน้าก่อนที่จะได้ฟังจริง ๆ ดังนั้นการที่ผู้ฟังรู้ในสิ่งที่ผู้พูดพูดไปแล้ว รู้ว่าผู้พูดกำลังจะพูดอะไรต่อไป มีความรู้เกี่ยวกับตัวผู้พูด ตลอดจนเจตนาของผู้พูดเหล่านี้ก็จะมีส่วนช่วยสนับสนุนให้เกิดความเข้าใจในการฟัง นอกจากนี้ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการฟังภาษาต่างประเทศให้เข้าใจ ได้แก่ ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม คำเชื่อมที่แสดงความสัมพันธ์ของข้อความที่มีหน้าที่แตกต่างกัน ตลอดจนความเข้าใจความหมายที่ได้รับการสื่อความออกมาด้วยกลวิธีต่าง ๆ เช่น กิริยาท่าทางของผู้พูด เป็นต้น ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศให้เข้าใจทำให้เกิดเทคนิควิธีต่าง ๆ ในการฝึกฝนทักษะการฟัง ได้แก่ การแยกคำ เสียง และโครงสร้างภาษา การรู้ความหมายของคำ และเสียงที่คล้ายคลึงกัน รวมทั้งการนำเนื้อหาและกิจกรรมมาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการฟังอย่างแท้จริง โดยเฉพาะการฟังเนื้อหาที่

เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวันเข้ามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อันจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีความกระตือรือร้นอยากเรียนและเห็นความสำคัญของการฟังภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในการแสวงหาความรู้ ความบันเทิง และประโยชน์ในงานอาชีพ

2.2 การอ่านภาษาอังกฤษ

การที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีความรู้แตกฉานได้จำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้เพราะผู้ที่รู้หนังสือและสามารถอ่านหนังสือได้ย่อมได้เปรียบผู้ที่ไม่รู้หนังสือ ไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ซึ่งเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้ไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้เข้าใจ สภาพแวดล้อมในสังคมไทยเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการอ่านในชีวิตประจำวันได้มากกว่าทักษะอื่น ๆ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนระดับสูงมักใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ในวิทยาการแขนงต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะหนังสือตำราส่วนมากที่ใช้ประกอบการเรียนในระดับสูงมักเขียนเป็นภาษาอังกฤษ การอ่านจึงเปรียบเสมือนกุญแจไขความรู้ที่มีอยู่มากมายในโลก (Eskey , 1957)

การอ่านเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง กล่าวกันว่าหัวใจของการอ่านคือความเข้าใจ (Mason et al , 1984) การอ่านของผู้อ่านจะมีความหมายและมีคุณค่าขึ้นอยู่กับความรู้ที่ตัวเองประกอบในการอ่าน คืออะไร

2.2.1 องค์ประกอบในการอ่าน

นักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการอ่าน ดังนี้

Bond และ Tinker (1957) ได้ทำการศึกษาอุปสรรคในการอ่านเพื่อความเข้าใจและได้เสนอองค์ประกอบพื้นฐานของความสามารถในการอ่านว่าประกอบด้วย

1. Word Meaning หมายถึง การเข้าใจความหมายของคำที่อยู่ในรูปประโยคลักษณะต่าง ๆ ดังนั้นความหมายของคำย่อมแตกต่างกันออกไป
2. Thought Units หมายถึง การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ ซึ่งผู้อ่านจะต้องรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ เพื่อเข้าใจความหมายที่ต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน ทำให้ได้ความหมายมากกว่าการอ่านทีละคำ
3. Sentence Comprehension หมายถึง การเข้าใจความหมายของรูปประโยคซึ่งเป็นความสามารถของผู้อ่านที่จะใช้ความหมายของคำ กลุ่มคำให้สัมพันธ์กันจนเป็นรูปประโยคที่ให้ความหมายสมบูรณ์
4. Paragraph Comprehension หมายถึง การเข้าใจเนื้อความของรูปประโยคที่ต่อเนื่องทั้งหมดใน แต่ละตอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสำคัญของแต่ละตอนนั้น ๆ

5. Comprehension of Larger Units หมายถึง การเข้าใจเนื้อความของทุกตอนที่ต่อเนื่องกันจนจบ ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมาย แนวความคิดที่สำคัญของเนื้อหาและการลำดับเนื้อหาจนสามารถสรุปเป็นความคิดรวบยอดที่สำคัญได้

การอ่านถือว่าเป็นกระบวนการของความคิดและความเข้าใจ ถ้าหากปราศจากความเข้าใจข้อความที่อ่าน ก็จะไม่เกิดการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน การวิจัยของ Goodman (1972) ชี้ให้เห็นว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นสิ่งที่ผู้อ่านสร้างขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ของตัวอักษร ดังนั้นองค์ประกอบของการอ่านจึงเกิดจากกระบวนการคิดและกระบวนการเลือกสิ่งชี้นำทางภาษา (linguistic cues) ซึ่งได้แก่ ตัวอักษรและเสียง (grapho – phonic cues) ลำดับคำในประโยค (syntactic cues) และความหมายของคำ (semantic cues) โดยผู้อ่านจะสุ่มเลือกสิ่งชี้นำจากข้อความที่อ่าน และใช้ความรู้ในทางภาษาศาสตร์หาความหมายจากคำต่าง ๆ ผู้อ่านจะคาดคะเนความหมายของคำที่พบในข้อความหนึ่ง ๆ แล้วทดสอบดูว่าสิ่งที่คาดคะเนไว้ถูกต้องหรือไม่เพียงใด จากนั้นจะมีการย้ำเพื่อความมั่นใจ ว่าการคาดคะเนนั้นถูกต้องเพียงใด เมื่อสิ่งที่คาดไว้ผิด ผู้อ่านก็จะทำการแก้ไขเมื่อจำเป็น แล้วย้อนกลับไปเลือกสิ่งชี้นำใหม่จนเข้าใจบทอ่านทั้งหมด

Coady (1979) กล่าวว่า องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ ความสามารถทางสติปัญญาของผู้อ่าน (conceptual abilities) ความรู้พื้นฐานของผู้อ่าน (background knowledge) และกลวิธีในการอ่าน (process strategies) ซึ่งหมายถึงว่า ในการทำความเข้าใจบทอ่าน ผู้อ่านต้องมีความรู้เรื่องพยัญชนะ หน่วยคำ พยางค์ ไวยากรณ์ คำศัพท์ และเจตคติที่ดี มีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่อ่าน มีกลวิธีในการนำความรู้ต่าง ๆ ดังกล่าวมาสร้างเป็นความเข้าใจ เมื่ออ่าน

นอกจากนี้ยังมีนักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านได้ให้แสดงทรรศนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของการอ่านในแง่ที่เป็นกระบวนการทางความคิดที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ทางภาษาศาสตร์และประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งที่อ่านมาก่อน หรือที่เรียกว่าประสบการณ์เดิม (prior knowledge) เช่น Pearson (1979) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ประกอบด้วย การรู้จักใช้ข้อมูลด้านอักษรและเสียง การลำดับคำและการรู้ความหมายของคำไปพร้อม ๆ กันในขณะที่อ่านบทอ่าน ข้อมูลในแต่ละด้านจะชดเชยซึ่งกันและกัน ถ้าผู้อ่านมีข้อมูลด้านใดด้านหนึ่งน้อยไม่พอเพียงในการทำทำความเข้าใจบทอ่าน

Harris และ Smith (1980) กล่าวว่า ประสบการณ์พื้นฐาน (background experience) ความสามารถด้านภาษา (language abilities) ความสามารถในการคิด (thinking abilities) ความรู้สึกต่อสิ่งที่อ่าน (affection) ซึ่งได้แก่ ความสนใจ ทศนคติ และอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งที่อ่านและจุดมุ่งหมายในการอ่าน ล้วนเป็นองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจทั้งสิ้น

นักวิจัยทางการอ่านบางท่านได้เสนอว่าความรู้เกี่ยวกับการเขียน เป็นองค์ประกอบหนึ่งของการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วย เช่น William (1986) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับระบบการเขียน (Knowledge of writing system) คือ การประสมคำ สะกดคำ มีความรู้และความสามารถด้านภาษา (knowledge of the language) คือ การรู้จักเรียบเรียงคำ การตีความ (ability to interpret) ได้แก่ ความรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ความรู้รอบตัว (knowledge of the world) ความรู้ด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ลักษณะของบทอ่าน บรรยายภาพ และเหตุผล รวมทั้งวิธีการอ่าน (reading style) ด้วย

การวิจัยของ Carrell และ Eisterhold (1988) ได้ยืนยันผลการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบของการอ่านซึ่งนักวิจัยได้เสนอก่อนหน้านี้คือ องค์ประกอบของการอ่านมิได้มีเพียงความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ เพียงอย่างเดียว แต่องค์ประกอบของการอ่านที่สำคัญมากที่สุดประการหนึ่ง คือ ความรู้ด้านโลกทัศน์ ความรู้รอบตัว ซึ่งผู้อ่านมีอยู่แต่เดิม ความสัมพันธ์กันระหว่างความรู้ทางด้านภาษากับความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่กับข้อเขียน จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่จากข้อเขียนเข้ากับความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วในกระบวนการคิดของผู้อ่าน

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมานี้ สามารถสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการของความคิด และความเข้าใจที่อาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ องค์ประกอบด้านภาษา ได้แก่ ความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค และความเข้าใจอนุเจต (paragraph) ที่เรียบเรียงด้วยข้อความที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันเป็นเรื่องราว อย่างไรก็ดี ความรู้ด้านภาษามิได้เป็นองค์ประกอบเดียวของการอ่านเพื่อความเข้าใจ แต่องค์ประกอบด้านโลกทัศน์ ได้แก่ ความรู้หรือประสบการณ์เดิม ความรู้ด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จุดมุ่งหมายของการอ่าน และวิธีการอ่าน ล้วนเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อให้เกิดการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านได้ เพื่อบรรลุจุดหมายปลายทางของการอ่านคือ ความสามารถในการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

2.2.2 ความสามารถในการอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือเบื้องต้นของการศึกษาในระดับสูง ความสามารถในการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญทั้งสำหรับผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษา และผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ แต่ใน หลาย ๆ กรณี เรามักพบว่าความพยายามแสวงหาความรู้เพิ่มเติมต้องหยุดชะงักลง ด้วยอุปสรรคอันเกิดขึ้นจากความไม่ชำนาญในทักษะนี้ ซึ่งย่อมเป็นผลกระทบต่อความก้าวหน้าทั้งทางวิชาการและทางอาชีพได้

Gray (1963) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของความสามารถของการอ่านว่ามีประโยชน์หลายประการดังนี้

1. เป็นสิ่งช่วยตอบสนองความต้องการเรียนรู้ เช่น การศึกษาค้นคว้าวิทยาการใหม่ ๆ

2. เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ
3. เป็นสิ่งหย่อนใจในยามว่าง เช่น การอ่านนิยายหรือสารคดีเพื่อความเพลิดเพลิน
4. เป็นสิ่งช่วยในการหาประสบการณ์เพิ่มเติม
5. เป็นสิ่งช่วยในการเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ เช่น การอ่านกฎ ระเบียบเพื่อการปฏิบัติ
ที่ถูกต้องตามข้อกำหนด

Strang (1972) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านเป็นหนทางที่สำคัญซึ่งนำไปสู่ความรู้ การอ่านมีความสำคัญต่อทุกวิชา และในสังคมที่ก้าวหน้าในปัจจุบัน การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการตีความสิ่งที่อ่านอย่างถูกต้องและครบถ้วน

ความสามารถในการอ่านมีคุณค่าและประโยชน์มหาศาลต่อผู้อ่าน แต่ลักษณะเช่นไรที่จัดว่าเป็นลักษณะความสามารถในการอ่าน และผู้เรียนสามารถฝึกฝนให้เกิดความสามารถในการอ่านได้อย่างไร Dallmann (1980) ได้กล่าวถึงลักษณะความสามารถในการอ่าน ดังนี้

1. Mechanical Skill เป็นความสามารถในการใช้ทักษะสายตากราดไปตามตัวอักษรและจับใจความของเนื้อหาหรือเรื่องราวได้
2. Meaning of Lexical Items เป็นความสามารถในการรู้และเข้าใจความหมายของคำ และประโยคทั้งความหมายโดยตรง (denotative) และความหมายโดยทางอ้อม (connotative) ของกลุ่มคำในบทอ่านนั้น ๆ จนสามารถเข้าใจความหมายของกลุ่มคำทั้งหมดได้
3. Grammatical Meaning เป็นความสามารถในการเข้าใจความหมายทางไวยากรณ์ โครงสร้างของรูปประโยคแบบต่าง ๆ รวมทั้งคำที่ใช้อ้างอิงสิ่งที่กล่าวมาแล้วหรือใช้เชื่อมประโยค ให้ได้ความหมายตามหลักไวยากรณ์ของประโยค
4. Reasoning Skill เป็นความสามารถในการใช้ทักษะการคิดอย่างมีเหตุผลซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจ การเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ หรือลำดับเรื่องราวต่าง ๆ ในเนื้อเรื่องได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น
5. Selection Skill เป็นการใช้ทักษะในการเลือกสรรเนื้อเรื่องที่อ่านโดยสามารถรับรู้ และเข้าใจโครงสร้างภายในของเนื้อหาว่าส่วนใด คือ บทนำ เนื้อเรื่อง บทสรุป ความคิดเห็น ทฤษฎี การวิเคราะห์ ตลอดจนสามารถแยกความแตกต่างระหว่างใจความสำคัญกับใจความรองได้อย่างถูกต้อง

La Berge และ Samuels (อ้างอิงใน Barnett , 1989) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านเพื่อ ความเข้าใจว่า ความสามารถในการอ่านภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษให้เข้าใจขึ้นอยู่กับสิ่งที่ปรากฏในบทอ่าน ในขณะที่อ่าน ผู้อ่านจะถอดความหมายจากตัวอักษร (decoding) และเข้าใจ ความหมายของคำที่อ่าน (comprehending) การถอดความหมายนั้นมาจากหน่วยเสียงซึ่งเรียงเป็นคำ

อยู่ในบทอ่านนั่นเอง และความเข้าใจในความหมายก็จะมาจากการถอดความหมายของบทอ่านในเวลาต่อมา

นอกจากการถอดความหมายจากตัวอักษร (decoding) และการเข้าใจความหมายของคำที่อ่าน (comprehending) เป็นปัจจัยสำคัญของความสามารถในการอ่านแล้ว มโนทัศน์หรือ schema ก็มีความสำคัญต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านด้วย ดังที่ Anderson และคณะ (อ้างถึงใน Hudson , 1982) กล่าวว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นต้องอาศัยสถานะที่เรียกว่า “การเติมช่องว่างในมโนทัศน์” หรือ “schema instantiation” ผู้อ่านจะต้องนำมโนทัศน์ (schema) มาสัมพันธ์กับข้อเขียนซึ่งเป็นเพียงข้อมูลทางภาษาในมโนทัศน์จะมีช่องว่าง (slots) อยู่ เมื่อการอ่านกำลังดำเนินอยู่ ช่องว่างก็จะถูกเติมด้วยข้อมูลจากการอ่าน และเมื่อช่องว่างนั้นเต็มสมบูรณ์ ความเข้าใจก็เกิดขึ้นในการอ่าน หรือเรียกว่าความสามารถในการอ่านให้เข้าใจที่อาศัยมโนทัศน์และข้อมูลความรู้ที่ตรงกันซึ่งผู้อ่านมีอยู่แล้ว

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าความสามารถในการอ่านการเป็นผลของพฤติกรรมทางสาขา การใช้ความรู้ทางด้านภาษาให้สัมพันธ์กับกระบวนการทางความคิดที่ตอบสนองต่อสัญลักษณ์ตัวเขียน และก่อให้เกิดความเข้าใจตามมาโดยมีมโนทัศน์ และข้อมูลความรู้ที่ตรงกันซึ่งผู้อ่านมีอยู่ มาช่วยให้เข้าใจสิ่งที่อ่านหรือช่วยแก้ปัญหาอันเกิดจากความไม่เข้าใจในกรณีผู้อ่าน ไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์ที่อ่าน

ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นปัจจัยที่สำคัญของทักษะการอ่าน การจะวัดว่าผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านหรือไม่ ก็คงจะวัดได้จากการที่ผู้อ่านตอบคำถามถูกต้องหรือไม่ มีนักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ทำการศึกษาเกี่ยวกับการวัดความสามารถในการอ่าน เช่น Smith (1963) ได้จำแนกการวัดความสามารถในการอ่านว่าระดับความสามารถในการอ่านแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจความหมายขั้นพื้นฐานจากเห็นคำ เข้าใจความหมายของข้อความที่ปรากฏ (literal comprehension)
2. ระดับการตีความ (interpretation) ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายลึกซึ้งกว่าการอ่านในระดับแรกเป็นการตีความสิ่งที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้โดยตรง
3. ระดับวิจารณ์ (critical reading) ต้องอาศัยความเข้าใจในระดับที่ 1 และที่ 2 เป็นพื้นฐาน การอ่านระดับวิจารณ์นี้ต้องอาศัยความคิดของผู้อ่านที่จะวิเคราะห์และประเมินค่าในข้อความที่อ่านด้วย Pearson และ Johnson (1979) ได้จัดหมวดหมู่คำถามเพื่อวัดความสามารถในการอ่านโดยถือความสัมพันธ์ระหว่างคำถาม และคำตอบเป็นเกณฑ์ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. คำถามและคำตอบที่สามารถหาได้จากข้อความโดยตรง โดยมีตัวชี้แนะทางภาษาเป็นเครื่องช่วย (context clues) ลักษณะของคำถามประเภทนี้ ต้องการคำตอบที่บ่งไว้อย่างชัดเจนในข้อความ

2. คำถามและคำตอบที่สามารถหาได้จากข้อความแต่ไม่มีตัวชี้แนะทางไวยากรณ์เป็นเครื่องช่วยคำตอบที่ได้จากคำถามประเภทนี้มีได้บ่งไว้ในข้อความอย่างเด่นชัด ต้องอาศัยการอนุมานอย่างมีเหตุผลจากข้อความที่อ่าน

3. คำถามที่ต้องการคำตอบซึ่งผู้อ่านต้องใช้การอนุมานจากความรู้เดิม (prior knowledge) หรือประสบการณ์ที่มีอยู่ ดังนั้นคำตอบที่ได้ไม่มีตัวชี้แนะทางภาษาอยู่ในข้อความที่อ่านเลย

เพื่อเปรียบเทียบการวัดความสามารถทางการอ่านของ Smith กับความสามารถทางการอ่านของ Pearson และ Johnson จะเห็นได้ว่ามีความคล้ายคลึงกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับ 3 คือ ระดับวิจารณ์ ต่อจากนั้นก็มีความคล้ายคลึงกันมาก โดยเฉพาอย่างยิ่งระดับ 3 คือ ระดับวิจารณ์ ต่อจากนั้นก็มีความคล้ายคลึงกันมาก โดยเฉพาอย่างยิ่งระดับ 3 คือ ระดับวิจารณ์ ต่อจากนั้นก็มีความคล้ายคลึงกันมาก โดยเฉพาอย่างยิ่ง

1. Survey (S) เป็นการกวาดสายตาไปตามหัวเรื่องเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง ถ้าหากมีการสรุปก็ให้อ่านบทสรุปก่อน วิธีนี้จะทำให้ผู้อ่านทราบแนวคิดของเรื่องที่จะอ่านต่อไป

2. Question (Q) เป็นการตั้งคำถามกับตัวเองจากหัวข้อที่อ่านเกี่ยวกับความคิดสำคัญของเรื่อง เพื่อจะได้อ่านอย่างมีจุดหมาย ในขณะที่อ่านก็พยายามตอบคำถามที่ตั้งไว้ให้ได้

3. Read (R) อ่านเพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้

4. Recite (R) ทดสอบตนเองว่าตอบคำถามที่ตั้งไว้ได้หรือไม่ ถ้ายังตอบไม่ได้ก็ให้ย้อนกลับไปอ่านเรื่องใหม่ ขณะที่อ่านอาจจะจดความคิดของเรื่องที่อ่านในกระดาดในรูปของโครงเรื่อง

5. Review (R) เมื่ออ่านจบแล้วลองสำรวจว่าตนสามารถจับจุดสำคัญของเรื่องได้ทุกจุดหรือไม่ สามารถจดจำเรื่องราวและจุดสำคัญของเรื่องได้เพียงใด โดยพยายามฝึกทบทวนจุดสำคัญเสียก่อน แล้วโยงความคิดมาโยงรายละเอียดของเรื่อง วิธีการอ่านแบบนี้จะทำให้นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจและจำเรื่องได้แม่นยำ

นอกจากนี้ยังมียุทธศาสตร์การอ่านแบบ KWL ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับการอ่านแบบ SQ3R คือ มีกิจกรรม ก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน ผู้คิดค้นวิธีการอ่านแบบ KWL คือ Donna Ogle (1986) ซึ่งได้อธิบายกระบวนการอ่าน ดังนี้

K คือ รู้อะไรอยู่บ้างแล้ว หรือ What we know

ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนระดมความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่ารู้อะไรอยู่บ้างแล้ว ครูจะทำหน้าที่บันทึกคำตอบและช่วยผู้เรียนจัดหมวดหมู่ของข้อมูลเหล่านั้น ช่วยอธิบายความเข้าใจที่อาจคลาดเคลื่อนหรือช่วยอธิบายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

สำหรับการแก้โจทย์ปัญหาเป็นกลุ่ม ขั้นตอน “K” จะเกี่ยวข้องกับการอ่านโจทย์ปัญหาตีความ ถกเถียง เกี่ยวกับข้อมูลที่ให้มา อาจรวมทั้งกระบวนการวิธีอื่น เช่น ลงมือปฏิบัติตามที่ปัญหากำหนด วาดรูป ทำแผนภูมิเพื่อว่านักเรียนจะได้เข้าใจปัญหาและรู้ว่าตนรู้อะไรบ้าง แล้วเกี่ยวกับปัญหานั้น

W คือ ต้องการจะรู้อะไร หรือ What we want to know

ด้วยการชี้แนะจากครูสอน ผู้เรียนจะบอกสิ่งที่พวกเขาต้องการเรียนรู้ได้บ่อยครั้ง ผู้เรียนจะมีคำถามที่ยังไม่ได้ตอบในเรื่องที่อ่าน หรือผู้เรียนอาจยกหัวข้อที่ยังไม่ได้ถกเถียงกันขึ้นมา และต้องค้นหาจากแหล่งความรู้อื่นเพื่อที่จะหาคำตอบและข้อมูลเหล่านั้น

สำหรับการแก้โจทย์ปัญหานั้น ขั้นตอน “W” จะเกี่ยวข้องกับการติดตามเรื่องที่โจทย์ถามว่าคำถามคืออะไร และคำถามนั้น หมายความว่าอะไร ส่วนขั้นตอนที่ว่าการรู้อะไรนั้นอาจเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้เรียนในการวางแผนจะแก้ปัญหา ผู้เรียนอาจต้องไปหาข้อมูลและต้องตัดสินใจว่าจะไปหาแหล่งข้อมูลที่ไหนหรือบางครั้งอาจต้องทำการตรวจวัด ทดลอง หรือต้องไปค้นคว้าจากหนังสืออ้างอิงต่าง ๆ

L คือ ได้เรียนรู้อะไร หรือ What we have learned

ขั้นตอนนี้ของ Ogle ให้ผู้เรียนอ่านในใจ และบันทึกว่ารู้อะไรบ้าง แล้วนำมาเล่าสู่กันฟัง แล้วบันทึกไว้ ขั้นตอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้จัดเกลาและขยายความคิดเห็นทั้งกระบวนการอ่านและกระบวนการเขียน

ในการแก้โจทย์ปัญหา ขั้นตอน “L” นี้ประสงค์ให้ผู้เรียนบอกคำตอบรวมทั้งอธิบายและชี้แจงถึงขั้นตอนของการดำเนินการแก้ปัญหา ผู้เรียนอาจให้ผู้อื่นช่วยตรวจสอบเพื่อความแน่ใจหรืออภิปรายถึงความสมเหตุสมผลของคำตอบของผู้เรียน ซึ่งจะได้รับการส่งเสริมให้เห็นผลสะท้อน และได้เขียนเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปที่ได้เรียนรู้ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนอาจเขียนและพูดเกี่ยวกับเรื่องวิธีวาดภาพช่วยได้อย่างไรหรือการใช้กระบวนการวิธีการใด และตรวจสอบอย่างไร เบื้องต้น

จากข้อมูลที่ได้นำเสนอมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านต้องอาศัยความรู้ด้านไวยากรณ์ และกลวิธีต่าง ๆ ที่ช่วยในการอ่าน เช่น การดึงความรู้เดิมมาช่วยในการทำความเข้าใจในการอ่าน การคาดเดาเนื้อเรื่องที่将会ได้อ่าน การสรรค์สร้างความหมายโดยอาศัยบริบท การตรวจสอบความเข้าใจของตนเองรวมทั้งทักษะการเรียนรู้ที่ช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่ การตั้งคำถามกับตัวเองขณะอ่าน และการเขียนสรุปย่อใจความข้อมูลที่ได้จากการอ่านเป็นต้น ดังนั้น

ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอด ความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจอย่างมีหลักการ และเหตุผลที่เหมาะสม เนื่องจาก การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจัดเป็น การคิดระดับสูงจัดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดทักษะหนึ่งในการเรียนรู้

2.3 การเขียนภาษาอังกฤษ

ทักษะการเขียนเป็นทักษะภาษาที่สำคัญ เพราะเป็นทักษะที่ใช้ภาษาออกมาอย่างเห็นได้ชัดเจน เพื่อสื่อสารความหมายที่ผู้เขียนต้องการ (productive skill) มนุษย์ใช้การเขียนเพื่อให้ข้อมูล ข่าวสาร ตลอดจนเพื่อแสดงความรู้สึคนึกคิดของตนเอง ความสามารถในการเขียนจึงเป็นเป้าหมายสำคัญในการเรียนภาษาที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งด้านการศึกษา และการประกอบอาชีพ นอกจากนี้จะเป็นเป้าหมายสำคัญในการเรียนภาษาแล้ว ความสามารถในการเขียนยังสามารถวัดได้ในลักษณะข้อมูลเชิงประจักษ์ (Empirical Data) โดยศึกษาจากงานเขียนของผู้เรียน ซึ่งเป็นผลการเรียนรู้ที่แสดงออกมาให้เห็นได้ดังนั้น การวัดความสามารถในการเขียน จึงเป็นเครื่องบ่งบอกคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบหลักสูตรการเรียนภาษา ตลอดจนคุณภาพของหลักสูตรและการสอนในสถาบันที่ผู้เรียนเรียน

Ginn (1970) กล่าวว่า การเขียนเป็นหนึ่งในกระบวนการที่ซับซ้อนที่สุดของมนุษย์ เริ่มจากการเกิดความคิดต่าง ๆ แล้วนำความคิดนั้น ๆ มาเชื่อมต่อกับการใช้ระบบทางภาษาที่ซับซ้อน ในที่สุดก็สร้างสรรค์สิ่งที่จะทำให้เกิดความคิดของผู้อ่านกว้างขวางขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม Ginn กล่าวว่า มีสิ่งสำคัญ 3 ประการที่ผู้เขียนจะต้องรู้ก่อนเริ่มเขียน คือ รู้ว่าตัวเองคือใคร รู้ว่าจะเขียนให้ใครอ่าน และรู้ว่าตัวเองต้องการเขียนอะไร

Byrne (1988) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียนคือ การที่เราผลิตประโยค ออกมากลุ่มหนึ่ง โดยที่ประโยคนั้นถูกจัดเรียงลำดับและนำมาเชื่อมต่อกันด้วยวิธีการหนึ่ง กลุ่มประโยคนั้นอาจสั้นมาก บางทีมีเพียงสองหรือสามประโยค แต่เพราะว่าการที่ประโยคเหล่านั้นถูกนำมาเรียบเรียงและเชื่อมต่อกัน ทำให้เกิดความหมายต่อเนื่องเป็นหนึ่งเดียว นั่นคือ ทำให้เกิดสิ่งที่เราเรียกว่า “ข้อเขียน”

Raimes (1983) กล่าวว่า ผู้เขียนที่เป็นผู้เรียนจำเป็นต้องตระหนักว่าสิ่งที่เขาเขียนลงบนกระดาษครั้งแรกนั้น ไม่ใช่ข้อเขียนที่สำเร็จแล้ว แต่เป็นการเริ่มต้นอย่างหนึ่ง เป็นการวางแผนคิดแรก ผู้เรียนไม่ควรคาดหวังว่าคำต่าง ๆ ที่เขียนลงบนกระดาษนั้นจะต้องสมบูรณ์แบบในทันที ปัจจุบันมีผู้สอนมากมายที่ให้โอกาสผู้เรียนได้สำเร็จหัวข้อ ด้วยการมีกิจกรรมก่อนการเรียน เช่น การอภิปราย การอ่าน การโต้เถียง การระดมความคิด และการจกรายการ

จากข้อมูลที่ได้นำเสนอข้างต้น จะเห็นได้ว่า การเขียนไม่ใช่กิจกรรมที่ง่ายหรือเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่การเขียนต้องอาศัยกระบวนการคิด เพื่อสร้างประโยคและพิจารณาวิธีที่จะเชื่อมต่อ และเรียบเรียงประโยคเหล่านั้น เราอ่านสิ่งที่เราเขียนไปแล้วอีกครั้งเพื่อเป็นตัวกระตุ้นในการเขียนต่อไป การกระทำอื่น ๆ ที่เป็นสิ่งธรรมดาในการเขียน คือการจดบันทึก การเขียนโครงร่าง และการทบทวน เพื่อตรวจสอบว่าสิ่งใดเป็นวัตถุประสงค์ของการเขียน และผู้เขียนต้องการเขียนเพื่อสื่อความถึงผู้ใด กิจกรรมที่ส่งเสริมการเขียน เช่น การอภิปราย การอ่าน การระดมความคิด เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เขียนเกิดความคิดหลายแง่มุมในการเขียน ดังนั้นการเขียนที่ดีประกอบด้วยปัจจัยใดบ้าง

2.3.1 องค์ประกอบของการเขียน

นักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการสอนทักษะการเขียน ดังนี้

Harris (1969) กล่าวว่า การเขียนโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา (content) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่จะใช้ในการเขียน
2. การวางรูปแบบ (form) ได้แก่ การจัดลำดับเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (grammar) ได้แก่ การใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องและสื่อความหมายได้
4. ลีลา (style) ได้แก่ การเลือกโครงสร้าง การเลือกคำ และสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายเฉพาะหรือเพื่อทำให้เกิดอรรถรส
5. กลไกในการเขียน (mechanics) ได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวใหญ่ถูกต้องตามเกณฑ์ของภาษานั้น ๆ

ต่อมาในปี ค.ศ. 1975 J.B.Heaton (1975) ได้ทำการวิเคราะห์และจำแนกองค์ประกอบสำคัญของการเขียนซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับของ Harris ดังนี้

1. ทักษะทางไวยากรณ์ (grammatical skills) หมายถึง การใช้ไวยากรณ์ของภาษาที่ถูกต้อง
2. ทักษะทางลีลา (stylistical skills) หมายถึง ความสามารถในการเลือกใช้ประโยคและภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
3. ทักษะทางกลไก (mechanical skills) หมายถึง ความสามารถในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรตัวพิมพ์ หรือตัวเขียนใหญ่ได้ถูกต้อง
4. ทักษะในการตัดสินใจ (judgment skills) หมายถึง ความสามารถในการที่จะเขียนได้ตามความคิดและลำดับความคิดนั้น ๆ อย่างสมเหตุสมผล

จะเห็นได้ว่า ทักษะที่ 4 คือทักษะในการตัดสินใจของ Heaton คล้ายคลึงกับทักษะที่ 2 คือการวางรูปแบบของ Harris ซึ่งหมายความว่า เป็นการจัดลำดับความคิดและการเขียนเนื้อหาอย่างสมเหตุสมผล แต่ Diederich (1970) ซึ่งทำวิจัยก่อน Heaton ไม่กี่ปีได้เสนอองค์ประกอบของ

การเขียนโดยอธิบายว่า ความรู้ไวยากรณ์ และลีลาการเขียนขึ้นอยู่กับความคิดสร้างสรรค์ด้วย Diederich เชื่อว่าองค์ประกอบของการเขียน ได้แก่

1. ความคิดและจินตนาการ หมายถึง ความชัดเจน ความต่อเนื่องกัน และความสมเหตุสมผล รวมทั้งการนำเสนอแนวคิดอย่างหลากหลาย
2. รูปแบบ หมายถึง วิธีการเรียบเรียงเรื่องและลำดับความคิด
3. ลีลาในการเขียน หมายถึง ลีลาในการเขียนที่น่าสนใจและเชื่อถือได้
4. กลไกในการเขียน โดยเฉพาะเครื่องหมายวรรคตอนและไวยากรณ์
5. การใช้คำ หมายถึง การเลือกใช้คำและการเรียบเรียงคำ

พิมพันธุ์ เวสสะโกศล (2544) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเขียน ได้แก่ รูปแบบ (form) เนื้อหา (ideas and content) และการใช้ภาษา (language usage)

จากการศึกษาองค์ประกอบของการเขียน พอจะสรุปได้ว่า ปัจจัยสำคัญของการเขียนคือการรู้จักใช้โครงสร้าง ศัพท์ และไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องกับหัวข้อเรื่องที่จะเขียน โดยใช้ลีลาภาษาได้ไพเราะถูกต้องตามกฎเกณฑ์การเขียน อย่างไรก็ดี การเขียนเป็นทักษะที่ต้องการทั้งความสามารถพิเศษ (gift) และความรู้ความเข้าใจในระเบียบการเขียน ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่มิมีประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการเขียนถ้าหากผู้สอนและผู้เรียนจะได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนว่ามีลักษณะอย่างไร และการเรียนการสอนด้วยวิธีที่จะเพิ่มพูนทักษะการเขียนให้ดียิ่งขึ้น

2.3.2 ความสามารถในการเขียน

การที่จะเขียนภาษาอังกฤษได้ดีจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของประโยค คำศัพท์สำนวน เครื่องหมายวรรคตอน และมีลีลาในการเรียบเรียงถ้อยคำลำดับเรื่องให้ผู้อ่าน อ่านแล้วมีความกระชับในความคิด โดยที่ผู้เขียนต้องสามารถที่จะเขียนสื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของตน มีนักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจำแนกระดับความสามารถของการเขียนในระดับ ต่าง ๆ ดังนี้

ในปี ค.ศ. 1972 Valette และ Disick ได้แบ่งระดับความสามารถในการเขียนตามระบบ Taxonomy โดยเริ่มจากง่ายไปหายากออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ระดับกลไก (mechanical skills) พฤติกรรมของผู้เขียนที่แสดงออก ได้แก่ การลอกแบบ (reproduction) เช่น

- 1.1 สามารถคัดลอกข้อความได้ถูกต้อง
- 1.2 สามารถจดจำตัวสะกดและเขียนได้ถูกต้อง
- 1.3 สามารถนำคำที่กำหนดไว้มาเปลี่ยนเป็นคำที่อยู่ในประโยค โดยที่โครงสร้างอื่น ๆ ของประโยคนั้นไม่เปลี่ยนแปลง เช่น I have a book. (pencil) เป็น I have a pencil.

2. ระดับความรู้ (knowledge) พฤติกรรมที่ผู้เขียนสามารถแสดงออกในขั้นนี้ ได้แก่ การระลึกได้ (recall) เช่น

- 2.1 สามารถเขียนประโยคที่คุ้นเคยตามคำบอกได้
- 2.2 สามารถเขียนรูปแบบทางไวยากรณ์ ได้ถูกต้อง
- 2.3 สามารถเขียนเครื่องหมายวรรคตอนจากการเขียนคำบอกได้ถูกต้อง
- 2.4 สามารถเขียนตอบคำถามที่คุ้นเคยได้ถูกต้อง

3. ระดับถ่ายโอน (transfer) พฤติกรรมที่ผู้เขียนสามารถแสดงออกในขั้นนี้ ได้แก่ การนำไปใช้ เช่น

3.1 สามารถเลือกรูปแบบทางไวยากรณ์ เพื่อเอาไปเติมในโครงสร้างที่ถูกเรียบเรียงขึ้นใหม่ได้ถูกต้อง

3.2 สามารถนำคำที่ได้กำหนดไว้ให้ไม่ว่าจะเป็นคำเดียวหรือหลายคำไปแทนที่ในประโยค และแก้ไขไวยากรณ์ของประโยคได้ถูกต้อง

3.3 สามารถเขียนเรียงความแบบควบคุม (guided composition) ได้ เช่น

คำสั่งว่า Read the letter below. Suppose you are Seeda, and reply to accept the company's offer by stating what your company can contribute to the project.

4. ระดับสื่อสาร (communication) พฤติกรรมที่ผู้เขียนแสดงออก (self-expression) ได้แก่ ความสามารถเพื่อที่จะเขียนสื่อความคิดของตนได้ เช่น

4.1 สามารถเขียนอธิบายเกี่ยวกับรูปภาพที่เห็นได้

4.2 สามารถเขียนจดหมายถึงเพื่อนได้

4.3 สามารถเขียนอธิบายถึงวิธีการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ เช่น การเล่นฟุตบอล การประกอบอาหาร เป็นต้น

4.4 สามารถเขียนอธิบายภาพการ์ตูนเป็นชุด (cartoon series) ได้

5. ระดับวิจารณ์ (criticism) พฤติกรรมที่ผู้เขียนแสดงออก ได้แก่ ความสามารถในการเขียนเพื่อสื่อความหมายโดยสามารถเลือกใช้ภาษาและลีลา (style) ได้อย่างเหมาะสม เช่น

5.1 สามารถเขียนจดหมายธุรกิจที่เป็นแบบแผนได้

5.2 สามารถเขียนเรียงความเพื่อคัดค้านหรือสนับสนุนสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้

5.3 สามารถเปลี่ยนลักษณะ (tone) ของเนื้อเรื่องที่อ่านได้ เช่น จากลักษณะที่จริงจัง (serious) ให้เป็นตลกขบขัน (humorous) หรือจากลักษณะที่เป็นทางการ (formal) ให้เป็นลักษณะกันเอง (informal)

Jacobs et al. (1981) อ้างถึงใน ศรีวิไล พลมณี และพนิดา สีนสุวรรณ 2544) ได้เสนอดัชนี แสดงความสามารถในการเขียนไว้ ดังนี้

1. Content (เนื้อหาในหัวเรื่อง) ผู้เขียนสามารถขยายความเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่อง สมเหตุสมผลและเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน

2. Brain Compilation (การเรียบเรียงความคิด) ผู้เขียนสามารถเรียบเรียงความคิดและเขียน ความเรียงได้อย่างสละสลวย แสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน มีเหตุผลสนับสนุน ตรงประเด็น สามารถเชื่อมความคิดได้ถูกต้องเหมาะสมสละสลวย

3. Vocabulary (คำศัพท์) ผู้เขียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์ที่มีความหมายลึกซึ้ง รวมถึงการใช้สำนวนการเขียนที่เหมาะสม

4. Grammar (ไวยากรณ์) ผู้เขียนสามารถใช้รูปประโยคที่ซับซ้อนได้ดี มีความสอดคล้อง ระหว่างประธานกับกริยา ใช้รูปกาล คำนำหน้านาม คำสรรพนาม และคำบุพบท ตลอดจนสามารถ เรียงลำดับคำในประโยคได้อย่างถูกต้องอีกด้วย

5. Mechanical Language (กลไกทางภาษา) ผู้เขียนสามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตัวสะกดการแบ่งวรรคตอน การขึ้นย่อหน้า และทำให้เนื้อหากลมกลืนสัมพันธ์กันได้

จากรายละเอียดที่ได้ศึกษาค้นคว้ามาพอสรุปได้ว่า การเขียนเป็นผลของการฝึกฝน โครงสร้างศัพท์ และไวยากรณ์ ซึ่งผู้เขียนจะต้องอาศัยกระบวนการคิดในการจัดลำดับเนื้อหา และการเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับการเขียนรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดอรรถรสแก่ผู้อ่าน และสื่อ ความกับผู้อ่านได้ถูกต้องตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถและปัญหาในด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน ภาษาอังกฤษ

จากการศึกษางานวิจัยซึ่งส่วนใหญ่เป็นการวิจัยในประเทศไทยซึ่งศึกษาความสามารถด้าน การฟัง การอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ พบว่ามีการศึกษาความสามารถและปัญหาการใช้ทักษะ ภาษาอังกฤษในลักษณะทักษะเดียวและในลักษณะบูรณาการทักษะ (integrated skills) เช่น ทักษะ การพูดและการฟัง ทักษะการอ่านและการเขียน รวมทั้งการฟัง การอ่าน และการเขียน ดังนี้

กุสุมา มานะสุนทร (2518) ศึกษาความสามารถในด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย พบว่าความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ โดยที่นักศึกษาได้คะแนน จากแบบทดสอบการอ่านสูงที่สุดรองลงมาคือ คะแนนจากแบบทดสอบการเขียนแบบอัตนัยและอันดับ สุดท้ายคือ จากแบบทดสอบการเขียนแบบปรนัย อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการอ่านและการ

เขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน และความสามารถในการอ่านและการเขียนของ นักศึกษาชายและหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เสาวภาคย์ ศรีวิจารณ์ (2521) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจโครงสร้างภาษาอังกฤษและ ความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษบริหารธุรกิจระดับเทคนิคในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษบริหารธุรกิจระดับเทคนิคในกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 135 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความเข้าใจในโครงสร้างภาษาอังกฤษและความเข้าใจในการอ่านมี ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อุไร แฉล้ม (2522) ได้ศึกษาเรื่องความสามารถในการอ่านและการเขียนของนิสิตวิชาเอกปี ที่ 4 มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และนักศึกษาคูวิชาเอกภาษาอังกฤษวิทยาลัยครูพระนคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 81 คน ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษวิทยาลัยครูพระนครแตกต่าง จากนิสิตมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ และนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒประสานมิตร ที่ระดับ .01 ส่วนความสามารถในการอ่านของนิสิตศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กับนิสิตมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ และความสามารถในการอ่านด้านต่างๆ ของนิสิตและนักศึกษาคูทั้ง 3 สถาบันอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ทั้งนี้จากการเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ที่ตั้ง ไว้ดังนี้ คือ 66 – 75 อยู่ในขั้นดีมาก 56 – 65 อยู่ในขั้นดี 46 – 55 อยู่ในขั้นพอใช้ 36 – 45 อยู่ในขั้น อ่อน และ 25 – 35 อยู่ในขั้นอ่อนมาก

กุสุมา สุขเกษม (2523) วนิดา พันธุ์แก้ว (2523) และอุบล สุวรรณชัยรบ (2523) ได้ร่วมกัน สร้างแบบทดสอบ 3 ฉบับ เพื่อวัดความสามารถทางการฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ หลังจากได้นำแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับไปทดสอบหาความเชื่อมั่นแล้ว ผู้วิจัยทั้ง 3 คน ได้นำ แบบทดสอบไปทดสอบกับนักศึกษาฝึกหัดครูระดับปริญญาตรีปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษตามภาค ต่าง ๆ เพื่อศึกษาความสามารถทางการฟัง การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ กุสุมา สุขเกษม ดำเนินการวิจัยกับนักศึกษวิทยาลัยครูภาคเหนือ 3 แห่ง นักศึกษา 65 คน พบว่าความสามารถด้าน ทักษะการอ่านยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์เป็นอัน มาก วนิดา พันธุ์แก้ว ดำเนินการวิจัยกับนักศึกษวิทยาลัยครูภาคกลางจำนวน 2 แห่ง จำนวน นักศึกษา 38 คน พบว่าความสามารถด้านการอ่านข้อความแต่ละระดับอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ สำหรับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยทั้ง 3 คน ตั้งไว้มีดังนี้คือ กำหนดการฟัง และการเขียนไว้ร้อยละ 80 ส่วนการ อ่านร้อยละ 90

นันทพร วิกรมโรจนานันท์ (2523) ศึกษาความสามารถในการฟังของนิสิตชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่านิสิตมีปัญหาในการฟังทุกด้าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ปัญหาในการฟังระดับคำ คือ เรื่องเสียงพยัญชนะและสระในคำ เสียงเน้นหนักในคำ และประโยค ระดับเสียงสูงต่ำในประโยค และน้ำเสียงในประโยค

2. ปัญหาในระดับความเข้าใจ คือ ความเข้าใจประโยค ข้อความสั้น ๆ บทสนทนาสั้น ๆ บทสนทนาขนาดยาว และการบรรยาย

จากจำนวนนิสิต 32 คน พบว่าไม่มีนิสิตคนใดสามารถทำความเข้าใจถึงเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ วนิดา พันธุ์แก้ว (2523) วิจัยเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน และการเขียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษาฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี ปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครูภาคกลางของประเทศไทย พบว่าความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียนของนักศึกษาได้ร้อยละ 60.17 , 47.60 และ 39.95 นั่นคือ ความสามารถทางการอ่านของนักศึกษาได้ร้อยละ 47.60 เท่านั้น ซึ่งเป็นระดับที่ไม่น่าพอใจ

มีนักวิจัยอื่นที่ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านในปีเดียวกันนี้ แต่เน้นในเรื่องบทบาทของคำศัพท์ที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน โดย สมเกียรติ ขอบผล (2523) พบว่านักศึกษายังมีข้อบกพร่องเรื่องคำศัพท์ และไม่มีใครมีโอกาสใช้คำศัพท์จากการอ่านในชีวิตประจำวันจึงทำให้ลืมได้ง่าย การวิจัยนี้ ให้ข้อเสนอแนะว่าในการสอนอ่านในชั้นเรียน ครูผู้สอนไม่ควรสอนคำศัพท์โดด ๆ แต่ควรนำคำศัพท์ไปใช้ในรูปประโยคเพื่อฝึกทักษะในการใช้ภาษาทั้งในการฟัง พูด อ่าน และเขียน

คณิงนิจ รัตนบุญพงษ์ (2526) ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับถ้อยคำสื่อสาร และวิเคราะห์วิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งในวิทยาลัยการคำ พบว่าความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการคำไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 เพื่อพิจารณารวมจากแบบทดสอบทั้งฉบับและเมื่อพิจารณาแยกเป็นแต่ละระดับ แสดงว่านักศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้ในชั้นปีที่ 1 ยังมีความสามารถทางการอ่านไม่เป็นที่น่าพอใจทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพิ่งเข้ามาศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้ก็ได้ และในปีถัดมา คือ ปี พ.ศ. 2527 ผุสดี สิ้นสืบผล (2527) ทำการวิจัยกับนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษขั้นดีความ 3 ทักษะ คือ ทักษะการจับใจความสำคัญ ทักษะการเรียงลำดับเหตุการณ์ และการสรุปจากเรื่องที่อ่านนักศึกษายังมีความสามารถไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

Zamel (1983) ศึกษากระบวนการเขียนเรียงความของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยศึกษาจากนักศึกษาต่างชาติในมหาวิทยาลัยแมสซาชูเซต ปรากฏผลการวิจัยว่า

พฤติกรรมของนักศึกษาที่คิโน้นมีลักษณะคิดไปเขียนไป มีการแก้ไขตลอดเวลาที่เขียน กระบวนการเขียนไม่เรียงลำดับขั้นตอน แต่มีลักษณะย้อนไปมา ปัญหาด้านภาษาไม่เป็นอุปสรรคในการเขียน เพราะนักศึกษากจะใช้ภาษาของตนก่อน แล้วจึงค้นหาภาษาอังกฤษจากพจนานุกรมต่อไป ส่วนนักศึกษาที่เขียนไม่คิโน้น พบว่ามุ่งแต่แก้ไขด้านไวยากรณ์และการใช้คำไม่ได้แก้ไขปรับปรุงด้านเนื้อหาหรือโครงสร้างการเขียน ซึ่งต่างกับนักศึกษาที่เขียนคิโน้นที่เขียนแล้วอ่านปรับปรุงโดยมุ่งด้านการเสนอความคิดเห็นมากกว่าจะแก้ไขด้านภาษาเท่านั้น และเสนอแนะว่าควรให้ออกาสผู้เรียนในการสำรวจความคิดเห็นและค้นควิธีการนำเสนอความเห็น นอกจากนั้นควรแนะนำให้ผู้เรียนจดบันทึกความคิดที่เกิดขึ้น

Raimes (1985) ศึกษากระบวนการเขียนของนักศึกษา 8 คนที่มีความสามารถในการด้านการเขียนต่ำ และพบว่านักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเลือกาคำศัพท์ และการเขียนความคิดลงบนกระดาษ แต่ใช้เวลาน้อยมากในการวางแผนก่อนการเขียนและการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเมื่อร่างเรียงความเสร็จ Raimes ให้ข้อคิดว่าผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ต้องการเวลาในการค้นหาความหมายเพื่อสื่อสารกับผู้อ่านมากกว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่ง

ฉวีวรรณ สถิตย์กุล (2533) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษระหว่างมหาวิทยาลัยรามคำแหง และสถาบันผลิตครูอื่น ๆ ในกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษระหว่างนักศึกษาคณิณและนักศึกษายช ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านและการเขียนไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 131 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มหาวิทยาลัยรามคำแหง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร บัณสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเชน และสหวิทยาลัยรัตนโกสินทรจันทรเกษม ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการใช้ทักษะการอ่าน และการเขียนของนักศึกษายังอยู่ในระดับไม่เป็นที่น่าพอใจ และความสามารถในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของสถาบันที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกัน

สาลี ศิลปธรรม (2533) ได้ศึกษาความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของผู้ที่จบชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา 2526 – 2528 ที่ทำงานในธุรกิจการท่องเที่ยว การวิจัยนี้คัดเลือกประชากรที่ใช้ในการศึกษา โดยเลือกจังหวัดและอำเภอที่มีการประกาศให้เป็นเขตท่องเที่ยวแห่งท่องเที่ยว โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) สุ่มเลือกได้ 3 จังหวัด และ 3 อำเภอ คือ 1) จังหวัดภูเก็ต : อำเภอกระทุ้ 2) จังหวัดสุราษฎร์ธานี : อำเภอเกาะสมุย และ 3) จังหวัดชลบุรี : อำเภอเมืองพัทยา คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่กำลังประกอบอาชีพในธุรกิจการขนส่ง

ภายในประเทศ ธุรกิจการท่องเที่ยวภายในประเทศ และธุรกิจภัตตาคาร ร้านอาหาร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 211 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์การฟังและพูดภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 92.4 มีความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ 1 คือ มีความสามารถในการใช้ภาษาและท่าทางประกอบ แต่ไม่ถูกหลักไวยากรณ์ ร้อยละ 5.2 มีความสามารถอยู่ในระดับ 2 คือ มีความสามารถในการสื่อสารด้วยไวยากรณ์ และร้อยละ 2.4 ไม่มีความสามารถในการสื่อสาร

สมศรี ธรรมสาร โสภณ (2535) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบเน้นกระบวนการและแบบเน้นผลงานกับ นักเรียนโรงเรียนเซนต์คาเบรียลในปี พ.ศ. 2533 จำนวน 2 กลุ่ม โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนด้วย วิธีสอนแบบเน้นกระบวนการจำนวน 47 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบเน้นผลงาน จำนวน 55 คน ผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 และความสามารถในแต่ละองค์ประกอบของทักษะ การเขียน ได้แก่ ด้านเนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้คำศัพท์และการใช้ตัวสะกด เครื่องหมาย วรรคตอน ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แต่ความสามารถในด้าน การใช้ภาษาของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้นการเขียนแบบเน้นกระบวนการสามารถ พัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษ ในฐานะที่เป็นภาษาที่หนึ่ง หรือภาษาที่สอง

จารุพรรณ เฟิงศรีทอง (2543) ศึกษาปัญหาในการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชา EN 309 ภาคที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 250 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามและแบบฝึกหัดที่แจกไป 403 ชุด คัดเลือกไว้ 250 ชุด กระจายคำตอบภาคที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 403 ชุด สุ่ม ตัวอย่างมาศึกษาภาคละ 125 ชุด รวม 2 ภาค จำนวน 250 ชุด ผลการวิเคราะห์มีดังนี้ คือ

1. นักศึกษาที่มีความสม่ำเสมอในการเข้าเรียนต่างกัน ใน 1 ภาคการศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ในการฟังไม่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่ชอบฟังและไม่ชอบฟังภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ในการฟังไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีประสบการณ์และไม่มีประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน มีผลสัมฤทธิ์ในการฟังแตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีความถนัดในการฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ในการฟังแตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่มีความเห็นต่างกันในเรื่องความสำคัญของการฟังภาษาอังกฤษในสังคมไทย ปัจจุบันมีผลสัมฤทธิ์ในการฟังไม่แตกต่างกัน

พิมพันธุ์ เวสสะโกศล (2544) ได้วิจัยเพื่อวัดระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของบัณฑิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และผลการวัดความสามารถนำมาวิเคราะห์เกี่ยวกับความสามารถในการเขียนทางธุรกิจ (Business Writing) และงานเขียนทางการศึกษา (Academic Writing) ตลอดจนข้อดีและข้อบกพร่องในการเขียนทั้งสองประเภท

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ รุ่นปีการศึกษา 2538 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคสุดท้ายของปีที่ 4 จำนวน 35 คน ซึ่งเข้าสอบตามความสมัครใจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามการเขียน เกณฑ์การประเมิน และการอบรมผู้ตรวจ

ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับดี (ร้อยละ 71.68) นักศึกษาสามารถเขียนงานทางธุรกิจได้ดีกว่างานทางวิชาการ ในการเขียนทางธุรกิจ องค์ประกอบการเขียนที่นักศึกษาสามารถทำได้ดี คือ ด้านรูปแบบ และด้านเนื้อหา ด้านที่ค่อนข้างอ่อน คือ ด้านการใช้ภาษา ส่วนการเขียนงานทางวิชาการ องค์ประกอบการเขียนที่นักศึกษาสามารถทำได้ดี คือ ด้านการใช้ภาษา และด้านที่อ่อน คือ ด้านเนื้อหา

แววตา สุนันตพงศ์ (2545) ศึกษาเชิงวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านและเกี่ยวกับรายวิชาภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความสามารถด้านทักษะการอ่าน ซึ่งได้แก่ การคาดเดาความหมายของคำจากบริบท การจับความระดับประโยค การจับใจความสำคัญ การจับรายละเอียด การตีความและการอนุมานความ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ การอ่านและรายวิชานี้ แต่ใช้เวลาในการอ่านนอกชั้นเรียนน้อยมาก สำหรับความสามารถในการอ่าน พบว่านักศึกษาส่วนมากมีความสามารถในการอ่านในระดับอ่อน ทักษะที่มีความสามารถระดับปานกลาง คือ การจับความระดับประโยคและการจับรายละเอียด ทักษะที่มีความสามารถระดับปานกลาง คือ การจับความระดับประโยคและการจับรายละเอียด ทักษะที่มีความสามารถระดับอ่อน คือ การจับใจความสำคัญและการตีความ ทักษะที่มีความสามารถระดับอ่อนมาก คือ การอ่านของนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์และนักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์ โดยการทดสอบผลต่างของค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์มีความสามารถสูงกว่าทุกทักษะ

2.5 ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ

2.5.1 ความหมายและความสำคัญของการวิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ

ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษหรือหลักสูตรวิชาใดก็ตาม เพราะถ้าหากจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษโดยไม่คำนึงถึงความต้องการแล้วหลักสูตรก็จะไม่มีคุณประโยชน์ใด ๆ ต่อผู้เรียน เนื่องจากความต้องการของผู้เรียนเป็นตัวกำหนดทิศทางของหลักสูตรให้บรรลุวัตถุประสงค์ปลายทาง โดยอาศัยการวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดเนื้อหาบทเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

Brown (1995) ให้คำนิยามของ “การวิเคราะห์ความต้องการ” ว่า “เป็นการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการเรียนหลักสูตรหรือวิชาใดในสถาบันหนึ่งอย่างเป็นระบบ” และเมื่อได้ข้อมูลจากการทำการวิเคราะห์ความต้องการแล้วก็จะสร้างกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป เช่น สร้างเป้าหมายและวัตถุประสงค์ บทเรียนวิธีสอน บททดสอบ และวิธีประเมินผล Brown กล่าวว่ากระบวนการวิเคราะห์ความต้องการอย่างเป็นระบบประกอบด้วย ขั้นตอนพื้นฐาน 3 ขั้นตอนคือ การตัดสินใจดำเนินการ การรวบรวมข้อมูลและการใช้ข้อมูล รวมทั้งการตัดสินใจว่าใครคือผู้ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ ควรพิจารณา ดังนี้ คือ

1. กลุ่มเป้าหมาย (target group) คือ กลุ่มผู้เรียน แต่บางครั้งอาจรวมถึงครู – อาจารย์ และ / หรือผู้บริหาร
 2. กลุ่มผู้ใช้ประโยชน์จากข้อมูล (audience) ประกอบด้วย ครู – อาจารย์ ผู้ช่วยครู ผู้บริหารหลักสูตร หน่วยงานของรัฐหรืออื่น ๆ
 3. กลุ่มที่รับผิดชอบต่อการดำเนินการและวิเคราะห์ความต้องการ (needs analysis) กลุ่มนี้นอกจากต้องสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการแล้ว ยังอาจต้องรับผิดชอบกลุ่มอื่นด้วย
 4. กลุ่มทรัพยากร (resource group) เป็นกลุ่มที่เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับกลุ่มหมาย เช่น พ่อ – แม่ ผู้ให้ทุน หรือผู้ปกครอง บางครั้งอาจเป็นคนภายนอก เช่น นายจ้างในอนาคต เป็นต้น
- Kemp และคณะ (1994) กล่าวว่ากระบวนการวิเคราะห์ความต้องการจะทำหน้าที่ 4 ประการดังนี้

1. การวิเคราะห์ ความต้องการจะระบุถึงความต้องการที่สัมพันธ์กับอาชีพ หรือภาระการงาน เฉพาะนั้นคือ ระบุว่าอะไร คือ ปัญหาที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน
2. การวิเคราะห์ความต้องการที่จะบ่งบอกถึงความต้องการที่เร่งด่วน
3. การวิเคราะห์ความต้องการจะเป็นตัวกำหนดลำดับก่อน – หลังของการแก้ไขปรับปรุง

4. การวิเคราะห์ความต้องการจะให้ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในขณะที่ Davies (อ้างถึงในพรหมมาศ , 2536) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสำรวจหาความต้องการของผู้เรียนไว้ว่า การสอนและวิธีสอนเกี่ยวข้องอย่างมากกับความต้องการของผู้เรียนและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนเกิดขึ้นจากความต้องการ ถ้าบทเรียนไม่ได้สร้างขึ้นจากความต้องการของผู้เรียนแล้ว ทุก ๆ อย่างก็จะประสบความล้มเหลว ไม่ว่าจะเป็นผู้สอนหรือผู้เรียน และเวลาที่จะเสียไปโดยเปล่าประโยชน์

Robinson (1980) ได้อธิบายความหมายของประเภทของความต้องการสรุปไว้ได้ดังนี้

1. ความต้องการ (needs) คือสิ่งที่ผู้เรียนคาดหวังว่าจะได้รับเมื่อเรียนจบหลักสูตรหรือเรียกได้ว่า คือจุดประสงค์ (objectives) นั้นเอง
2. สิ่งที่ตั้งบ้านหรือกลุ่มสังคมถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นหรือนำที่จะเรียนรู้จากการสอนภาษา
3. พิจารณาจากผู้เรียน สิ่งที่คุณเรียนจำเป็นต้องทำจะเป็นตัวกำหนดการใช้ภาษา
4. พิจารณาจากตัวผู้เรียนเองว่าจะได้อะไรจากหลักสูตรภาษา หมายถึง พิจารณาจากความต้องการส่วนตัวว่าต้องการงานหรือต้องการเรียนอะไร
5. คุณผู้เรียนขาดอะไร ไม่รู้อะไร ทำอะไร โดยใช้ภาษาอังกฤษไม่ได้ เป็นต้น

Brumfit (1984) กล่าวถึง การวิเคราะห์ความต้องการว่าจะเป็นไปใน

2 ลักษณะร่วมกันคือ

1. ลักษณะที่ยึดเป้าหมายการเรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งจะพิจารณาในประเด็นบทบาทของผู้เรียนในการนำภาษาไปใช้ในอนาคต และจะระบุว่าทักษะทางภาษาหรือความรู้ทางภาษาศาสตร์ใดที่ผู้เรียนต้องมีจึงจะเพียงพอที่จะสามารถแสดงบทบาทของตน
2. ลักษณะที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยพิจารณาว่า ผู้เรียนนั้นมีความสามารถอะไรมาก่อน ผู้เรียนมีปัญหาอะไรบ้าง และทักษะอะไรที่ผู้เรียนมีติดอยู่แล้ว และสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนได้ดีขึ้น

Richard (1987) กล่าวถึงจุดประสงค์หลักในการวิเคราะห์ความต้องการไว้ดังนี้

1. เพื่อเป็นเครื่องมือในการหาความหลากหลายของสิ่งที่ควรจะป้อนเข้าไป (input) ในเนื้อหาการออกแบบ และการนำไปปฏิบัติใช้ของหลักสูตรหรือวิชาเรียน
2. เพื่อบ่งชี้ความต้องการทั่วไปและความต้องการเฉพาะในการใช้ภาษา อันนำไปสู่การออกแบบเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และเนื้อหาในหลักสูตรหรือวิชาเรียน

3. เพื่อหาข้อมูลสำคัญซึ่งสามารถนำไปใช้ในการคิดทบทวนและประเมินผลของหลักสูตรหรือวิชาที่เรียน

Hutchinson และ Waters (1994) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ทำให้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ ซึ่งได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานอาชีพ และภาษาอังกฤษเพื่องานวิชาการ อันเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในระดับสูง มีความแตกต่างจากหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานทั่วไป ในแง่ที่ว่าผู้เรียนจะเรียนเพื่อมุ่งหวังที่จะมีความสามารถในการสื่อสารได้จริงด้วยภาษาอังกฤษ เมื่อได้วิเคราะห์ความต้องการแล้วสามารถจัดแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ความต้องการเป้าหมาย (target needs) เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนในแต่ละเนื้อหาวิชาและความต้องการในการเรียนรู้ (learning needs) เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องทำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้

Hutchinson และ Waters (1994) ยังได้กล่าวถึงความต้องการเป้าหมาย (target needs) ว่าประกอบด้วย 3 สิ่งด้วยกัน คือ

1. สิ่งที่ต้องจำเป็น (necessities) สำหรับผู้เรียนที่จะเรียนรู้เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้
2. สิ่งที่ยังขาดหรือสิ่งที่ผู้เรียนยังไม่รู้ (lacks)
3. สิ่งที่ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนรู้ (wants)

ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเป้าหมาย (target needs) มีกรอบที่จะใช้พิจารณาในการเก็บรวบรวม ดังนี้

1. ทำไมจึงจำเป็นต้องรู้ภาษา เช่น เพื่อใช้ในอาชีพการงาน เพื่อใช้ในการเรียน เพื่อใช้ในการสอน หรือเพื่อใช้ในการเลื่อนตำแหน่ง
2. ภาษาจะถูกนำไปใช้อย่างไร เช่น ใช้เพื่อนำไปใช้พูดหรือเขียน หรือใช้ในลักษณะของการอ่านคู่มือหรือการอ่านตำรา
3. เนื้อหาวิชาจะเป็นอย่างไร เช่น เพื่อนำไปใช้สำหรับการเรียนวิชาชีววิทยา หรือสถาปัตยกรรม
4. ผู้เรียนจะนำภาษาไปใช้กับใคร เช่น นำไปใช้กับเจ้าของภาษาหรือไม่ใช่เจ้าของภาษา นำภาษาไปใช้ในระดับใด เช่น นำไปใช้กับระดับทั่วไปหรือกับระดับผู้เชี่ยวชาญและมีความสัมพันธ์กับผู้เรียนลักษณะใด เช่น เป็นเพื่อนร่วมงาน เป็นลูกค้า หรือเป็นผู้ได้บังคับบัญชา เป็นต้น
5. ภาษาจะถูกนำไปใช้ที่ใด เช่น ที่ทำงาน โรงแรม ใช้ในประเทศตนเอง หรือใช้ในต่างประเทศและภาษาที่จะนำไปใช้ในลักษณะใด เช่น ใช้เพื่อการประชุม หรือใช้พูดทางโทรศัพท์
6. ภาษาจะถูกนำไปใช้เมื่อใด บ่อยขนาดไหน และปริมาณที่ใช้มากน้อยเพียงใด

Hutchinson และ Waters (1994) ยังได้กล่าวถึงความต้องการในการเรียนรู้ (learning needs) ว่าในบางครั้งจะพบว่า ผู้เรียนมีแรงจูงใจมากในการที่จะเรียนรู้เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงาน แต่เมื่อนำเอาเนื้อหาที่เกี่ยวกับงานที่ผู้เรียนต้องเกี่ยวข้องมาเป็นเนื้อหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะกลับพบว่าผู้เรียนไม่สนใจและเบื่อหน่ายที่จะเรียน ซึ่งสาเหตุเป็นเพราะผู้เรียนขาดความต้องการในการเรียนรู้ นั่นเอง ด้วยเหตุนี้เราอาจจะใช้จุดมุ่งหมายของผู้เรียนที่ว่าเขามีความต้องการในสถานการณ์เป้าหมาย (target situation needs) มาเป็นเพียงแนวทางในการกำหนดหลักสูตร แต่เราจะเป็นคนเลือกวิธีและเนื้อหาที่เหมาะสม เราความสนใจต่อผู้เรียนโดยคำนึงถึงพื้นฐานความรู้เดิม รวมไปถึงทักษะและวิธีที่จะนำไปใช้ให้ได้ผลกับผู้เรียนนั้น ๆ ในการวิเคราะห์หาความต้องการในการเรียนรู้จะคล้ายคลึงกับการรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์หาสถานการณ์เป้าหมาย (target situation analysis) ดังนี้

1. ทำไมผู้เรียนจึงมาเรียนหลักสูตรนี้ เช่น เป็นหลักสูตรบังคับหรือเลือกมาเรียนเอง หรือว่าเมื่อมาเรียนแล้วจะมีผลต่อสถานการณ์การปรับเงินเดือน หรือจะช่วยให้การปรับตำแหน่งงานให้ดีขึ้นหรือไม่
2. ผู้เรียนจะเรียนอย่างไร เช่น คำนึงถึงฐานความรู้เดิม หรือเทคนิควิธีที่จะไม่ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย
3. แหล่งข้อมูลอะไรบ้างที่มีอยู่
4. ผู้เรียนเป็นใคร เช่น ควรที่จะรู้เพศ อายุ สัญชาติ ระดับความรู้ภาษาอังกฤษเดิมของผู้เรียน หรือมีความสนใจที่จะเรียนมากน้อยเพียงใด
5. หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจะใช้สอนที่ใด
6. หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจะใช้เรียนเมื่อใด อย่างไร

นอกจากนี้ Hutchinson และ Waters (1994) ยังได้นำเสนอวิธีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการไว้ดังนี้

1. ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires)
2. ใช้แบบสัมภาษณ์ (Interviews)
3. ใช้การสังเกต (Observations)
4. ใช้การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ (Data Collection)
5. การขอคำปรึกษาจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Informal Consultations)

ในกรณีมีความซับซ้อนในการวิเคราะห์หาความต้องการ เราอาจจะใช้วิธีการในการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการมากกว่าหนึ่งวิธีได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับเวลาและแหล่งข้อมูลที่มีจะ

หาได้และสิ่งสำคัญที่ที่พึงระลึกเสมอคือ การวิเคราะห์ความต้องการที่ได้อาจจะไม่สามารถนำไปใช้ได้กับทุก ๆ กิจกรรมการเรียนการสอนเสมอไป

จากข้อมูลที่น่าเสนอมาข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า การวิเคราะห์หาความต้องการของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญมากโดยต้องทำการวางแผนหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรนั้นตรงกับความต้องการในการเรียนของผู้เรียนซึ่งจะเป็นแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน และจะทำให้การเรียนนั้นประสบความสำเร็จตามที่ผู้เรียนได้ตั้งเป้าหมายในการเรียนไว้ หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือความต้องการในการเรียนจะเป็นตัวกำหนดทิศทางของหลักสูตรให้บรรลุวัตถุประสงค์ปลายทางโดยอาศัยข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสำรวจมาวิเคราะห์ แล้วจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและเนื้อหาที่จะสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นการสำรวจความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้นักพัฒนาหลักสูตรและครูผู้สอนได้รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องหัวข้อ และกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ และตรงกับความต้องการของผู้เรียน

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษ

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีงานวิจัยที่ศึกษาถึงความต้องการในการใช้ภาษาของผู้เรียนที่ศึกษาในระดับต่าง ๆ รวมทั้งบุคคลในสายอาชีพต่าง ๆ ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

นิภา สนสะอาดจิต (2523) ได้สำรวจความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในหน่วยงานของราชการและรัฐวิสาหกิจ โดยศึกษาถึงปริมาณการใช้ภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะและระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากร ผลการวิจัยพบว่าหน่วยงานส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษในปริมาณปานกลาง โดยใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด และใช้ทักษะการแปลน้อยที่สุด ส่วนวัตถุประสงค์ในการใช้นั้น มีการใช้ทักษะ ฟัง – พูด มากที่สุด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุษา กาญจนสถิตย์ (2523) ที่ได้สำรวจความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในวงการธุรกิจ โดยศึกษาปริมาณการใช้ภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะและศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากร ผลการวิจัยสรุปออกมาตรงกันว่า หน่วยงานต่าง ๆ ในวงการธุรกิจมีความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในปริมาณปานกลาง และทักษะที่ใช้มากที่สุด คือ ทักษะการอ่านน้อยที่สุด คือ การแปล วัตถุประสงค์สำคัญในการใช้ทักษะภาษา คือ ฟัง – พูด เพื่อสนทนากับลูกค้าอ่านและเขียนจดหมายธุรกิจ และโทรพิมพ์

อดิศักดิ์ อนุกุล (2527) ได้สำรวจความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งทางด้านวิธีสอน กิจกรรม การวัดผล ผลการวิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายที่จะนำภาษาอังกฤษไปใช้เพื่อฟังและพูดกับชาว

ต่างประเทศได้พอเข้าใจ อ่านคำแนะนำวิธีการใช้ที่คู่มากับเครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ เขียนจดหมายติดต่อกับเพื่อชาวต่างประเทศ และเขียนจดหมายสมัครงานกับชาวต่างประเทศ และในการเรียนการสอนนั้น นักเรียนต้องการให้มีการฝึกทักษะฟัง – พูด – อ่าน และเขียน เพื่อให้สามารถนำมาใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

นอกจากนี้ยังมีการสำรวจความต้องการในการเรียนของนักเรียน ผู้ปกครอง และครูโดยใช้วัตถุประสงค์แบบอุดม ได้แก่ วราภรณ์ ลิกะไชย (2530) สุนันทา พากเพียร (2530) และ วิริยา สิทธิสาร (2530) ได้ทำการสำรวจความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้ปกครอง และครู โดยใช้วัตถุประสงค์แบบอุดมในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาวัตถุประสงค์แบบอุดมที่นักเรียน ผู้ปกครอง และครูต้องการให้ผู้เรียนเรียนมากที่สุด ใน 4 ทักษะ และยังได้ศึกษาความต้องการทางด้านกฎเกณฑ์ วิทยากรที่นักเรียน ผู้ปกครองและครูต้องการให้นักเรียนนำไปใช้ในการสื่อสารด้วย

อารีย์ จังสิตยกุล (2531) ได้สำรวจความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษของคนขับรถรับจ้างในกรุงเทพมหานคร ซึ่งศึกษาในประเด็นของปริมาณความต้องการใช้ ทักษะที่ใช้ และวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษของคนขับรถรับจ้าง นอกจากนั้นยังศึกษาถึงปัญหาในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นเครื่องมือเดียวกัน ผลการวิจัยพอสรุปได้ว่าคนขับรถรับจ้างมีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษมาก ทักษะที่ใช้มากที่สุด คือ ทักษะ การฟัง – พูด ส่วนทักษะที่คนขับรถต้องการที่จะปรับปรุงมากที่สุด คือ ทักษะการพูด ในขณะที่วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการมากที่สุด คือ การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และปัญหาที่พบมากในการสื่อสารกับผู้โดยสารชาวต่างประเทศ คือ การสื่อสารกันไม่เข้าใจ

สุวรรณี พันธุ์พริกส์ และ ฉลลิกา มหาพูนทอง (2545) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาชีพในการเรียนภาษาอังกฤษของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์พบว่าผู้เรียนไม่มีโอกาสนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ทักษะภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนสนใจ และต้องการเรียนมากที่สุด คือ ทักษะการพูดและการฟัง ผู้เรียนต้องการให้มีเนื้อหาบทเรียนเฉพาะตามสาขาที่ผู้เรียนกำลังศึกษา เป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ คือ สามารถสื่อสารและนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สมพร ศรีรัตนกุล (2547) ได้ศึกษาความต้องการและข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาการเขียนอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 67

คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ แบบสอบถามและแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน ผลการวิจัยพบว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องการให้มีการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อการสอนวิชาเขียนอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และผลการประเมินทางด้านทักษะกระบวนการ (process) พบว่านักเรียนสามารถพัฒนาทักษะต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดในหลักสูตร เช่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะในการใช้กระบวนการในการเขียน ทักษะความคิด ทักษะการตั้งคำถาม ทักษะการเก็บรวบรวมข้อมูล และทักษะการแก้ปัญหา

รศ.สุคนธ์ ศรีวรขาน และคณะ (2547) ได้สำรวจความต้องการของผู้สอนภาษาอังกฤษและนิสิต/นักศึกษาในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนิสิต/นักศึกษา และครู - อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สถาบันและมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนทั่วประเทศ และเพื่อสำรวจความต้องการของกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วเกี่ยวกับบริการทางวิชาการที่ต้องการได้รับจากมหาวิทยาลัย ประชากรของการวิจัย มี 3 ประเภท คือ 1) ผู้บริหารระดับสูงของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สถาบันราชภัฏ สถาบันราชมนฑล และมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนที่เปิดสอนสายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ซึ่งมีทั้งสิ้นประมาณ 2,725 แห่ง 2) อาจารย์สอนภาษาอังกฤษของสถานศึกษาต่าง ๆ ในข้อที่ 1 และ 3) นิสิตและนักศึกษาชั้นปีที่ 3 - 4 ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ของสถาบันราชภัฏ 36 แห่ง สถาบันราชมนฑล 3 แห่ง และมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนอีก 12 แห่ง รวมทั้งสิ้น 51 แห่ง สำหรับกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจงประชากรและแต่ละประเภทดังกล่าวแล้วซึ่งมีขนาดประมาณ 8.66 ของประชากรที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามความต้องการอัตราค่าเล่าเรียน - อาจารย์ ซึ่งสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา แบบสอบถามปัญหาและความต้องการทางวิชาชีพเฉพาะของครู - อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความต้องการในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและเอกของนิสิต/นักศึกษา ผลการสำรวจพบว่านิสิต/นักศึกษาและครู - อาจารย์สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาต่าง ๆ (ประมาณร้อยละ 62) ต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาต่างประเทศประยุกต์ (การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างชาติ) โดยเฉลี่ยแล้วโรงเรียนมัธยมศึกษา สถาบันและมหาวิทยาลัยต้องการครู - อาจารย์สอนภาษาอังกฤษแห่งละประมาณ 4 อัตรา

ปราณี กุลละวณิช (2548) ได้วิจัย เรื่อง “การศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและความต้องการภาษาต่างประเทศในภาคกลาง ภาคตะวันตก และภาคตะวันออก” เพื่อสำรวจสถานภาพ การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือ “ผู้ผลิต” (ผู้บริการ - ผู้สอน - ผู้เรียน) และในด้านความต้องการผู้มีความสามารถในภาษาต่างประเทศหรือ “ผู้ใช้”

(ผู้ประกอบการ/ผู้ว่าจ้างและลูกจ้าง) กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในส่วน “ผู้ผลิต” ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้สอนและผู้เรียน ในสถานศึกษาทุกระดับการศึกษาตั้งแต่ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ในภาคกลาง ภาคตะวันตก และภาคตะวันออกของประเทศไทย โดยให้รวมทั้ง สถานศึกษาที่สังกัดภาครัฐและที่สังกัดภาคเอกชน และพิจารณาขนาดของสถานศึกษาว่าเป็น สถานศึกษาขนาดใหญ่ กลาง และเล็กด้วย และกลุ่มตัวอย่างในส่วน “ผู้ใช้” ได้แก่ ผู้ว่าจ้าง ผู้รู้ ภาษาต่างประเทศ และลูกจ้างหรือผู้รู้ภาษาต่างประเทศที่เข้ามาทำงานในหน่วยงานนั้น ๆ ในภูมิภาค ที่ได้กล่าวมาข้างต้น เครื่องมือของการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 5 ชุด ได้แก่ แบบสอบถามผู้บริหาร แบบสอบถามผู้สอน แบบสอบถามผู้เรียน แบบสอบถามผู้ประกอบการ/ผู้ว่าจ้าง และแบบสอบถามลูกจ้าง การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการหาร้อยละ/ค่าเฉลี่ยในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนในระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าอุดมศึกษาระบุว่าต้องการ พัฒนาทักษะการพูดและฟังมากที่สุด รองลงมาคือทักษะการเขียน ส่วนทักษะที่ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาในทุกภาคต้องการพัฒนามากที่สุด คือ ทักษะการพูด เขียน และแปลตามลำดับ ใน ส่วนของผู้เรียนพบว่าทักษะที่ผู้เรียนทุกระดับต้องการพัฒนามากที่สุดคือทักษะการพูด รองลงมาคือ ทักษะการเขียน ในด้านความต้องการผู้รู้ภาษาต่างประเทศ และทักษะทางภาษาในภาษานั้น ๆ ในทุก ภาค พบว่าภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น เป็นภาษาที่มีความต้องการสูงในลำดับที่ 1 ถึง 3 และทักษะที่ลูกจ้างต้องการพัฒนามากที่สุด คือทักษะการฟังและพูด

งานวิจัยในต่างประเทศ

Eppolito (1977) ได้ศึกษาวิเคราะห์เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิชา ภาษาต่างประเทศ ผลของการวิจัยพบว่า ครู และนักศึกษา ภาษาต่างประเทศส่วนมากมีความคิดเห็น ว่า เป้าหมายของการเรียนภาษาต่างประเทศ คือ การเรียนคำนิยามต่าง ๆ ของประชาชนชาว ต่างประเทศ ส่วนผู้เรียนต้องการให้มีการฝึกทักษะทางภาษาเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารได้

Francisco และ Zhigilev (1978) ได้กล่าวถึงงานวิจัยของคณาจารย์ในภาควิชา ภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัย Chile at Antofagasts ประเทศชิลี ซึ่งได้ทำการสำรวจความ คิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย พบว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาชีวศึกษา คณิตศาสตร์ เคมี ฟิสิกส์ และสมุทรศาสตร์ มีความจำเป็นในการใช้คำราและวารสารซึ่งส่วนใหญ่เขียนเป็น ภาษาอังกฤษ จึงต้องการได้รับการอบรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อให้ใช้ได้

ใน RELC Journal ได้มีนักวิจัยที่ชื่อ Julius Balbin (1979) ศึกษาเพื่อสำรวจการใช้ภาษาใน กลุ่มประเทศ SEAMEO เกี่ยวกับลักษณะการใช้และความต้องการการใช้ภาษาของนักศึกษาและ บุคคลทั่วไป ผลการสำรวจปรากฏว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญที่สุด และทักษะที่ ผู้เรียนต้องการเรียนมากที่สุด คือ การพูด และรองลงมาคือ การฟัง

Banan (1982) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการวางหลักสูตรและการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารพบว่า หลักสูตรที่ใช้ยังไม่สมบูรณ์และไม่มีรูปแบบที่แน่นอน โดยมีเหตุผลว่า เป็นเพราะความหมายของ หลักสูตรไม่ชัดเจนระหว่างหน่วยของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรก็ยังคงมีความสับสนอยู่นอกจากนี้ในงานวิจัยยังได้อธิบายถึงความแตกต่างระหว่างสมรรถวิสัยในการใช้ภาษา (linguistic competence) และสมรรถวิสัยในการสื่อสาร (communicative competence) ซึ่งถือว่ามีอิทธิพลต่อการเรียนและการฝึกฝนทางภาษา ผู้วิจัยย้ำว่า ความต้องการ (needs) ของผู้เรียนเป็นสิ่งแรกที่ต้องคำนึงในการเรียนภาษาต่างประเทศ

Ferris (1998) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เกี่ยวกับทักษะการพูด และการฟังในห้องเรียน นักศึกษายอมรับว่าขาดความเชื่อมั่นในการพูด การทำกิจกรรมกลุ่ม การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การติดต่อปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์เจ้าของภาษาถึงแม้จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และศึกษาในมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา

Chan (2001) ได้ทำการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ความต้องการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการเรียนภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยประกอบด้วยนักศึกษาระดับอุดมศึกษาจำนวน 701 คน และผู้สอนในมหาวิทยาลัย 47 คน กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวได้รับการคัดเลือกจากนักศึกษาและอาจารย์ใน The Hong Kong Polytechnic University สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามเพื่อสำรวจความต้องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยนี้ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาต้องการปรับปรุงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาค้นคว้าทางด้านวิชาการและใช้ในการงานอาชีพ นักศึกษายังระบุด้วยว่าปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ คือ การพูดภาษาอังกฤษด้วยการแปลจากภาษาจีน และการขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ในขณะที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่าทักษะการฟัง การพูด และการเขียนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แต่อาจารย์ผู้สอนมีความคิด่านักศึกษาไม่มีความสามารถในการฟังเหล่านี้ และจะต้องได้รับการฝึกฝนมากขึ้น

Jaikla (2001) ได้ศึกษาความจำเป็น ความต้องการและปัญหาเกี่ยวกับอาชีพในการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจของพนักงานในแผนกประชาสัมพันธ์ แผนกขายและแผนกต่างประเทศ ของบริษัทในเครือวนชัย จำกัด มหาชน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามที่แจกให้แก่พนักงานจำนวน 105 คน จากการศึกษาพบว่า ทักษะที่พนักงานในแต่ละแผนกจำเป็นต้องใช้ในการทำงานมากที่สุด คือ ทักษะการพูด รองลงมาคือ ทักษะการฟัง ในขณะที่พนักงานในแผนกขายและแผนกต่างประเทศเห็นว่าทักษะการเขียนมีความจำเป็นในการทำงานอยู่ในลำดับที่สามและทักษะการอ่านมีความจำเป็นน้อยที่สุด ส่วนพนักงานในแผนกประชาสัมพันธ์เห็นว่า ทักษะการอ่านมี

ความจำเป็นในการทำงานอยู่ในลำดับที่สามและทักษะการเขียนมีความจำเป็นน้อยที่สุด ในเรื่องของ “ความต้องการ” พนักงานในแต่ละแผนกมีความคิดเห็นว่า ทักษะการพูดเป็นสิ่งที่พวกเขาต้องการฝึกฝนมากที่สุด และต้องการให้อาจารย์ชาวไทยและชาวต่างประเทศเป็นอาจารย์ผู้สอน

ศรีวิไล พลมณี และพนิดา สีนสุวรรณ (2544) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความต้องการและปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย และสาขาการสอนภาษาอังกฤษ ได้ผลสรุปว่านักศึกษาปริญญาโททั้ง 3 สาขา มีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษเช่นกัน มีความเห็นว่าการสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา ทั้ง 3 สาขา มีความแตกต่างของปัญหาในด้านทักษะภาษาอังกฤษ

Wang Jiling (2007) ได้ทำการสำรวจความต้องการเรียนรู้แบบออนไลน์โดยกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย เป็นนักศึกษาที่เรียนด้วยระบบออนไลน์จำนวน 12 คน ของ The University of Beijing ที่ลงทะเบียนเรียนแบบออนไลน์ในปีการศึกษา 2002 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ถามข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการเรียนรู้แบบออนไลน์และปัญหาอุปสรรคในการเรียนด้วยวิธีนี้ ผลการวิจัยพบว่าเนื่องจากนักศึกษามีปัญหาในด้านการทำความเข้าใจกับเนื้อหาของบทเรียน พวกเขาจึงต้องการฝึกฝนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นอย่างมากและต้องการหนังสือรวมทั้งทรัพยากรสนเทศที่ช่วยในการเรียน นอกจากนี้ผู้เรียนที่เรียนแบบออนไลน์เป็นผู้เรียนแบบนำตนเอง (self-directed learners) ดังนั้น ผู้เรียนเหล่านี้จึงต้องการความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่จะช่วยแก้ปัญหาให้พวกเขา ระหว่างกระบวนการเรียน ความช่วยเหลือนี้อาจจะมาจากติวเตอร์หรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนก็ได้ สำหรับทักษะภาษาอังกฤษที่นักศึกษาแบบออนไลน์ต้องการฝึกฝนมากที่สุด คือ ทักษะการพูด

Siti Hamin Stapa และ Ismie Roha Mohd Jais (2007) ได้ทำการสำรวจความต้องการด้านการเขียนภาษาอังกฤษและความคาดหวังในการเรียนวิชาการเขียนที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศมาเลเซียของนักศึกษาสาขาการบริหาร โรงแรมและการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ นักศึกษา 50 คน ที่สุ่มจากมหาวิทยาลัย 3 แห่ง ของประเทศมาเลเซีย ได้แก่ นักศึกษาจำนวน 20 คน จาก University Teknologi Mara Malaysia , นักศึกษาจำนวน 15 คน จาก Taylor's College และนักศึกษาจำนวน 15 คน จาก Institute Teknologi Tun Abdul Razak สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานอาชีพและความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาการเขียนภาษาอังกฤษที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยทั้งสามแห่ง และผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากกับสาขาวิชาที่ตนกำลังศึกษา แต่นักศึกษาจำนวนร้อยละ 76 (38 จาก 50 คน) เห็นว่า หลักสูตรภาษาอังกฤษที่เปิดสอนยังไม่สามารถเตรียมความพร้อมให้กับพวกตนในการประกอบอาชีพในวงการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษากลุ่มตัวอย่างต้องการฝึกทักษะการ

เขียนที่ใช้ในงานอาชีพการบริหารโรงแรมและการท่องเที่ยวมากที่สุดประเภทของการเขียนที่นักศึกษาต้องการฝึกฝนมากที่สุด คือ การเขียนจดหมายธุรกิจแบบเป็นทางการ (98%) เช่นเดียวกับ การเขียนรายงาน (98%) รองลงมาคือ การเขียนบันทึกช่วยจำ (memorandum) และการเขียนแบบย่อความ (summary) เพื่อใช้ในงานอาชีพ นักศึกษาจำนวนร้อยละ 86 มีความคิดเห็นว่าเป็นความจำเป็นอย่างรีบด่วนที่จะต้องมีการปรับและพัฒนาหลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียน

จากการศึกษางานวิจัยทั้งภายในประเทศและงานวิจัยในต่างประเทศ จะเห็นได้ว่า ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศที่จะใช้ได้อย่างสัมฤทธิ์ผลในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์และความจำเป็นต้องใช้ภาษาของผู้ใช้เป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นด้านทักษะหรือหน้าที่ของภาษา เพราะฉะนั้นถ้ายังมีการสำรวจความต้องการในภาษาอังกฤษที่ลึกซึ้ง และชัดเจนเพียงไรก็จะยังบังเกิดแนวทางที่ชัดเจนในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่านั้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน ปัญหาและความต้องการในการเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตในระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

วิธีดำเนินการวิจัย มีดังนี้

- 3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.1 สร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 วิเคราะห์ผล
- 3.5 สรุปผล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยนักศึกษาปริญญาโท และปริญญาเอก ในปี พ.ศ. 2549 ผู้วิจัยได้ประมาณกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดด้วยความเชื่อมั่นเท่ากับ 95% หรือยอมให้มีความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ทั้งนี้ โดยใช้สูตรการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรของ Yamane (1975) ดังนี้

$$N = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรที่ใช้ในการวิจัย

e = ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ มีประชากรจำนวน 355 คน เมื่อแทนค่าในสูตร ปรากฏว่า จะต้องใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อยจำนวน 188 คน สำหรับการศึกษาที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

3.2 สร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย จำแนกออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา วิชาภาษาอังกฤษที่กำลังศึกษา สถานภาพการทำงาน หน่วยงานที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดอยู่ ประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งหน้าที่การงาน การใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน

ตอนที่ 2 ความต้องการและความคิดเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีระดับการประเมิน 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยมีระดับการประเมิน 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยมีระดับการประเมิน 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีระดับการประเมิน 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.2.2 หลังจากสร้างแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ได้นำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยง(validity) ของแบบสอบถาม

3.2.3 ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.2.4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง

3.2.5 นำผลข้อ 3.2.4 มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ถูกต้องที่สุด และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริงจำนวน 250 ชุด

3.3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้มีการทดสอบข้อสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ Standardized English Proficiency Test (KMIT-Test) เรียบร้อยแล้ว จำนวน 250 คน และได้แบบสอบถามคืนกลับมาจำนวน 239 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.6

3.4. วิเคราะห์ผล

3.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยการใช้โปรแกรม SPSS

แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์หาค่าความถี่สรุปผลเป็นค่าร้อยละ

แบบสอบถามตอนที่ 2-5 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดสอบโดยใช้ข้อสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ Standardized English Proficiency Test (KMIT-Test) ในการทดสอบนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การสร้างข้อสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ Standardized English Proficiency Test (KMIT -Test)

1. สร้างข้อสอบตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
2. นำข้อสอบที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบว่า ข้อสอบมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาหรือไม่
3. นำข้อสอบที่ได้ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง
4. นำผลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย

5. วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อด้วยโปรแกรม Item & Rscale Analysis เพื่อหาค่าความยากง่าย และอำนาจการจำแนกของข้อสอบ

6. หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Kuder Richardson (K.R.#20) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (rtt) และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด (SEM)

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบปรนัย มีค่าเฉลี่ยความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ($P = 0.44$) จำนวนข้อสอบที่มีค่านำไปใช้วัดได้ดี คือ มีค่าความยากง่ายระหว่าง $P = 0.20-0.80$ และค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสมคือ ค่า $D = 0.20$ ขึ้นไป มีจำนวน 61 ข้อ

ความแตกต่างของคะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง (Max 66- Min 23) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 8.991 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SEM) = 4.453 ค่าความเชื่อมั่น (rtt = 0.781)

3.5. สรุปผล

นำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาสรุป และหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขพร้อมข้อเสนอแนะต่อไป

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ปัญหาและความต้องการในการเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตในระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยใช้แบบสอบถาม ผลสอบจากข้อสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ (Standardized English Proficiency Test KMIT - Test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ใช้โปรแกรม SPSS Window ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ สรุปผลเป็นคำร้อยละ

ตอนที่ 2 ความต้องการและความคิดเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 - 3 เป็นการวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีการกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ความต้องการ	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ความต้องการ	มาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ความต้องการ	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ความต้องการ	น้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ความต้องการ	น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 5 ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 - 5 เป็นการวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีการกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์มีปัญหา	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์มีปัญหา	มาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์มีปัญหา	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์มีปัญหา	น้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์มีปัญหา	น้อยที่สุด

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	144	60.3
หญิง	95	39.7
รวม	239	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 60.3 ที่เหลือเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 39.7

ตารางที่ 2 แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 30 ปี	132	55.9
30 – 40 ปี	80	33.9
40 ปี ขึ้นไป	24	10.2
รวม	236	100

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุน้อยกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.9 รองลงมา ได้แก่ อายุ 30 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.9 และน้อยที่สุด อายุ 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 10.2

ตารางที่ 3 แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาโท	224	93.7
ปริญญาเอก	15	6.27
รวม	239	100

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 93.7 ที่เหลือมีการศึกษาระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 6.27

ตารางที่ 4 แสดงรายวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาอยู่

กำลังเรียนวิชา	จำนวน	ร้อยละ
Graduate English 1	69	30.1
Graduate English 2	150	65.5
Academic Writing 1	10	4.4
รวม	229	100

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษารายวิชา Graduate English 2 คิดเป็นร้อยละ 65.5 รองลงมา ได้แก่ รายวิชา Graduate English 1 คิดเป็นร้อยละ 30.1 และน้อยที่สุด รายวิชา Academic Writing 1 คิดเป็นร้อยละ 4.4

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนสถานภาพการทำงานในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพการทำงานในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
ทำงาน	173	72.7
ไม่ได้ทำงาน	65	27.3
รวม	238	100

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทำงานแล้ว คิดเป็นร้อยละ 72.7 ที่เหลือยังไม่ได้ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 27.3

ตารางที่ 6 แสดงประเภทของหน่วยงานที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดอยู่

ประเภทของหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
ราชการ	92	53.2
หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ	9	5.2
กิจการส่วนตัว	11	6.4
หน่วยงานเอกชนที่ไม่ใช่กิจการส่วนตัว	54	31.2
อื่น ๆ	7	4.0
รวม	173	100

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สังกัดหน่วยงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 53.2 รองลงมา ได้แก่ หน่วยงานเอกชนที่ไม่ใช่กิจการส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 31.2 กิจการส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 6.4 และน้อยที่สุด ได้แก่ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 5.2

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนระยะเวลาประสบการณ์ในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
0 – 1 ปี	12	6.9
2 – 5 ปี	67	38.5
6 – 10 ปี	39	22.4
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	56	32.2
รวม	174	100

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 2-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมา ได้แก่ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 32.2 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.4 และน้อยที่สุด ได้แก่ 0-1 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.9

ตารางที่ 8 แสดงตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำแหน่งหน้าที่การงาน	จำนวน	ร้อยละ
พนักงาน	89	51.1
เจ้าของกิจการ	9	5.2
ผู้จัดการ	20	11.5
อื่น ๆ	56	32.2
รวม	174	100

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพนักงาน คิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมา ได้แก่ ตำแหน่งอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 32.2 ผู้จัดการ คิดเป็นร้อยละ 11.5 และน้อยที่สุด ได้แก่ เจ้าของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 5.2

ตารางที่ 9 แสดงการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

การใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ใช้	84	48.0
ไม่ใช้	91	52.0
รวม	175	100

จากตารางที่ 9 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 52.2 ที่เหลือใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 48.0

ตารางที่ 10 แสดงการเข้าอบรมภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกชั้นเรียนในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาของผู้ตอบแบบสอบถาม

การอบรมภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	จำนวน	ร้อยละ
เคย	66	28.0
ไม่เคย	170	72.0
รวม	236	100

จากตารางที่ 10 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าอบรมภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกชั้นเรียนในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 72.0 ที่เหลือได้รับการอบรมภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกชั้นเรียนในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 28

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนระยะเวลาที่ได้รับการอบรมภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระยะเวลาในการอบรม ภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
1 – 2 สัปดาห์	34	47.2
3 – 4 สัปดาห์	11	15.3
5 – 10 สัปดาห์	17	23.6
มากกว่า 10 สัปดาห์ขึ้นไป	10	13.9
รวม	72	100

จากตารางที่ 11 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับการอบรมภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 1-2 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมาได้แก่ 5-10 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 23.6 3-4 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 15.3 และน้อยที่สุด ได้แก่ มากกว่า 10 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 13.9

ตารางที่ 12 แสดงทักษะภาษาอังกฤษที่ได้รับการเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ทักษะภาษาอังกฤษที่ได้รับการเพิ่มเติม	จำนวน	ร้อยละ
ฟัง	34	44.7
พูด	24	31.6
อ่าน	10	13.2
เขียน	8	10.5
รวม	76	100

จากตารางที่ 12 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับการอบรมภาษาอังกฤษเพิ่มเติมด้านการฟัง คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมา ได้แก่ การพูด คิดเป็นร้อยละ 31.6 การอ่าน คิดเป็นร้อยละ 13.2 และน้อยที่สุด ได้แก่ การเขียน คิดเป็นร้อยละ 10.5

ตอนที่ 2 ความต้องการและความคิดเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 13 แสดงเหตุผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก

ท่านเรียนภาษาอังกฤษของสถาบันเพราะ...	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
การเรียนภาษาอังกฤษของสถาบันโดยภาพรวม	3.7286	.56634	3.9444	.14489
เป็นวิชาบังคับ	3.99	1.330	4.43	.756
สอบไม่ผ่านภาษาอังกฤษของสถาบัน	4.45	1.070	4.00	1.519
ชอบและสนใจการเรียนภาษาอังกฤษ	3.55	.988	3.71	.994
สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในสาขาอาชีพ	3.99	.944	4.43	.756
เตรียมตัวศึกษาต่อ	3.18	1.212	4.29	.825
เพิ่มศักดิ์ศรีแก่ตัวเอง	3.50	1.087	4.07	.997
ผู้สอนมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ดี	3.64	.923	3.43	1.158
บทเรียนน่าสนใจ	3.56	.908	3.57	1.016
บรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนดี	3.67	.906	3.57	1.016

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาปริญญาโทมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของสถาบันในด้านต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในระดับมีความต้องการมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.18–4.45 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ได้ดังนี้

ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- สอบไม่ผ่านภาษาอังกฤษของสถาบัน ($\bar{X} = 4.45$)
- สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในสาขาอาชีพและเป็นวิชาบังคับ ($\bar{X} = 3.99$)
- บรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนดี ($\bar{X} = 3.67$)

- ผู้สอนมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ดี ($\bar{X} = 3.64$)

- บทเรียนน่าสนใจ ($\bar{X} = 3.56$)

- ชอบและสนใจการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.55$)

- เพิ่มศักดิ์ศรีแก่ตัวเอง ($\bar{X} = 3.50$)

ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่

- เตรียมตัวศึกษาต่อ ($\bar{X} = 3.18$)

ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

นักศึกษาปริญญาเอกมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของสถาบันในด้านต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในระดับที่มีความต้องการมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.43–4.43 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- เป็นวิชาบังคับและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในสาขาอาชีพ ($\bar{X} = 4.43$)

- เตรียมตัวศึกษาต่อ ($\bar{X} = 4.29$)

- เพิ่มศักดิ์ศรีแก่ตัวเอง ($\bar{X} = 4.07$)

- สอบไม่ผ่านภาษาอังกฤษของสถาบัน ($\bar{X} = 4.00$)

- ชอบและสนใจการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.71$)

- บทเรียนน่าสนใจ บรรยายและสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนดี ($\bar{X} = 3.57$)

ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่

- ผู้สอนมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ดี ($\bar{X} = 3.43$)

ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ตารางที่ 14 แสดงวิธีการเพิ่มเติมความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก

ท่านเพิ่มเติมความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดย	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
เพิ่มเติมความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยภาพรวม	2.8483	.69208	2.8155	.59752
การสนทนาภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา	2.85	1.277	2.71	.994
การอ่านหนังสือ บทความ และเอกสารอื่น ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน และ/หรือ การทำงาน	3.30	1.076	3.71	1.069
การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสารภาษาอังกฤษทั่ว ๆ ไป	2.73	.998	2.93	1.141
การค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ต	3.36	1.065	4.29	.611
การดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ	3.46	1.008	3.21	.802
การดูทีวีภาษาอังกฤษ	2.88	1.137	2.79	.802
การฟังวิทยุภาษาอังกฤษ	2.57	1.140	2.07	.917
การฟังเพลงภาษาอังกฤษ	3.30	1.096	2.64	1.216
การฝึกทำข้อสอบภาษาอังกฤษ	2.41	.975	2.57	.938
การเล่นเกมภาษาอังกฤษ	2.65	1.142	2.29	.726
การเข้าศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง	2.14	.978	2.07	.917
การเข้าห้องสมุด	2.64	.985	2.50	1.019

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาปริญญาโทมีความต้องการที่จะเพิ่มความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองซึ่งอยู่ในระดับมีความต้องการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.14 – 3.46 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการที่จะเพิ่มความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการที่จะเพิ่มความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการที่จะเพิ่มความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ - การดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.46$)

- การค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.36$)

- การอ่านหนังสือบทความและเอกสารอื่น ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่

เรียน

และ/หรือ การทำงาน และการฟังเพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.30$)

- การดูทีวีภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.88$)

- การสนทนาภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา ($\bar{X} = 2.85$)

- การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสารภาษาอังกฤษทั่ว ๆ ไป ($\bar{X} = 2.73$)

- การเล่นเกมภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.65$)

- การเข้าห้องสมุด ($\bar{X} = 2.64$)

- การฟังวิทยุภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.57$)

ความต้องการที่จะเพิ่มความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ - การฝึกทำข้อสอบภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.41$)

- การเข้าสู่ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 2.14$)

ความต้องการที่จะเพิ่มความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

นักศึกษาปริญญาเอกมีความต้องการที่จะเพิ่มเติมความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองซึ่งอยู่ในระดับที่มีความต้องการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.07 – 4.29 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการที่จะเพิ่มเติมความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการที่จะเพิ่มเติมความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- การค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 4.29$)
- การอ่านหนังสือบทความและเอกสารอื่น ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน และ/หรือ การทำงาน ($\bar{X} = 3.71$)

ความต้องการที่จะเพิ่มเติมความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ - การดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.21$)

- การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสารภาษาอังกฤษทั่ว ๆ ไป ($\bar{X} = 2.93$)
- การดูทีวีภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.79$)
- การสนทนาภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา ($\bar{X} = 2.71$)
- การฟังเพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.64$)
- การฝึกทำข้อสอบภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.57$)
- การเข้าห้องสมุด ($\bar{X} = 2.50$)

ความต้องการที่จะเพิ่มเติมความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ - การเล่นเกมภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.29$)

- การเข้าศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการฟังวิทยุภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.07$)

ความต้องการที่จะเพิ่มเติมความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ตารางที่ 15 แสดงการใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก

การใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
โดยภาพรวม	2.49	.83900	2.59	.85109
ก่อนเวลาทำงาน	2.06	1.017	2.23	1.013
เวลาทำงาน	2.46	1.174	2.54	1.050
หลังเลิกงาน	2.64	1.179	2.54	1.127
วันหยุด	2.91	1.204	3.08	1.320

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความต้องการของนักศึกษาที่จะใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาปริญญาโทมีความต้องการใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับที่มีความต้องการน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.06 – 2.91 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ - วันหยุด ($\bar{X} = 2.91$)

- หลังเลิกงาน ($\bar{X} = 2.64$)

ความต้องการใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ - เวลาทำงาน ($\bar{X} = 2.46$)

- ก่อนเวลาทำงาน ($\bar{X} = 2.06$)

ความต้องการใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

นักศึกษาปริญญาเอกมีความต้องการใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับที่มีความต้องการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.23 – 3.08 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับ ปานกลาง ได้แก่ - วันหยุด ($\bar{X} = 3.08$)

- เวลาทำงานและหลังเลิกงาน ($\bar{X} = 2.54$)

ความต้องการใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ - ลำดับที่ 1 ก่อนเวลาทำงาน ($\bar{X} = 2.23$)

ความต้องการใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ตารางที่ 16 แสดงความต้องการจำนวนเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ/สัปดาห์ของนักศึกษา
ปริญญาโทและปริญญาเอก

ระยะเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ/สัปดาห์ที่ ท่านต้องการ	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ภาพรวม	3.1212	.74104	2.7949	1.20599
1 ครั้ง ๆ ละ 3 ชั่วโมง	3.46	1.340	2.85	1.864
2 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง 30 นาที	3.01	1.272	2.85	1.345
2 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง	3.13	1.300	2.69	1.437

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความต้องการของนักศึกษาที่จะใช้ระยะเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาโทมีความต้องการที่จะใช้ระยะเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์ อยู่ในระดับที่มีความต้องการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.01 – 3.46 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการระยะเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการระยะเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการระยะเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่

- สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 3 ชั่วโมง ($\bar{X} = 3.46$)

- สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง ($\bar{X} = 3.13$)

- สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ($\bar{X} = 3.01$)

ความต้องการระยะเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท อยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการระยะเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท อยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

นักศึกษาระดับปริญญาเอกมีความต้องการที่จะใช้ระยะเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.85 – 2.69 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการระยะเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการระยะเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการระยะเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่

- สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 3 ชั่วโมง และ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ

1 ชั่วโมง 30 นาที ($\bar{X} = 2.85$)

- สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง ($\bar{X} = 2.69$)

ความต้องการระยะเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์ของนักศึกษาปริญญาเอก
อยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการระยะเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์ของนักศึกษาปริญญาเอก
อยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ตารางที่ 17 แสดงเทียบความต้องการจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก

จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนกลุ่มละไม่เกิน	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ภาพรวม	3.0014	.69913	3.1154	.72612
15 คน	3.51	1.439	4.69	1.109
20 คน	3.43	1.306	3.54	.877
25 คน	2.94	1.145	2.46	.776
30 คน	2.39	1.224	1.77	.599

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความต้องการของนักศึกษาที่จะให้มีจำนวน
ผู้เรียนในชั้นเรียน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาโทมีความต้องการที่จะให้มีจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนอยู่ในระดับความ
ต้องการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคะแนนเฉลี่ยอยู่
ระหว่าง 2.39 – 3.51 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และ
แปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัย
ไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- ชั้นเรียนกลุ่มละไม่เกิน 15 คน ($\bar{X} = 3.51$)

ความต้องการจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่

- ชั้นเรียนกลุ่มละไม่เกิน 20 คน ($\bar{X} = 3.43$)

- ชั้นเรียนกลุ่มละไม่เกิน 25 คน ($\bar{X} = 2.94$)

ความต้องการจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อย ได้แก่

- ชั้นเรียนกลุ่มละไม่เกิน 30 คน ($\bar{X} = 2.39$)

ความต้องการจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

นักศึกษาระดับปริญญาเอกมีความต้องการที่จะให้มีจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนอยู่ในระดับความต้องการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.77 – 4.69 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่

- ชั้นเรียนกลุ่มละไม่เกิน 15 คน ($\bar{X} = 4.69$)

ความต้องการจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- ชั้นเรียนกลุ่มละไม่เกิน 20 คน ($\bar{X} = 3.54$)

ความต้องการจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อย ได้แก่

- ชั้นเรียนกลุ่มละไม่เกิน 25 คน ($\bar{X} = 2.46$)

- ชั้นเรียนกลุ่มละไม่เกิน 30 คน ($\bar{X} = 1.77$)

ความต้องการจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ตารางที่ 18 แสดงความต้องการในเรื่องลักษณะการเรียนการสอนของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก

ลักษณะการเรียนการสอนที่ท่านต้องการ	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ภาพรวม	3.3905	.49148	3.5584	.38710
การเรียนรู้เนื้อหาที่สามารถนำมาใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและการทำงาน	4.71	.603	4.29	.914
การฟังบรรยายจากผู้สอนอย่างเดียว	2.38	.969	2.14	.770
การฟังบรรยายจากผู้สอนและฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องที่บรรยาย	3.76	.930	3.86	1.167
การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเองในเรื่องที่เรียน	2.88	1.044	3.36	1.008
การช่วยกันค้นคว้าหาความรู้ในเรื่องที่เรียน แล้วนำมาสนทนาหรือนำเสนอในชั้นเรียน	3.26	.985	3.57	.852
การมีโอกาสในการเลือกหัวข้อหรือเนื้อหาที่จะเรียน	3.45	.944	4.07	.730
การมีโอกาสในการประเมินความสามารถของตนเองและผู้อื่น	3.45	.887	3.79	.699
การฝึกทำกิจกรรมเพียงผู้เดียว	2.46	1.049	3.07	1.269
การฝึกทำกิจกรรมเป็นคู่	3.39	1.039	3.71	.726
การฝึกทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 3-4 คน	3.88	.979	4.00	.961
การฝึกทำกิจกรรมร่วมกันทั้งชั้นเรียน	3.70	1.113	3.29	1.139

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความต้องการของนักศึกษาในด้านลักษณะการเรียนการสอน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาโทมีความต้องการในด้านลักษณะการเรียนการสอน อยู่ในระดับความต้องการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่

ระหว่าง 2.38 – 4.71 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการในด้านลักษณะการเรียนการสอนของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับมากที่สุด
ได้แก่

- การเรียนเนื้อหาที่สามารถนำมาใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและการทำงาน ($\bar{X} = 4.71$)

ความต้องการในด้านลักษณะการเรียนการสอนของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- การฝึกทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 3-4 คน ($\bar{X} = 3.88$)
- การฟังบรรยายจากผู้สอนและฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องที่บรรยาย ($\bar{X} = 3.76$)
- การฝึกทำกิจกรรมร่วมกันทั้งชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.70$)
- การมีโอกาสนในการเลือกหัวข้อหรือเนื้อหาที่จะเรียน และการมีโอกาสนในการประเมินความสามารถของตนเองและผู้อื่น ($\bar{X} = 3.45$)

ความต้องการในด้านลักษณะการเรียนการสอนของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับปานกลาง

- ได้แก่
- การฝึกทำกิจกรรมเป็นคู่ ($\bar{X} = 3.39$)
 - การช่วยกันค้นคว้าหาความรู้ในเรื่องที่เรียนแล้วนำมาสนทนาหรือนำเสนอในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.26$)
 - การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเองในเรื่องที่เรียน ($\bar{X} = 2.88$)

ความต้องการในด้านลักษณะการเรียนการสอนของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อย ได้แก่

- การฝึกทำกิจกรรมเพียงผู้เดียว ($\bar{X} = 2.46$)
- การฟังบรรยายจากผู้สอนอย่างเดียว ($\bar{X} = 2.38$)

ความต้องการในด้านลักษณะการเรียนการสอนของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

นักศึกษาระดับปริญญาเอกมีความต้องการในด้านลักษณะการเรียนการสอนอยู่ในระดับความต้องการมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 สำหรับการศึกษาเป็นรายข้อพบว่ามีความคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.14 -2.49 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการในด้านลักษณะการเรียนการสอนของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับมากที่สุด
ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในด้านลักษณะการเรียนการสอนของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- การเรียนเนื้อหาที่สามารถนำมาใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและการทำงาน ($\bar{X} = 4.29$)
- การมีโอกาสนในการเลือกหัวข้อหรือเนื้อหาที่จะเรียน ($\bar{X} = 4.07$)
- การฝึกทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 3-4 คน ($\bar{X} = 4.00$)
- การฟังบรรยายจากผู้สอนและฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องที่บรรยาย ($\bar{X} = 3.86$)
- การมีโอกาสนในการประเมินความสามารถของตนเองและผู้อื่น ($\bar{X} = 3.79$)
- การฝึกทำกิจกรรมเป็นคู่ ($\bar{X} = 3.71$)
- การช่วยกันค้นคว้าหาความรู้ในเรื่องที่เรียน แล้วนำมาสนทนาหรือนำเสนอในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.57$)

ความต้องการในด้านลักษณะการเรียนการสอนของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่

- การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเองในเรื่องที่เรียน ($\bar{X} = 3.36$)
- การฝึกทำกิจกรรมร่วมกันทั้งชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.29$)
- การฝึกทำกิจกรรมเพียงผู้เดียว ($\bar{X} = 3.07$)

ความต้องการในด้านลักษณะการเรียนการสอนของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อย ได้แก่

- การฟังบรรยายจากผู้สอนอย่างเดียว ($\bar{X} = 2.14$)

ความต้องการในด้านลักษณะการเรียนการสอนของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความต้องการที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ตารางที่ 19 แสดงความต้องการในด้านอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ

ผู้สอนภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
ชาวไทย	34	14.9
ชาวต่างประเทศ	83	36.4
ชาวไทยและชาวต่างประเทศสลับกัน	111	48.7
รวม	228	100

จากตารางที่ 19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการให้ผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศสลับกัน คิดเป็นร้อยละ 48.79 รองลงมา ได้แก่ ชาวต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 36.4 และน้อยที่สุด ได้แก่ ชาวไทย คิดเป็นร้อยละ 14.9

ตารางที่ 20 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่ออาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษ	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ภาพรวม	4.0777	.62230	4.1571	.70775
มีเทคนิควิธีการอธิบายเนื้อหา หลักไวยากรณ์ และคำศัพท์ได้ชัดเจนกว่า	4.25	.748	4.40	.699
สามารถแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องการออกเสียงให้ถูกต้องได้ดีกว่า	3.74	.934	3.50	1.581
สามารถชี้แจงให้เห็นถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ดีกว่า	3.85	.905	3.70	1.059
เข้าใจลักษณะธรรมชาติของนักศึกษาได้ดีกว่า	4.27	.835	4.40	.699
เข้าใจความต้องการและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ดีกว่า	4.16	.812	4.40	.699
สามารถตอบข้อซักถามนอกชั้นเรียนเป็นภาษาไทยได้	4.36	.843	4.70	.483
มีมนุษยสัมพันธ์ มีความเป็นกันเองมากกว่า	3.88	1.029	4.00	1.054

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่ออาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษชาวไทย เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาโทมีความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.74 – 4.36 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับมาก
ได้แก่ - สามารถตอบข้อซักถามนอกชั้นเรียนเป็นภาษาไทยได้ ($\bar{X} = 4.36$)

- เข้าใจลักษณะธรรมชาติของนักศึกษาได้ดีกว่า ($\bar{X} = 4.27$)

- มีเทคนิควิธีการอธิบายเนื้อหา หลักไวยากรณ์ และคำศัพท์ได้ชัดเจนกว่า
($\bar{X} = 4.25$)

- เข้าใจความต้องการและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ดีกว่า
($\bar{X} = 4.16$)

- มีมนุษยสัมพันธ์ มีความเป็นกันเองมากกว่า ($\bar{X} = 3.88$)

- สามารถชี้แจงให้เห็นถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ดีกว่า ($\bar{X} = 3.85$)

- สามารถแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องการออกเสียงให้ถูกต้องได้ดีกว่า ($\bar{X} = 3.74$)

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อย
ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อย
ที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

นักศึกษาระดับปริญญาเอกมีความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ
มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.5-
4.7 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้
ดังนี้

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับมาก
ที่สุด ได้แก่ - สามารถตอบข้อซักถามนอกชั้นเรียนเป็นภาษาไทยได้ ($\bar{X} = 4.70$)

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับมาก
ได้แก่ - มีเทคนิควิธีการอธิบายเนื้อหา หลักไวยากรณ์ และคำศัพท์ได้ชัดเจนกว่า, เข้าใจ

ลักษณะ ธรรมชาติของนักศึกษาได้ดีกว่าและเข้าใจความต้องการและความจำเป็น
ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ดีกว่า ($\bar{X} = 4.40$)

- สามารถตอบข้อซักถามนอกชั้นเรียนเป็นภาษาไทยได้ ($\bar{X} = 4.36$)

- มีมนุษยสัมพันธ์ มีความเป็นกันเองมากกว่า ($\bar{X} = 4.00$)
- สามารถชี้แจงให้เห็นถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ดีกว่า ($\bar{X} = 3.70$)
- สามารถแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องการออกเสียงให้ถูกต้องได้ดีกว่า ($\bar{X} = 3.50$)

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ตารางที่ 21 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ปริญญาโทและปริญญาเอก

ในการเรียนการสอน ท่านคิดว่าอาจารย์ชาว ต่างประเทศ	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ภาพรวม	3.8250	.59476	3.8571	.45625
มีเทคนิควิธีการอธิบายเนื้อหา หลักไวยากรณ์ และ คำศัพท์ได้ชัดเจนกว่า	3.73	.909	3.73	1.191
สามารถแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องการออกเสียงให้ ถูกต้องได้ดีกว่า	4.28	.811	4.82	.405
สามารถชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ ดีกว่า	3.71	.989	3.73	.786
เข้าใจลักษณะธรรมชาติของนักศึกษาได้ดีกว่า	3.33	.969	3.00	1.000
เข้าใจความต้องการและความจำเป็นในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ดีกว่า	3.52	.938	2.91	1.044
มีมนุษยสัมพันธ์มีความเป็นกันเองมากกว่า	3.75	.916	3.82	.751
ทำให้ท่านมีโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของ ภาษาได้อย่างแท้จริง	4.47	.734	5.00	.000

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่ออาจารย์ชาวต่างประเทศ
ที่สอนภาษาอังกฤษ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาโทมีความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษ อยู่ใน
ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง
3.33 – 4.47 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผล
ข้อมูลได้ดังนี้

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ใน
ระดับมากที่สุดผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- ทำให้ท่านมีโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาได้อย่างแท้จริง
($\bar{X} = 4.47$)
- สามารถแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องการออกเสียงให้ถูกต้องได้ดีกว่า
($\bar{X} = 4.28$)
- มีมนุษยสัมพันธ์มีความเป็นกันเองมากกว่า ($\bar{X} = 3.75$)
- มีเทคนิควิธีการอธิบายเนื้อหา หลักไวยากรณ์ และคำศัพท์ได้ชัดเจนกว่า
($\bar{X} = 3.73$)
- สามารถชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ดีกว่า ($\bar{X} = 3.71$)
- เข้าใจความต้องการและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ได้ดีกว่า ($\bar{X} = 3.52$)

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่

- เข้าใจลักษณะธรรมชาติของนักศึกษาได้ดีกว่า ($\bar{X} = 3.33$)

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

นักศึกษาระดับปริญญาเอกมีความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.91 – 5.00 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่

- ทำให้ท่านมีโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาได้อย่างแท้จริง
($\bar{X} = 5.00$)
- สามารถแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องการออกเสียงให้ถูกต้องได้ดีกว่า
($\bar{X} = 4.82$)

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- มีมนุษยสัมพันธ์มีความเป็นกันเองมากกว่า ($\bar{X} = 3.82$)
- มีเทคนิควิธีการอธิบายเนื้อหา หลักไวยากรณ์ และคำศัพท์ได้ชัดเจนกว่า และสามารถชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ดีกว่า ($\bar{X} = 3.73$)

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่

- เข้าใจลักษณะธรรมชาติของนักศึกษาได้ดีกว่า ($\bar{X} = 3.00$)
- เข้าใจความต้องการและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ดีกว่า ($\bar{X} = 2.91$)

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ตอนที่ 3 ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 22 แสดงความต้องการในการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก

ท่านต้องการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ภาพรวม	4.3612	.58589	4.7679	.33201
การฟัง	4.57	.720	4.79	.426
การพูด	4.63	.643	4.86	.363
การอ่าน	4.13	.838	4.79	.426
การเขียน	4.13	.838	4.64	.497

จากตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความต้องการของนักศึกษาในด้านการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาโทมีความต้องการในด้านการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับความต้องการมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.13 – 4.63 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการในด้านการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ - พัฒนาทางด้านการพูด ($\bar{X} = 4.63$)

ความต้องการในด้านการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับมาก ได้แก่ - พัฒนาทางด้านการฟัง ($\bar{X} = 4.57$)

- พัฒนาทางด้านการอ่านและการเขียน ($\bar{X} = 4.13$)

ความต้องการในด้านการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในด้านการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในด้านการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

นักศึกษาระดับปริญญาเอกมีความต้องการในด้านการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับความต้องการมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.64 – 4.86 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการในด้านการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ - พัฒนาทางด้านการพูด ($\bar{X} = 4.86$)

- พัฒนาทางด้านการฟังและพัฒนาทางด้านการอ่าน ($\bar{X} = 4.79$)

- พัฒนาทางด้านการเขียน ($\bar{X} = 4.64$)

ความต้องการในด้านการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ตารางที่ 23 แสดงความต้องการในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก

ความต้องการในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ภาพรวม	4.1861	.60849	4.0625	.96669
เข้าใจการบรรยาย การนำเสนอผลงานและข้อมูล การประชุม สัมมนา และการอบรม	4.43	.712	4.64	.929
เข้าใจคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์ และเครื่องมือต่าง ๆ	4.13	.863	4.14	.949
เข้าใจข้อมูลข่าวสารจากโทรศัพท์และวิทยุ และสื่ออื่น ๆ	4.25	.809	4.21	1.188
เข้าใจการสนทนากับลูกค้าและเพื่อนร่วมงาน ในสถานการณ์ต่าง ๆ	4.41	.740	4.00	1.240
เข้าใจการสนทนาในชีวิตประจำวัน ในสถานการณ์ต่าง ๆ	4.34	.832	3.86	1.099
เข้าใจการสนทนาทางโทรศัพท์	4.10	.944	3.57	1.089
เข้าใจการสนทนาที่มีศัพท์เฉพาะทาง	4.00	.898	4.07	1.207
ทำข้อสอบต่าง ๆ ที่วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ เช่น TOEFL, TOEIC, IELTS และ CU-TEP เป็นต้น	3.84	1.087	4.00	1.301

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความต้องการของนักศึกษาในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาโทมีความต้องการในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับความต้องการมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.84 – 4.43 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการของนักศึกษาในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับมาก ได้แก่ - เข้าใจการบรรยาย การนำเสนอผลงานและข้อมูล การประชุม

สัมมนาและการอบรม ($\bar{X} = 4.43$)

- เข้าใจการสนทนากับลูกค้าและเพื่อนร่วมงาน ในสถานการณ์ต่าง ๆ
($\bar{X} = 4.41$)

- เข้าใจการสนทนาในชีวิตประจำวัน ในสถานการณ์ต่าง ๆ
($\bar{X} = 4.34$)

- เข้าใจข้อมูลข่าวสารจากโทรศัพท์และวิทยุ และสื่ออื่น ๆ
($\bar{X} = 4.25$)

- เข้าใจคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.13$)

- เข้าใจการสนทนาทางโทรศัพท์ ($\bar{X} = 4.10$)

- เข้าใจการสนทนาที่มีศัพท์เฉพาะทาง ($\bar{X} = 4.00$)

- ทำข้อสอบต่าง ๆ ที่วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ เช่น

TOEFL, TOEIC, IELTS และ CU-TEP เป็นต้น ($\bar{X} = 3.84$)

ความต้องการในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

นักศึกษาระดับปริญญาเอกมีความต้องการในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับความต้องการมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.57 – 4.64 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ - เข้าใจการบรรยาย การนำเสนอผลงานและข้อมูล การประชุมสัมมนา และการอบรม ($\bar{X} = 4.64$)

ความต้องการในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับมาก ได้แก่ - เข้าใจข้อมูลข่าวสารจากโทรศัพท์และวิทยุ และสื่ออื่น ๆ ($\bar{X} = 4.21$)
 - เข้าใจคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.14$)
 - เข้าใจการสนทนาที่มีศัพท์เฉพาะทาง ($\bar{X} = 4.07$)
 - เข้าใจการสนทนากับลูกค้าและเพื่อนร่วมงาน ในสถานการณ์ต่าง ๆ , ทำข้อสอบต่าง ๆ ที่วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ เช่น TOEFL, TOEIC, IELTS และ CU-TEP เป็นต้น ($\bar{X} = 4.00$)
 - เข้าใจการสนทนาในชีวิตประจำวัน ในสถานการณ์ต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.86$)
 - เข้าใจการสนทนาทางโทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.57$)

ความต้องการในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ตารางที่ 24 แสดงความต้องการในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท
และปริญญาเอก

ความต้องการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ภาพรวม	4.0705	.71890	4.3304	.61356
พูดบรรยาย นำเสนอผลงานและข้อมูล พูดในที่ ประชุมสัมมนาและการอบรม	4.29	.874	4.93	.267
พูดสรุปความ จากข้อมูลที่ได้ฟัง	4.30	.840	4.79	.426
สนทนากับลูกค้าและเพื่อนร่วมงานในสถานการณ์ ต่าง ๆ	4.40	.810	4.21	1.051
สนทนาในชีวิตประจำวัน	4.16	.938	4.14	1.027
สนทนาทางโทรศัพท์	3.94	1.027	3.93	1.072
แนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และ เครื่องมือต่าง ๆ	3.87	.944	3.93	1.072
พูดอธิบายตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดง ข้อมูลและขั้นตอนต่าง ๆ	3.65	1.017	4.00	1.038
พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์ในเรื่องต่าง ๆ	3.96	.985	4.71	.611

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความต้องการของนักศึกษาในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาโทมีความต้องการในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับความต้องการระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.65 - 4.40 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้ ความต้องการในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับ
มาก ได้แก่

- สนทนากับลูกค้าและเพื่อนร่วมงานในสถานการณ์ต่าง ๆ ($\bar{X}=4.40$)
- พูดสรุปความจากข้อมูลที่ได้ฟัง ($\bar{X}=4.30$)
- พูดบรรยายนำเสนอผลงานและข้อมูลพูดในที่ประชุมสัมมนาและการอบรม
($\bar{X}=4.29$)
- สนทนาในชีวิตประจำวัน ($\bar{X}=4.16$)
- พูดแสดงความคิดเห็นวิเคราะห์วิจารณ์ในเรื่องต่าง ๆ ($\bar{X}=3.96$)
- สนทนาทางโทรศัพท์ ($\bar{X}=3.94$)
- แนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ($\bar{X}=3.87$)
- พูดอธิบายตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและขั้นตอนต่าง ๆ
($\bar{X}=3.65$)

ความต้องการในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับ
ปานกลาง ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับ
น้อย ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับ
น้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

นักศึกษาระดับปริญญาเอกมีความต้องการในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ
ความต้องการระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคะแนน
เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.93 – 4.93 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการ
วิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับ
มากที่สุด ได้แก่ - พูดบรรยาย นำเสนอผลงานและข้อมูล พูดในที่ประชุมสัมมนาและการอบรม

- ($\bar{X}=4.93$)
- พูดสรุปความ จากข้อมูลที่ได้ฟัง ($\bar{X}=4.79$)
- พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์ในเรื่องต่าง ๆ ($\bar{X}=4.71$)

ความต้องการในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับ
มาก ได้แก่

- สนทนากับลูกค้าและเพื่อนร่วมงานในสถานการณ์ต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.21$)
- สนทนาในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.14$)
- พูดอธิบายตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและขั้นตอนต่าง ๆ
($\bar{X} = 4.00$)
- แนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ และ
สนทนาทางโทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.93$)

ความต้องการในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับ
ปานกลาง ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับ
น้อย ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับ
น้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ตารางที่ 25 แสดงความต้องการในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท
และปริญญาเอก

ความต้องการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ภาพรวม	4.0990	.65758	4.4554	.52488
อ่านหนังสือ เอกสารผลการทดลอง โครงการงาน บทคัดย่อรายงานและข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน และ/หรือ การทำงาน	4.37	.775	4.93	.267
อ่านหนังสือ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และ ข้อมูลภาษาอังกฤษทั่วไป	4.25	.820	4.71	.611
สรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่าง ๆ ที่อ่าน	4.20	.809	4.71	.611
อ่านศัพท์เฉพาะทาง	3.99	.916	4.50	.650
อ่านจดหมายติดต่อกับ /E-mail/Telex/Facsimile	4.26	.867	4.50	.650
อ่านคู่มือ คำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของ อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ	4.14	.856	4.00	1.177
อ่านตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและ ขั้นตอนต่าง ๆ	3.73	.965	4.00	.877
ทำข้อสอบต่าง ๆ ที่ใช้วัดความสามารถทาง ภาษาอังกฤษเช่น TOEFL, TOEIC, IELTS และ CU-TEP เป็นต้น	3.84	1.075	4.29	1.139

จากตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความต้องการของนักศึกษาในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาโทมีความต้องการในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับความต้องการ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.73 – 4.37 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- อ่านหนังสือ เอกสารผลการทดลอง โครงการงาน บทคัดย่อ รายงานและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียนและ/หรือ การทำงาน ($\bar{X} = 4.37$)
- อ่านจดหมายติดต่อกับ E-mail/Telex/Facsimile ($\bar{X} = 4.26$)
- อ่านหนังสือ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์และข้อมูลภาษาอังกฤษทั่วไป ($\bar{X} = 4.25$)
- สรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่าง ๆ ที่อ่าน ($\bar{X} = 4.20$)
- อ่านคู่มือ คำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.14$)
- อ่านศัพท์เฉพาะทาง ($\bar{X} = 3.99$)
- ทำข้อสอบต่าง ๆ ที่ใช้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ เช่น TOEFL, TOEIC, IELTS และ CU-TEP เป็นต้น ($\bar{X} = 3.84$)
- อ่านตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและขั้นตอนต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.73$)

ความต้องการในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

นักศึกษาระดับปริญญาเอกมีความต้องการในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับความต้องการมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 4.93 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ - อ่านหนังสือ เอกสารผลการทดลอง โครงการงาน บทคัดย่อ รายงานและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสาขา

ที่เรียน และ/หรือการทำงาน ($\bar{X} = 4.93$)

- อ่านหนังสือ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์และข้อมูลภาษาอังกฤษทั่วไปและสรุป
ย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่าง ๆ ที่อ่าน ($\bar{X} = 4.71$)

- อ่านศัพท์เฉพาะทางและอ่านจดหมายติดต่อกับ E-mail/Telex/Facsimile ($\bar{X} = 4.50$)

ความต้องการในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ - ทำข้อสอบต่าง ๆ ที่ใช้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ เช่น TOEFL, TOEIC, IELTS

และ CU-TEP เป็นต้น ($\bar{X} = 4.29$)

- อ่านคู่มือ คำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ

และอ่านตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและขั้นตอนต่าง ๆ

($\bar{X} = 4.00$)

ความต้องการในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ตารางที่ 26 แสดงความต้องการในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท
และปริญญาเอก

ความต้องการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ภาพรวม	3.9420	.74803	4.2473	.66253
เขียนบรรยายผลการทดลอง โครงการงาน บทคัดย่อ และ รายงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน และ/หรือ การทำงาน	4.27	.845	4.93	.267
เขียนจดหมายติดต่อกับ /E-mail/Telex/Facsimile	4.20	.923	4.57	.756
เขียนคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์ และเครื่องมือต่าง ๆ	3.75	.967	4.07	1.072
เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ที่เกี่ยวกับการทำงานและ ชีวิตประจำวัน	3.92	.965	3.93	.997
เขียนบรรยายตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดง ข้อมูลและขั้นตอนต่าง ๆ	3.55	1.028	3.86	1.167
กรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ	4.16	.933	4.07	1.072
เขียนสรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่าง ๆ หลังจากการ ฟัง	4.13	.903	4.43	.756

ความต้องการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
เขียนสรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่าง ๆ หลังจากการอ่าน	4.12	.887	4.50	.650
เขียนเรียงความและย่อหน้าในประเภทต่างๆ เช่น การเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง การเล่าเหตุการณ์ เป็นต้น	3.80	.994	4.29	.825
เขียนแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์ในเรื่องต่าง ๆ	3.82	1.038	4.50	.760
เขียนเรียงความเพื่อใช้ในการศึกษาต่อ	3.78	1.077	4.50	.760
เขียนจดหมายสมัครงาน	3.98	1.103	3.43	1.453
เขียนเรียงความเพื่อใช้ทำข้อสอบ ทำข้อสอบต่าง ๆ ที่ใช้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ เช่น TOEFL และ IELTS เป็นต้น	3.73	1.152	4.14	1.027

จากตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความต้องการของนักศึกษาในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาโทมีความต้องการในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับความต้องการมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.55 – 4.27 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- เขียนบรรยายผลการทดลอง โครงการงาน บทคัดย่อและรายงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน และ/หรือการทำงาน ($\bar{X} = 4.27$)
- เขียนจดหมายติดต่อ E-mail/Telex/Facsimile ($\bar{X} = 4.20$)
- กรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.16$)

- เขียนสรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่าง ๆ หลังจากการฟัง ($\bar{X} = 4.13$)
- เขียนสรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่าง ๆ หลังจากการอ่าน ($\bar{X} = 4.12$)
- เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ที่เกี่ยวกับการทำงานและชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.92$)
- เขียนแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์ในเรื่องต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.82$)
- เขียนเรียงความและย่อหน้าในประเภทต่างๆ เช่น การเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง การเล่าเหตุการณ์ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.80$)
- เขียนเรียงความเพื่อใช้ในการศึกษาต่อ ($\bar{X} = 3.78$)
- เขียนคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.75$)
- เขียนเรียงความเพื่อใช้ทำข้อสอบ ทำข้อสอบต่างๆ ที่ใช้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ เช่น TOEFL และ IELTS เป็นต้น ($\bar{X} = 3.73$)
- เขียนบรรยายตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและขั้นตอนต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.55$)

ความต้องการในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

นักศึกษาระดับปริญญาเอกมีความต้องการในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับความต้องการมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.43 – 4.93 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ - เขียนบรรยายผลการทดลอง โครงการงาน บทคัดย่อและรายงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน และ/ หรือ การทำงาน ($\bar{X} = 4.93$)

- เขียนจดหมายติดต่อกับ E-mail/Telex/Facsimile ($\bar{X} = 4.57$)

- เขียนเรียงความเพื่อใช้ในการศึกษาต่อ, เขียนสรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่าง ๆ
หลังจากการอ่านและเขียนแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ในเรื่องต่าง ๆ
($\bar{X} = 4.50$)

- ความต้องการในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับ
มาก ได้แก่
- เขียนสรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่าง ๆ หลังจากการฟัง ($\bar{X} = 4.43$)
 - เขียนเรียงความและย่อหน้าในประเภทต่าง ๆ เช่น การเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างการเล่าเหตุการณ์ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.29$)
 - เขียนเรียงความเพื่อใช้ทำข้อสอบ ทำข้อสอบต่าง ๆ ที่ใช้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ เช่น TOEFL และ IELTS เป็นต้น ($\bar{X} = 4.14$)
 - กรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ และเขียนคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.07$)
 - เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ที่เกี่ยวกับการทำงานและชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.93$)
 - เขียนบรรยายตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและขั้นตอนต่าง ๆ
($\bar{X} = 3.86$)

- ความต้องการในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับ
ปานกลาง ได้แก่
- เขียนจดหมายสมัครงาน ($\bar{X} = 3.43$)

ความต้องการในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับ
น้อย ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ความต้องการในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับ
น้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ตอนที่ 4 ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 27 แสดงปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก

ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ภาพรวม	3.8081	.69361	3.7837	.94256
ไม่มีความรู้และเทคนิคในการนำเสนอผลงานและข้อมูล ดีพอ	4.19	.811	4.50	.760
ไม่สามารถอธิบายและตอบโต้ข้อซักถามในการนำเสนอผลงานหรือข้อมูล ได้ดีพอ	4.20	.813	4.36	1.008
ไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ กับชาวต่างชาติได้	4.02	1.011	4.07	1.141
ไม่สามารถสื่อสารทางโทรศัพท์ได้	3.88	.967	4.07	1.141
ไม่เข้าใจเมื่ออ่านหนังสือ เอกสาร บทความ และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน และ/หรือ การทำงาน	3.56	1.012	3.64	1.216
ไม่เข้าใจเมื่ออ่านหนังสือ เอกสาร บทความ และข้อมูลทั่วไป	3.57	1.009	3.64	1.082
ไม่เข้าใจเมื่อฟังคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ	3.43	1.017	3.14	1.512
ไม่เข้าใจเมื่ออ่านคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ	3.35	1.054	3.07	1.542
ไม่สามารถเขียนอธิบายแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ	3.68	.987	3.29	1.490
ไม่สามารถเขียนตอบโต้จดหมายติดต่อประเภทต่าง ๆ และ E-mail ได้	3.72	.978	3.43	1.453
ไม่สามารถเขียนอธิบายผลการทดลอง โครงการ บทคัดย่อ และรายงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน และ/หรือ การทำงาน	3.95	.930	3.86	1.167

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ	ปริญญโท		ปริญญเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ไม่สามารถเขียนสรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่าง ๆ หลังจากการอ่าน	3.90	.884	4.00	1.177
ไม่สามารถเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลได้	3.99	.882	4.07	1.207
ไม่สามารถพหุวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลได้	4.00	.941	4.07	1.207
ไม่สามารถออกเสียง คำ วลี และประโยคได้ถูกต้อง	3.86	1.022	4.08	1.256
ไม่เข้าใจในประเพณีวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ	3.65	.974	3.54	1.266

จากตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาโทมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.35 – 4.20 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- ไม่สามารถอธิบายและตอบโต้ข้อซักถามในการนำเสนอผลงานหรือข้อมูลได้ดีพอ ($\bar{X} = 4.20$)
- ไม่มีความรู้และเทคนิคในการนำเสนอผลงานและข้อมูลดีพอ ($\bar{X} = 4.19$)
- ไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ กับชาวต่างชาติได้ ($\bar{X} = 4.02$)
- ไม่สามารถพหุวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลได้ ($\bar{X} = 4.00$)
- ไม่สามารถเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลได้ ($\bar{X} = 3.99$)
- ไม่สามารถเขียนอธิบายผลการทดลอง โครงการงาน บทคัดย่อ และรายงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน และ/หรือ การทำงาน ($\bar{X} = 3.95$)
- ไม่สามารถเขียนสรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่าง ๆ หลังจากการอ่าน ($\bar{X} = 3.90$)

- ไม่สามารถสื่อสารทางโทรศัพท์ได้ ($\bar{X} = 3.88$)
- ไม่สามารถออกเสียง คำ วลี และประโยคได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 3.86$)
- ไม่สามารถเขียนตอบโต้จดหมายติดต่อประเภทต่าง ๆ และ E-mail ได้ ($\bar{X} = 3.72$)
- ไม่สามารถเขียนอธิบายแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.68$)
- ไม่เข้าใจในประเพณีวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 3.65$)
- ไม่เข้าใจเมื่ออ่านหนังสือ เอกสาร บทความ และข้อมูลทั่ว ๆ ไป ($\bar{X} = 3.57$)
- ไม่เข้าใจเมื่ออ่านหนังสือ เอกสาร บทความ และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การเรียน และ/หรือ การทำงาน ($\bar{X} = 3.56$)

ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่

- ไม่เข้าใจเมื่อฟังคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.43$)
- ไม่เข้าใจเมื่ออ่านคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.35$)

ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

นักศึกษาระดับปริญญาเอกมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.07 - 4.50 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่

- ไม่มีความรู้และเทคนิคในการนำเสนอผลงานและข้อมูลดีพอ ($\bar{X} = 4.50$)

ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- ไม่สามารถอธิบายและตอบโต้ข้อซักถามในการนำเสนอผลงานหรือข้อมูลได้ดีพอ ($\bar{X} = 4.36$)
- ไม่สามารถออกเสียง คำ วลี และประโยคได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 4.08$)

- ไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ กับชาวต่างชาติได้และไม่สามารถสื่อสารทางโทรศัพท์ได้ ($\bar{X} = 4.07$)
- ไม่สามารถเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลได้และไม่สามารถพูดวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลได้ ($\bar{X} = 4.07$)
- ไม่สามารถเขียนสรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่าง ๆ หลังจากการอ่าน ($\bar{X} = 4.00$)
- ไม่สามารถเขียนอธิบายผลการทดลอง โครงการงาน บทคัดย่อ และรายงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน และ/หรือ การทำงาน ($\bar{X} = 3.86$)
- ไม่เข้าใจเมื่ออ่านหนังสือ เอกสาร บทความ และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน และ/หรือ การทำงาน ไม่เข้าใจเมื่ออ่านหนังสือ เอกสาร บทความ และข้อมูลทั่ว ๆ ไป ($\bar{X} = 3.64$)
- ไม่เข้าใจในประเพณีวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 3.54$)

ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่

- ไม่สามารถเขียนตอบโต้จดหมายติดต่oprเภทต่าง ๆ และ E-mail ได้ ($\bar{X} = 3.43$)
- ไม่สามารถเขียนอธิบายแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.29$)
- ไม่เข้าใจเมื่ออ่านคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.07$)

ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ตอนที่ 5 ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 28 แสดงปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ภาพรวม	3.1759	.53303	3.6391	.75329
ไม่มีเวลาทบทวนหรือเตรียมตัวเกี่ยวกับบทเรียน	3.65	.985	4.21	.893
เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับที่นำมาใช้จริงในการทำงาน และ/หรือ ในชีวิตประจำวัน	3.26	.995	3.64	.929
ทักษะที่เรียนไม่ตรงกับที่นำมาใช้จริงในการทำงาน และ/หรือ ในชีวิตประจำวัน	3.22	.963	3.71	.994
กลุ่มที่เรียนมีความรู้ความสามารถหลากหลาย	3.36	.938	3.64	1.008
พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดี	4.03	.981	4.14	.864
ขนาดของกลุ่มผู้เรียนใหญ่เกินไป	3.09	1.021	3.93	.917
ไม่เห็นความจำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษ	2.04	1.051	2.64	1.277
ไม่มีแรงจูงใจให้เรียนภาษาอังกฤษ	2.58	1.238	3.50	1.225
ไม่เข้าใจในสิ่งที่อาจารย์พูด (ภาษาอังกฤษ)	3.32	1.104	3.31	1.494
เข้าใจในสิ่งที่อาจารย์พูด แต่ไม่สามารถตอบได้เป็น ภาษาอังกฤษได้	3.72	1.012	3.93	.829
ไม่เข้าใจในประเพณีวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ	2.98	1.054	3.14	1.231
ผู้สอนพูดหรือสอนไวเกินไป	3.09	1.097	3.50	1.092
ผู้สอนยกตัวอย่างประกอบการสอนน้อยเกินไป	2.92	1.048	3.36	1.216

จากตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาโทมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.04 – 4.03 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดี ($\bar{X} = 4.03$)
- เข้าใจในสิ่งที่อาจารย์พูดแต่ไม่สามารถตอบโต้เป็นภาษาอังกฤษได้ ($\bar{X} = 3.72$)

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่

- กลุ่มที่เรียนมีความรู้ความสามารถหลากหลาย ($\bar{X} = 3.36$)
- ไม่เข้าใจในสิ่งที่อาจารย์พูด (ภาษาอังกฤษ) ($\bar{X} = 3.32$)
- เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับที่นำมาใช้จริงในการทำงาน และ/หรือในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.26$)
- ทักษะที่เรียนไม่ตรงกับที่นำมาใช้จริงในการทำงาน และ/หรือในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.22$)
- ขนาดของกลุ่มผู้เรียนใหญ่เกินไปและผู้สอนพูดหรือสอนไวเกินไป ($\bar{X} = 3.09$)
- ไม่เข้าใจในประเพณีวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 2.98$)
- ผู้สอนยกตัวอย่างประกอบการสอนน้อยเกินไป ($\bar{X} = 2.92$)
- ไม่มีแรงจูงใจให้เรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.58$)

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับน้อย ได้แก่

- ไม่เห็นความจำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.04$)

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

นักศึกษาระดับปริญญาเอกมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.64 – 4.21 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับมาก ได้แก่

- ไม่มีเวลาทบทวนหรือเตรียมตัวเกี่ยวกับบทเรียน ($\bar{X} = 4.21$)
- พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดี ($\bar{X} = 4.14$)
- ขนาดของกลุ่มผู้เรียนใหญ่เกินไปและเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์พูดแต่ไม่สามารถตอบได้เป็นภาษาอังกฤษได้ ($\bar{X} = 3.93$)
- ทักษะที่เรียนไม่ตรงกับที่นำมาใช้จริงในการทำงาน และ/หรือ ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.71$)
- กลุ่มที่เรียนมีความรู้ความสามารถหลากหลายและเนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับที่นำมาใช้จริงในการทำงาน และ/หรือ ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.64$)
- ผู้สอนพูดหรือสอนไวเกินไปและไม่มีแรงจูงใจให้เรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.50$)

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่

- ผู้สอนยกตัวอย่างประกอบการสอนน้อยเกินไป ($\bar{X} = 3.36$)
- ไม่เข้าใจในสิ่งที่อาจารย์พูด (ภาษาอังกฤษ) ($\bar{X} = 3.31$)
- ไม่เข้าใจในประเพณีวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 3.14$)
- ไม่เห็นความจำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.64$)

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบความคิดเห็นที่อยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับนี้

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการสอบโดยใช้ข้อสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ Standardized English Proficiency Test (KMIT - Test) ในการทดสอบนักศึกษาปริญญาโท และปริญญาเอก

จากการทดสอบของนักศึกษาปริญญาโท และปริญญาเอก จำนวน 239 คน โดยใช้ข้อสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ Standardized English Proficiency Test (KMIT - Test) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ข้อสอบ KMIT-TEST	ปริญญาโท		ปริญญาเอก	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
Listening (20 คะแนน)	6.14	2.58	5.93	2.60
Reading (35 คะแนน)	14.22	4.86	11.33	3.33
Structure and Usage (25 คะแนน)	7.57	3.05	5.60	2.69

นักศึกษาปริญญาโทสอบในตอนที่ 1 Listening มีคะแนนเฉลี่ย 6.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.58 ส่วนนักศึกษาปริญญาเอก มีคะแนนเฉลี่ย 5.93 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.60

นักศึกษาปริญญาโทสอบในตอนที่ 2 Reading มีคะแนนเฉลี่ย 14.22 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.86 ส่วนนักศึกษาปริญญาเอก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 11.33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.33

นักศึกษาปริญญาโทสอบในตอนที่ 3 Structure and Usage มีคะแนนเฉลี่ย 7.57 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.05 ส่วนนักศึกษาปริญญาเอก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 5.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.69

ผลการวิเคราะห์ พบว่า

นักศึกษาปริญญาโทที่ทำข้อสอบในตอนที่ 1 Listening ผ่านเกณฑ์ 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.1

นักศึกษาปริญญาโทที่ทำข้อสอบในตอนที่ 2 Reading ผ่านเกณฑ์ 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 25.4

นักศึกษาปริญญาโทที่ทำข้อสอบในตอนที่ 3 Grammar and Usage ผ่านเกณฑ์ 13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.8

6.7	นักศึกษาปริญญาเอกที่ทำข้อสอบในตอนที่ 1 Listening ผ่านเกณฑ์ 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ
20	นักศึกษาปริญญาเอกที่ทำข้อสอบในตอนที่ 2 Reading ผ่านเกณฑ์ 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ
	นักศึกษาปริญญาเอกที่ทำข้อสอบในตอนที่ 3 Grammar and Usage ผ่านเกณฑ์ 13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 13.3
	จากการวิเคราะห์ข้างต้น พบว่า นักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกสามารถทำข้อสอบในตอนที่ 2 การอ่าน (Reading) ได้มากที่สุด รองลงมาคือ ตอนที่ 3 ไวยากรณ์และการใช้ (Structure and Usage) และน้อยที่สุด คือ ตอนที่ 1 การฟัง (Listening)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตปริญญาโท และปริญญาเอก
2. เพื่อเสนอแนวทางการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษให้กับบัณฑิต
3. เพื่อปรับปรุงข้อสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ Standardized English

Proficiency Test (KMIT-Test)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บัณฑิตของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือระดับปริญญาโท 224 คน และปริญญาเอก 15 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 239 คน นักศึกษาชาย 144 คน และนักศึกษาหญิง 95 คน นักศึกษาทุกคนสอบข้อสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ (KMIT-Test) นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงานแล้ว คิดเป็นร้อยละ 72.7

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 4 ตอน

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา
- ตอนที่ 3 ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา
- ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา

การประเมินแบบสอบถามใช้โปรแกรม SPSS Window ในการนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาความถี่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และมีการประเมินความสามารถของบัณฑิตโดยใช้ข้อสอบ KMIT-Test ประกอบด้วย 3 ส่วนจำนวน 80 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบจำนวน 2 ชั่วโมง

ส่วนที่ 1 Listening Comprehension 20 ข้อ

ส่วนที่ 2 Reading Comprehension 35 ข้อ

ส่วนที่ 3 Structure and Usage 25 ข้อ

ข้อสอบนี้เป็นข้อสอบที่ได้รับการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (rtt) = 0.781 โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Kuder Richardson (K.R. # 20)

5.2 การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกสอบข้อสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษได้คะแนนเฉลี่ยต่ำในทุกตอน และมีผู้สอบผ่านจำนวนน้อย ดังนี้

นักศึกษาปริญญาโทสอบในส่วนการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 6.14 (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 7.1

นักศึกษาปริญญาเอกในส่วนการฟังมีคะแนนเฉลี่ย 5.93 มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 6.7

นักศึกษาปริญญาโทสอบในส่วนไวยากรณ์และการเขียนมีคะแนนเฉลี่ย 7.57

(คะแนนเต็ม 25 คะแนน) มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 8.8

นักศึกษาปริญญาเอกสอบในส่วนไวยากรณ์และการเขียนมีคะแนนเฉลี่ย 5.60 มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 13.3

นักศึกษาปริญญาโทสอบในส่วนการอ่านมีคะแนนเฉลี่ย 14.22 (คะแนนเต็ม 35 คะแนน) มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 25.4 นักศึกษาเอกสอบในส่วนการอ่านมีคะแนนเฉลี่ย 11.33 มีผู้สอบผ่านคิดเป็นร้อยละ 20

สาเหตุที่นักศึกษามีปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษอาจเนื่องมาจาก

1. นักศึกษาเว้นช่วงการศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษก่อนจะมาศึกษาปริญญาโท และปริญญาเอกเป็นเวลานานไม่มีการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง
2. ไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน เช่น ที่ทำงาน หรือในสังคมที่อยู่
3. ไม่มีการศึกษาเพิ่มเติมนอกชั้นเรียนผ่านสื่อต่าง ๆ หรืออบรมภาษาอังกฤษ
4. ไม่สนใจและไม่มีความตั้งใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ในการทำข้อสอบการฟังนักศึกษาทำคะแนนต่ำกว่ามาตรฐาน เพราะนักศึกษาไม่คุ้นเคยกับการติดต่อสื่อสารด้วยการสนทนา และคำศัพท์ที่อยู่ในระดับความยากปานกลาง เช่นเดียวกันกับข้อสอบในส่วนของการอ่าน เนื่องจากเป็นคำถามที่วัดความเข้าใจแบบตีความ ขยายความ และสรุปความ ซึ่งความเข้าใจข้อสอบแบบนี้ต้องอาศัยพื้นฐานความเข้าใจ โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ ความเข้าใจรายละเอียดของข้อความที่อ่านพอสมควรจึงสามารถคาดคะเนความหมายของข้อความที่

อ่านได้อย่างถูกต้อง ส่วนในเรื่องไวยากรณ์ และการใช้ภาษาอังกฤษนักศึกษายังขาดการฝึกฝน การใช้ภาษาอังกฤษทำให้ไม่เข้าใจ และไม่สามารถตีความ และประยุกต์ใช้ได้

ผลของการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นสำคัญดังนี้

ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ

จากการวิเคราะห์พบว่านักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกให้ความสนใจภาษาอังกฤษในระดับมากและมากที่สุด แสดงว่านักศึกษาเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ เพิ่มเติมและการดำเนินชีวิต นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมในระดับปานกลาง อาจมีสาเหตุมาจากใช้เวลาส่วนใหญ่ (ที่นอกเหนือจากการทำงาน) ในการศึกษาวิชาชีพประกอบกับไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษโดยตรงกับเจ้าของภาษา จึงเห็นความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ระดับรองลงไป ซึ่งการเรียนภาษาอังกฤษให้สามารถสื่อสารได้ดี ต้องมีการฝึกฝนบ่อยครั้ง และสม่ำเสมอ

ความต้องการด้านลักษณะการเรียนการสอนและผู้สอน

นักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก ต้องการศึกษาเนื้อหาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงาน ฝึกกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มและต้องการนำเสนอในชั้นเรียน

ในการจัดชั้นเรียนปัจจุบัน นักศึกษามีความสามารถหลากหลายและมาจากหลายสาขาวิชาชีพ เป็นการยากที่จะจัดเนื้อหาและวิธีการสอนให้เหมาะสมได้ กลุ่มชั้นเรียนในแต่ละกลุ่มมีประมาณ 20 - 35 คน ดังนั้นวิธีการฝึกทำกิจกรรมจึงแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 2 - 3 คน ผู้สอนเป็นทั้งอาจารย์ชาวไทยและชาวต่างประเทศ การใช้ภาษาอย่างเดียวในชั้นเรียนเบื้องต้นจึงเป็นไปได้ บางครั้งต้องมีการอธิบายเป็นภาษาไทยแทรกบ้าง

ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ

จากผลการสอบข้อสอบ KMIT - Test นักศึกษาทำข้อสอบได้น้อยที่สุดในส่วนการฟัง รองลงมาคือไวยากรณ์ และการเขียนและสุดท้ายคือการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาตามลำดับ คือ การพูด การฟัง การอ่านและการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่จะนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน

ความต้องการและความคิดเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษ

นักศึกษาระดับปริญญาโท ต้องการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากสอบไม่ผ่านภาษาอังกฤษของสถาบัน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในสาขาอาชีพและเป็นวิชาบังคับ และบรรยากาศและสภาพแวดล้อมดี ผู้สอนมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ดี

นักศึกษาระดับปริญญาเอก ต้องการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นวิชาบังคับ เตรียมตัวศึกษาต่อ เพิ่มศักดิ์ศรีแก่ตนเอง และสอบไม่ผ่านภาษาอังกฤษของสถาบัน

การเพิ่มเติมความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตัวเอง

นักศึกษาระดับปริญญาโทมีความต้องการเพิ่มเติมความรู้ด้วยการดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ การค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ต การอ่านหนังสือบทความและเอกสารอื่นๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียนและ/หรือการทำงาน และการฟังภาษาอังกฤษ

นักศึกษาระดับปริญญาเอกเพิ่มเติมความรู้ด้วยตนเอง ด้วยการค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ต การอ่านหนังสือ บทความและเอกสารอื่นๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียนและ/หรือการทำงาน

ความต้องการจำนวนเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ / สัปดาห์

นักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก ใช้เวลาในการเรียนค่อนข้างน้อย คือ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 3 ชั่วโมง และสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง โดยเฉพาะนักศึกษาปริญญาเอก

ความต้องการจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก

ความต้องการจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก อยู่ระหว่าง 15-20 คน

ความต้องการในเรื่องลักษณะการเรียนการสอนของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก

นักศึกษาระดับปริญญาโทต้องการ การเรียนเนื้อหาที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง การฝึกทำกิจกรรมกลุ่มเล็กประมาณ 3-4 คน การฟังการบรรยายจากผู้สอนและฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องที่บรรยาย และการฝึกทำกิจกรรมร่วมกันทั้งชั้นเรียน

นักศึกษาระดับปริญญาเอก ต้องการ การเรียนเนื้อหาที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง การมีโอกาสในการเลือกหัวข้อหรือเนื้อหาที่จะเรียน การฝึกทำกิจกรรมเป็นกลุ่มประมาณ 3-4 คน การฟัง

บรรยายจากผู้สอนและฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องที่บรรยาย การมีโอกาสนในการประเมินความสามารถตนเองและผู้อื่น และการฝึกทำกิจกรรมเป็นคู่

ความต้องการในด้านอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ

นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้ผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศสลับกัน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาจารย์ชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษเป็นของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก

นักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก มีความเห็นว่าอาจารย์ชาวไทยสามารถตอบข้อซักถามนอกชั้นเรียนเป็นภาษาไทยได้ เข้าใจลักษณะธรรมชาติของนักศึกษาได้ดีกว่า มีเทคนิควิธีการอธิบายเนื้อหาหลักไวยากรณ์ และคำศัพท์ได้ชัดเจนกว่า เข้าใจความต้องการและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาได้ดีกว่า มีมนุษยสัมพันธ์และชี้แจงได้เห็นถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ดีกว่า

ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก

นักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก เห็นว่าอาจารย์ชาวต่างประเทศทำให้นักศึกษามีโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาอย่างแท้จริง สามารถแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องการออกเสียงให้ถูกต้องได้ดีกว่า มีมนุษยสัมพันธ์ มีเทคนิควิธีการอธิบายเนื้อหาหลักไวยากรณ์ และคำศัพท์ได้ชัดเจนกว่า และสามารถชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ดีกว่า

ความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษ

นักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก ต้องการใช้ทักษะ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ

ความต้องการในการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

นักศึกษาระดับปริญญาโท ต้องการใช้ทักษะการฟังเพื่อเข้าใจการบรรยาย การนำเสนอ ผลงานและข้อมูล การประชุม สัมมนา และการอบรม เข้าใจการสนทนากับลูกค้า และเพื่อนร่วมงาน ในสถานการณ์ต่างๆ เข้าใจการสนทนาในชีวิตประจำวันในสถานการณ์ต่างๆ เข้าใจข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์และวิทยุ และสื่ออื่นๆ เข้าใจคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และ

เครื่องมือต่างๆ เข้าใจการสนทนาทางโทรศัพท์ และเข้าใจการสนทนาที่มีศัพท์เฉพาะทาง ทำข้อสอบต่างๆ ที่ใช้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ

นักศึกษาระดับปริญญาเอก ต้องการใช้ทักษะการฟังเพื่อเข้าใจข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์และวิทยุ และสื่ออื่นๆ เข้าใจคำแนะนำวิธีการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เข้าใจการสนทนาที่มีศัพท์เฉพาะทาง และเข้าใจการสนทนากับลูกค้าและเพื่อนร่วมงานในสถานการณ์ต่างๆ ทำข้อสอบต่างๆ ที่ใช้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ความต้องการในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

นักศึกษาระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก มีความต้องการพูดเพื่อการสนทนากับลูกค้าและเพื่อนร่วมงานในสถานการณ์ต่างๆ พูดสรุปความจากข้อมูลที่ได้ฟัง พูดบรรยายนำเสนอผลงานและข้อมูล พูดในที่ประชุมสัมมนาและการอบรม สนทนาในชีวิตประจำวัน พูดแสดงความคิดเห็นวิเคราะห์ในเรื่องต่าง ๆ แนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ตลอดจนพูดอธิบายตารางค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและขั้นตอนต่างๆ

ความต้องการในการใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

นักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก ต้องการอ่านหนังสือ เอกสารผลการทดลอง โครงการงาน บทคัดย่อ รายงานและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียนและ / หรือการทำงาน อ่านจดหมายติดต่อ / E-MAIL / Telex / Facsimile / อ่านหนังสือวารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และข้อมูลภาษาอังกฤษทั่วไป สรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่างๆ อ่านคู่มือคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ อ่านศัพท์เฉพาะทางและอ่านจดหมายติดต่อและทำข้อสอบต่างๆ ที่ใช้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ความต้องการในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

นักศึกษาระดับปริญญาโทต้องการเขียนบรรยายผลการทดลอง โครงการงาน บทคัดย่อและรายงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน และ / หรือการทำงานเขียนจดหมายติดต่อ / E-mail / Telex / Facsimile / กรอกแบบฟอร์มเขียนสรุปย่อใจความสำคัญหลังการฟัง การอ่าน เขียนบันทึกข้อความสั้น เขียนแสดงความคิดเห็นวิเคราะห์วิจารณ์

ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ

นักศึกษาระดับปริญญาโทมีปัญหา ไม่สามารถอธิบายและตอบข้อซักถามในการนำเสนอผลงานหรือข้อมูลดีพอ ไม่มีความรู้และเทคนิคในการทำเสนอผลงานและข้อมูลดีพอ ไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ กับชาวต่างประเทศได้ ไม่สามารถพูดวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลได้ ไม่สามารถเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลได้ เข้าใจในประเพณีวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ

นักศึกษาระดับปริญญาเอก มีปัญหาไม่มีความรู้และเทคนิคในการนำเสนอผลงานและข้อมูลดีพอ ไม่สามารถอธิบายและตอบข้อซักถามในการนำเสนอผลงานหรือข้อมูลได้ดีพอ ไม่สามารถออกเสียงคำ วลี ประโยคได้ถูกต้อง ไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ กับชาวต่างชาติ และไม่สามารถสื่อสารทางโทรศัพท์ได้ ไม่สามารถเขียนอธิบายผลการทดลอง โครงการ บทคัดย่อ และรายงานที่เกี่ยวข้องถึงสาขาที่เรียน และ/หรือการทำงาน

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ

นักศึกษาระดับปริญญาโท พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดี เข้าใจสิ่งที่อาจารย์พูดแต่ไม่สามารถโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้ กลุ่มที่เรียนมีความรู้ความสามารถหลากหลาย

นักศึกษาระดับปริญญาเอก ไม่มีเวลาทบทวนหรือเตรียมตัวเกี่ยวกับบทเรียน พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดี ขนาดของกลุ่มผู้เรียนใหญ่เกินไป และเข้าใจสิ่งที่อาจารย์พูดแต่ไม่สามารถตอบได้เป็นภาษาอังกฤษได้ ทักษะที่เรียนไม่ตรงกับที่นำมาใช้จริงในการทำงาน และ / หรือในชีวิตประจำวัน กลุ่มที่เรียนมีความรู้ความสามารถหลากหลาย

จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถามและผลการสอบข้อสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ (KMIT - Test) พบว่ามีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ นักศึกษาสอบในส่วนการฟังได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด มีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษมากในด้านการฟังและการพูด และมีความต้องการในการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านการพูดและการฟังมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของนักศึกษา ตลอดจนสอดคล้องกับมาตรฐานของบัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
2. ควรจัดกลุ่มนักศึกษาในชั้นเรียน แต่ละกลุ่มไม่ควรมีขนาดใหญ่เกินกว่า 20-25 คนต่อกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนจะได้เน้นฝึกทักษะได้ทั่วถึงและนักศึกษาได้ศึกษาเนื้อหาที่ตนเองสนใจ

3. ควรเลือกหาแบบเรียน ที่เหมาะกับนักศึกษาและผู้สอนต้องรู้จักประยุกต์และปรับปรุงแบบเรียนนั้นให้ได้ผลดีต่อนักศึกษา ในระดับความสามารถนั้นๆ ในประเทศไทยผู้สอนมักมีปัญหาในการหาแบบเรียนที่เหมาะสมและต้องทำแบบเรียนขึ้นเอง

4. ควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยฝึกทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาสามารถสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง เช่น การพูด แสดงความคิดเห็น เทคนิคของการนำเสนอ การเขียนรายงาน บทคัดย่อ เป็นต้น

5. ทดลองใช้วิธีสอนในรูปแบบต่างๆ เพื่อศึกษาวิธีการที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการเรียนการสอน

6. ควรศึกษาเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์การสอนที่เน้นความรู้พื้นฐานทางด้านไวยากรณ์ และภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน กับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ

7. ควรขยายความรู้ของนักศึกษาให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และส่งเสริมให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้า เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกชั้นเรียน การใช้อินเทอร์เน็ต การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ การฟังภาษาอังกฤษโดยผ่านสื่อต่าง ๆ จัดประสบการณ์ศึกษาดูงานต่างประเทศ เชิญวิทยากรที่ทำงานติดต่อกับต่างประเทศมาบรรยายเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ หรือภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ หรือภาษาที่สอง จัดโครงการแลกเปลี่ยนความรู้กับคณะอาจารย์และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ

8. ควรศึกษา วิจัย เรื่องปัญหา ความสามารถและความต้องการ การใช้ภาษาอังกฤษ โดยศึกษากับนักศึกษาทุกระดับในจำนวนที่ใกล้เคียงกันและถ้าเป็นไปได้ให้ใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกทั้งหมดของสถาบันก็จะได้ผลที่เที่ยงตรงยิ่งขึ้น ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของปัญหา ความสามารถและความต้องการของนักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน

9. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาและสัมฤทธิ์ผลในการเรียน

5.4 บทสรุป

การศึกษาระดับความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตปริญญาโทและปริญญาเอกมีความสำคัญยิ่งต่อการวางแผนหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยครั้งนี้ มีประโยชน์ทั้งผู้สอนและผู้เรียน โดยผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยไปปรับปรุงการเรียนการสอน สื่อการสอนรวมทั้งปรับปรุงรายวิชา

ต่าง ๆ ในหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับระดับความรู้ ความสามารถของนักศึกษาและเพื่อสนองความต้องการและสนใจของนักศึกษา จากเหตุผลดังกล่าวการเรียนการสอนย่อมจะมีความหมายและคุณค่าต่อผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ นอกจากนั้นควรปรับปรุงเนื้อหาของข้อสอบ KMIT – Test ให้เหมาะสมต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กุสุมา มานะสุนทร. (2518). ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับมหาวิทยาลัยปีที่ 1. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุสุมา มานะสุนทร. (2519). ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ชั้นปีที่หนึ่งในระดับมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุสุมา สุขเกษม. (2523). ความสามารถด้านการฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ฝึกหัดครูระดับปริญญาตรีปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู
ภาคกลางของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- คณินิจ รัตนกัญญา. (2526). ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับถ่ายโอน สื่อสาร
และวิเคราะห์ วิจัยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยการคำ. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จารุณี มณีกุล. (2545). การใช้เนื้อหาและกิจกรรมที่แท้จริงเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จารุพรรณ เพ็งศรีทอง. (2543). การศึกษาปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหง: รายงานการวิจัย. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฉวีวรรณ สฤติกุล. (2533). การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษระหว่างมหาวิทยาลัยรามคำแหงและสถาบัน
ผลิตครูอื่นๆ ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดิฐ ศรีนราวัฒน์ และ รัชดาพรรณ จิตต์บรรจง. (2544) การศึกษากลวิธีการเรียนและปัญหาการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทพร วิกรมโรจนานันท์. (2523). ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3
วิชาเอกภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิภา สนอาดจิต. (2523). การสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของหน่วยราชการและ
รัฐวิสาหกิจ. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ปราณี กุลละวณิช. (2548). “การศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและความต้องการภาษาต่างประเทศในภาคกลาง ภาคตะวันตก และตะวันออก”. รายงานสรุปชุดโครงการวิจัยข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนและความต้องการภาษาต่างประเทศในประเทศไทย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- ปราณี วาณิชเจริญธรรม. (2527). การศึกษาพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการใช้ภาษาของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2526. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศุสดี ลีนสืบผล. (2527). ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษขั้นดีความของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูเขตนครหลวง. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรรณมาศ แสงนาค. (2536). การสำรวจความต้องการภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนนายร้อย กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์พิมพันธุ์ เวสสะโกศล.
- พิมพันธุ์ เวสสะโกศล. (2544). “รายงานวิจัยเรื่องวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของบัณฑิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ”. วารสารศิลปศาสตร์. 1 (1) (มกราคม – มิถุนายน 2544).
- ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 เล่ม 122.
- รสสุคนธ์ ศรีวรขาน. (2547). “การสำรวจความต้องการของผู้สอนภาษาอังกฤษและนิสิต/นักศึกษาในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ”. E – Journal for Researching Teachers. 1 (3) (กันยายน 2547).
- วนิดา พันธุ์แก้ว. (2523). ความสามารถด้านการฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาฝึกหัดครูระดับปริญญาตรีปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครูภาคกลางของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วราภรณ์ ลิกะไชย. (2530). การสำรวจความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนผู้ปกครองและครูชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วัตถุประสงค์แบบอ้อม. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิริยา สิทธิสาร. (2530). การสำรวจความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้ปกครอง และครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- แหวดตา สุขันตวงศ์. (2545). “การศึกษาเชิงวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา”. Songklanakarin : E – Journal of Social Sciences & Humanities. 8 (2), 2002.

- ศรีวิไล พลมณี และพนิดา สิ้นสุวรรณ. (2544). ความต้องการและปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย และสาขาการสอนสังคมศึกษา เปรียบเทียบกับ นักศึกษาสาขาการสอนภาษาอังกฤษ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). เอกสารสรุปการประชุม เชิงปฏิบัติการ เรื่องกิจกรรมสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมในองค์การศึกษา 153 สถาบัน . กรุงเทพฯ .
- สุนันทา พากเพียร. (2530). การสำรวจความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้ปกครองและครู ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วัตถุประสงค์แบบอุดม. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวรรณี พันธุ์พริกส์ และฉลลิกา มหาพูนทอง. (2545). การศึกษาปัญหาและความต้องการของ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาชีพในการเรียนภาษาอังกฤษ ของสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ. กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สมพร ศรีรัตนากุล. (2547). “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์” E – Journal for Researching Teachers. 1 (3) (กันยายน 2547).
- สมศรี ธรรมสาร โสภณ. (2535). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการและแบบเน้น ผลงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาลี ศิลปธรรม. (2533). ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของผู้ที่จบชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา 2526 – 2528 ที่ทำงานในธุรกิจการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวภาคย์ ศรีวิจารณ์. (2521). การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจโครงสร้างภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจในการอ่านของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับเทคนิคในกรุงเทพ ฯ. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อดิศักดิ์ อนุกุล. (2527). ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดเชียงใหม่. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อารีย์ จังสถิตย์กุล. (2531). ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของคนขับรถรับจ้างในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อุบล สุวรรณชัยรบ. (2523). ความสามารถทางการฟัง การอ่าน และการเรียนภาษาอังกฤษ.
กรุงเทพ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อุไร แฉล้ม. (2522). ความสามารถในการอ่านและเขียนของนิสิตและนักศึกษาครุวิชาเอก
ภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ภาษาอังกฤษ

Anderson , A. and T. Lynch. (1993). Listening. Oxford : Oxford University Press.

Balbin , J. (1979). “Language Planning in SEAMEO Countries” RELJ Journal. 8 (12) ,
pp.35 - 41.

Banan , A. (1982). “Syllabus Design and Communicative Language Teaching ?”. Dissertation
Abstracts International. 42 (March – April , 1982).

Barnett , M.A. (1989). More Than Meeting the Eye. Englewood Cliffs , New Jersey :
Prentice – Hall Inc.

Bond , G.L. and M.A. , Tinker. (1957). Reading Difficulties : Their Diagnosis and Corrections.
Englewood Cliffs , New Jersey : Prentice Hall Inc.

Bond, G. L., & Think, M.A. (1957). Reading Difficulties: Their Diagnosis and Correction.
New York : Appleton Century Croftes.

Brown , Gillian. (1977). Listening to Spoken English. Hong Kong : Longman Group.

Brown , G. and G. , Yule. (1989). Teaching the Spoken Language. Cambridge : Cambridge
University Press.

Brown , J.B. (1995). The Elements of Language Curriculum : A System Approach to Program
Development. Boston : Heinle & Hienle Publishers.

Brumfit , C. J. (1984). Common Ground : Shared Interests in ESP and Communicative Studies.
London : Pergamon Press.

Byrne , D. (1988). Teaching Writing Skills. (4th ed.). Singapore : Longman Group Ltd.

Carrell , P.L. and J.C. Eisterhold. (1983). “Schema Theory and ESL Reading Pedagogy” TESOL
Quarterly. 17 (December , 1983), pp: 553 – 573.

Chan , Victoria. (2001). “Determining Students’ Language Needs in A Tertiary Settings.” English
Teaching Forum. (July 2001) , pp: 7 – 11.

- Coady , J. (1979). "A Psycholinguistic Model of the ESL Reader." Reading in Second Language.
Rowley , Massachusetts : Newbury House, pp: 9 – 11.
- Christina, Michecin. (2005). "English as a global language". Retrieved from :
<http://www.e-referate.ro/> (October 2005).
- Dallmann , M. (1980) The Teaching of Reading. New York : Holt Rineheart and Winston.
- Diederich, P.B. (1970) "Clusters in Judgment of Writing Ability." ETS Research Bulletin.
Princeton: Educational Testing Service, pp. 60-70.
- Ellis, R., & Tomlinson, B. (1980). Teaching Secondary English. Hong Kong: Longman.
- Eppolito , A.M. (1977). "An Analysis of the Current Goals and Objectives of Foreign Language
Education." Dissertation Abstracts International. 39 (August , 1989).
- Eskey , D.E. (1995). "Advanced Reading : The Structural Problem." English Teaching Forum.
3 (April , 1995) : 15 – 19.
- Ferris, D. (1998) "Students' views of Academic Aural/ Oral Skills: A Comparative needs
Analysis." TESOL Quarterly. 32, pp. 289 – 318.
- Finocchiaro , M. and M. Bonomo. (1973). The Foreign Language Learners : A Guide for
Teachers. New York : Regent Publishing Co.
- Flower , L. and J. Hays. (1980). "The Cognitive of Discovery : Defining a Rhetorical Problem."
College Composition and Commentation. 31 (January , 1980), pp. 21 – 32.
- Flowerdew , J. (1994). Academic Listening : Research Perspective. Cambridge : Cambridge
University Press.
- Francisco , R. and Zhigleve , I. (1978). "Survey of Student Attitudes toward Native and Foreign
Language Instructions." Lithuania Quarterly Journal of Arts and Sciences. 40 (Winter
1978), pp. 110 – 125.
- Galvin , K. (1992). Listening by Doing. Lincolnwood : National Textbook.
- Ginn , R.C.K. (1970). Integrated Writing. Beverly Hill : Glencove Press.
- Goodman , K.S. (1972). "Behind the Eye : What Happen in Reading ?" The Threshold Models
and Process of Reading. Newark , Delaware : The International Reading Association.
- Gray , L. (1963). Teaching Children to Read. (3^d ed.) New York : The Ronald Press Company.
- Harris, D. P. (1969). Testing English as a Second Language. New York: McGraw Hill.

- Harris , L. A. and C. B. Smith. (1980). Reading Instruction Diagnosis Teaching in the Classrooms. New York : Holt Rineheart and Winston Inc..
- Heaton , J. B. (1975). Writing English Language Tests. London : Longman.
- Holden , S. (1977). English for Specific Purpose. London : Modern English Publication.
- Huebener , I. (1969). How to Teach Foreign Language Effectively. New York : New York University Press.
- Hudson , T. (1982). "The Effects of Induced Schemata on the 'Short Circuit' in L₂ Reading : Non – Decoding Factors in L₂ Reading Performance". Language Learning. 32 (June 1982), pp. 1 – 31.
- Hutchinson , T. and A. Waters. (1994). English for Specific Purposes. Cambridge : Cambridge University Press.
- Jacobs , H. L ., Zinkgraf , S. A. , Wormuth , D. R. , Hart Field , Vi Fi and Hughey , I. B. (1981). Testing ESL Composition A Practical Approach. Boston , Massachusetts : New Bury House Publishers.
- Jaikla , N. (2001). Needs Analysis of Business English at Subsidiary Companies of Vanchai Group Public Company Limited : A Case Study. Unpublished Master's Thesis , Department of Languages and Social Science , King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok.
- Jenks, J. L. (1981). Learners' Needs and the Selection of Compatible Materials. The Second Language Classroom: Directions for the 80s. New York: Oxford University Press.
- Jiling , W. (2007). "Preliminary Survey of Online Language Learners' Needs in Their Learning". ESP World. 6 (1), pp. 10 - 22.
- Jordan, R.R. (1997). English for Academic Purposes. Cambridge: Cambridge University Press.
- Kemp , J. E. , G. R. Morrison and S. M. Ross (1994). Designing Effective Instruction. New York : Macmillan College Publishing Company.
- Ling, S. (2001). "Native and Nonnative-Speaking EFL Teachers' Evaluation of Chinese Students' English writing." Language Testing. 18(3), pp. 303-325.
- Mackay , W. F. (1978). Language Teaching Analysis. London : Longman Green and Co.

- Mason , J. M. (1984). "A Schema – Theoretic View of the Reading Process as a Basic for Comprehension Instruction." Comprehension Instructions and Suggestions. New York : Longman Group.
- Morley J. (1984). Listening and Language Learning in ESL : Developing Self – Study Activities for Listening Comprehension. Englewood Cliffs : Prentice Hall Inc.
- Ogle , D. (1986). "K-W-L : A Teaching Model that Develops Active Reading of Expository Text " The Reading Teacher. 39, pp. 564 - 570.
- Pearson , P. D. and D. D. Johnson. (1979). Teaching Reading Comprehension. New York : Holt Rineheart and Winston Inc.
- Raimes , A. (1985). Techniques in Writing. New York : Oxford University Press.
- Richards, J. C. (1987). The Language Teaching Matrix. Cambridge : Cambridge University Press.
- Rivers , W. M. (1980). "Hearing and Comprehending" English Teaching Forum. 18 (4), pp. 15 - 20.
- Robinson , P. C. (1980). ESP (English for Specific Purposes). Oxford : Pergamon Press.
- Savignon , S. (1983). Communicative Competence : Theory and Classroom Practice. Reading : Addison – Wesley Publishing Company.
- Smith , E. (1973). Psycholinguistics and Reading. New York : Holt Rineheart and Winston , Inc.
- Stapa , H. S. and Jais , R. M. (2007). "A Survey of Writing Needs and Expectations of Hotel Management and Tourism Students". English for Specific Purposes. Retrieved from : http://www.esp – info/Articles_9/Stapa_ESP.htm. (February 22 , 2007).
- Strang , R. (1972). "The Nature of Reading". Reading : Today and Tomorrow. London : University Press in Association with the Open University Press.
- Underwood , M. (1990). Teaching Listening. New York : Longman Group.
- Ur , P. (1984). Teaching Listening Comprehension. Cambridge : Cambridge University Press.
- Valette , R. and R. Disick. (1972). Modern Language Performance Objectives and Individualization. New York : Harcourt Brace Jovanovich Inc.
- William , E. (1986). Reading in the Language Classroom. London : The Macmillan Publishers Ltd.
- Yaldens , J. (1985). The Communicative Syllabus. Exeter : Pergamon Press.
- Zamel , S. (1983). "The Composing Process of Advanced ESL Students : Six Case Studies". TESOL Quarterly. 17 (June 1983), pp. 165 - 187.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ปัญหา และ ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ในระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

(A Comparative Study of English Language Proficiency , Language Usage Problems and Language
Needs Among Graduate and Post Graduate Students at King Mongkut's Institute of Technology
North Bangkok)

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลในการวิจัย จึงขอความกรุณาทางผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอบคำถามทุกข้อเพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อประโยชน์ของผลงานวิจัยต่อไป
แบบสอบถามประกอบด้วย 4 ตอน จำนวน 4 หน้า มีรายละเอียดดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ
ตอนที่ 3 ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรอกข้อความลงในช่องว่าง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ
☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ
☐ น้อยกว่า 30 ปี ☐ 40 ปี ขึ้นไป ☐ ตั้งแต่ 30 – 40 ปี
3. ท่านเข้าศึกษาในสาขาวิชา (โปรดระบุ)
4. วุฒิการศึกษาของท่าน
☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก
5. สถานภาพการทำงานในปัจจุบัน
☐ ทำงาน ☐ ไม่ได้ทำงาน (ข้ามไปตอบข้อ)
6. ประเภทของหน่วยงาน
☐ รัฐบาล ☐ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ
☐ กิจการส่วนตัว ☐ หน่วยงานเอกชน
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ
7. ประสบการณ์ในการทำงาน
☐ 1. 0 – 1 ปี ☐ 2. 2 – 5 ปี
☐ 3. 6 – 10 ปี ☐ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

8. ประเภทของหน่วยงาน

☐ ราชการ	☐ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ
☐ กิจการส่วนตัว	☐ หน่วยงานเอกชนที่ไม่ใช่กิจการส่วนตัว
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ	

9. ประสบการณ์ในการทำงาน

☐ 0 - 1 ปี	☐ 2 - 5 ปี
☐ 6 - 10 ปี	☐ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

10. ตำแหน่งหน้าที่การงาน

☐ พนักงาน	☐ ผู้อำนวยการ
☐ เจ้าของกิจการ	☐ ผู้จัดการ
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ	

11. ท่านใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานหรือไม่

☐ ใช่	☐ ไม่ใช่

12. ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา ท่านเคยได้รับการอบรมภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกชั้นเรียนหรือไม่

☐ เคย (ตอบข้อ 13 และ 14)	☐ ไม่เคย (ข้ามไปตอบตอนที่ 2)

13. ระยะเวลาที่ได้รับการอบรมภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

☐ 1-2 สัปดาห์	☐ 3-4 สัปดาห์
☐ 5-10 สัปดาห์	☐ มากกว่า 10 สัปดาห์ขึ้นไป

14. ทักษะที่รับการอบรมภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

☐ ฟัง	☐ พูด	☐ อ่าน	☐ เขียน

ตอนที่ 2 ความต้องการและความคิดเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X บนตัวเลขทางขวามือแต่ละข้อที่ตรงกับระดับความเป็นจริงหรือความต้องการของท่าน

5	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงหรือความต้องการมากที่สุด
4	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงหรือความต้องการมาก
3	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงหรือความต้องการปานกลาง
2	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงหรือความต้องการน้อย
1	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงหรือความต้องการน้อยที่สุด

	ระดับความเป็นจริง				
1. ท่านเรียนภาษาอังกฤษของสถาบัน เพราะ/ เพื่อ ...					
1.1 เป็นวิชาบังคับ	5	4	3	2	1
1.2 สอบไม่ผ่านภาษาอังกฤษของสถาบัน	5	4	3	2	1
1.3 ชอบและสนใจการเรียนภาษาอังกฤษ	5	4	3	2	1
1.4 สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในสาขาอาชีพ	5	4	3	2	1
1.5 เตรียมตัวศึกษาต่อ	5	4	3	2	1
1.6 เพิ่มศักดิ์ศรีแก่ตัวเอง	5	4	3	2	1
1.7 ผู้สอนมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ดี	5	4	3	2	1
1.8 บทเรียนน่าสนใจ	5	4	3	2	1
1.9 บรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนดี	5	4	3	2	1
2. ท่านเพิ่มเติมความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดย...					
2.1 การสนทนาภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา	5	4	3	2	1
2.2 การอ่านหนังสือ บทความ และเอกสารอื่นๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน และ/หรือ การทำงาน	5	4	3	2	1
2.3 การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสารภาษาอังกฤษทั่วไป	5	4	3	2	1
2.4 การค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ต	5	4	3	2	1
2.5 การดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ	5	4	3	2	1
2.6 การดูทีวีภาษาอังกฤษ	5	4	3	2	1
2.7 การฟังวิทยุภาษาอังกฤษ	5	4	3	2	1
2.8 การฟังเพลงภาษาอังกฤษ	5	4	3	2	1

2.9 การฝึกทำข้อสอบภาษาอังกฤษ	5	4	3	2	1
2.10 การเล่นเกมส์ภาษาอังกฤษ	5	4	3	2	1
2.11 การเข้าสู่ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Access Learning Center)	5	4	3	2	1
2.12 การเข้าห้องสมุด	5	4	3	2	1
3. ท่านใช้เวลาสำหรับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในช่วง...					
3.1 ก่อนเวลาทำงาน	5	4	3	2	1
3.2 เวลาทำงาน	5	4	3	2	1
3.3 หลังเลิกงาน	5	4	3	2	1
3.4 วันหยุด	5	4	3	2	1
3.5 อื่นๆ โปรดระบุ					
	ระดับความต้องการ				
4. ระยะเวลาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์ที่ท่านต้องการคือ...					
4.1 1 ครั้งๆ ละ 3 ชั่วโมง	5	4	3	2	1
4.2 2 ครั้งๆ ละ 1 ชั่วโมง 30 นาที	5	4	3	2	1
4.3 2 ครั้งๆ ละ 2 ชั่วโมง	5	4	3	2	1
4.4 อื่นๆ โปรดระบุ					
5. ท่านต้องการให้มีจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนกลุ่มละไม่เกิน...					
5.1 15 คน	5	4	3	2	1
5.2 20 คน	5	4	3	2	1
5.3 25 คน	5	4	3	2	1
5.4 30 คน	5	4	3	2	1
5.5 อื่นๆ โปรดระบุ					
6. ลักษณะการเรียนการสอนที่ท่านต้องการคือ ...					
6.1 การเรียนเนื้อหาที่สามารถนำมาใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและการทำงาน	5	4	3	2	1
6.2 การฟังบรรยายจากผู้สอนอย่างเดียว	5	4	3	2	1
6.3 การฟังบรรยายจากผู้สอนและฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องที่บรรยาย	5	4	3	2	1
6.4 การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเองในเรื่องที่เรียน	5	4	3	2	1

6.5 การช่วยกันค้นคว้าหาความรู้ในเรื่องที่เรียน แล้วนำมา สนทนาหรือนำเสนอในชั้นเรียน	5	4	3	2	1
6.6 การมีโอกาสนในการเลือกหัวข้อหรือเนื้อหาที่จะเรียน	5	4	3	2	1
6.7 การมีโอกาสนในการประเมินความสามารถของตนเองและ ผู้อื่น	5	4	3	2	1
6.8 การฝึกทำกิจกรรมเพียงผู้เดียว	5	4	3	2	1
6.9 การฝึกทำกิจกรรมเป็นคู่	5	4	3	2	1
6.10 การฝึกทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 3-4 คน	5	4	3	2	1
6.11 การฝึกทำกิจกรรมร่วมกันทั้งชั้นเรียน	5	4	3	2	1
6.12 อื่นๆ โปรดระบุ					
7. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรจะเป็น...					
☐ ชาวไทย (ตอบข้อ 8)					
☐ ชาวต่างประเทศ (ข้ามไปตอบข้อ 9)					
☐ ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศโดยสลับกัน (ตอบทั้งข้อ 8 และ 9)					
	ระดับความคิดเห็น				
8. ในการเรียนการสอน ท่านคิดว่าอาจารย์ชาวไทย...					
8.1 มีเทคนิควิธีการอธิบายเนื้อหา หลักไวยากรณ์ และคำศัพท์ ได้ชัดเจนกว่า	5	4	3	2	1
8.2 สามารถแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องการออกเสียงให้ ถูกต้องได้ดีกว่า	5	4	3	2	1
8.3 สามารถชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ดีกว่า	5	4	3	2	1
8.4 เข้าใจลักษณะธรรมชาติของนักศึกษาได้ดีกว่า	5	4	3	2	1
8.5 เข้าใจความต้องการและความจำเป็นในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ดีกว่า	5	4	3	2	1
8.6 สามารถตอบข้อซักถามนอกชั้นเรียนเป็นภาษาไทยได้	5	4	3	2	1
8.7 มีมนุษยสัมพันธ์ มีความเป็นกันเองมากกว่า	5	4	3	2	1
8.8 อื่นๆ โปรดระบุ					
9. ในการเรียนการสอน ท่านคิดว่าอาจารย์ชาวต่างประเทศ...					
9.1 มีเทคนิควิธีการอธิบายเนื้อหา หลักไวยากรณ์ และคำศัพท์ ได้ชัดเจนกว่า	5	4	3	2	1

9.2 สามารถแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องการออกเสียงให้ถูกต้องได้ดีกว่า	5	4	3	2	1
9.3 สามารถชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ดีกว่า	5	4	3	2	1
9.4 เข้าใจลักษณะธรรมชาติของนักศึกษาได้ดีกว่า	5	4	3	2	1
9.5 เข้าใจความต้องการและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ดีกว่า	5	4	3	2	1
9.6 มีมนุษยสัมพันธ์ มีความเป็นกันเองมากกว่า	5	4	3	2	1
9.7 ทำให้ท่านมีโอกาสนี้จะใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาได้อย่างแท้จริง	5	4	3	2	1
9.8 อื่นๆ โปรดระบุ.....					

ตอนที่ 3 ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X บนตัวเลขทางขวามือแต่ละข้อที่ตรงกับระดับความต้องการของท่าน

5	หมายถึง	มีความต้องการมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความต้องการมาก
3	หมายถึง	มีความต้องการปานกลาง
2	หมายถึง	มีความต้องการน้อย
1	หมายถึง	มีความต้องการน้อยที่สุด

	ระดับความต้องการ				
1. ท่านต้องการใช้หรือพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
1.1 การฟัง	5	4	3	2	1
1.2 การพูด	5	4	3	2	1
1.3 การอ่าน	5	4	3	2	1
1.4 การเขียน	5	4	3	2	1
2. ท่านต้องการใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อ					
2.1 เข้าใจการบรรยาย การนำเสนอผลงานและข้อมูล การประชุม สัมมนา และการอบรม	5	4	3	2	1
2.2 เข้าใจคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ	5	4	3	2	1
2.3 เข้าใจข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์และวิทยุ และสื่ออื่นๆ	5	4	3	2	1

2.4 เข้าใจการสนทนากับลูกค้าและเพื่อนร่วมงาน ใน สถานการณ์ต่างๆ	5	4	3	2	1
2.5 เข้าใจการสนทนาในชีวิตประจำวัน ในสถานการณ์ต่างๆ	5	4	3	2	1
2.6 เข้าใจการสนทนาทางโทรศัพท์	5	4	3	2	1
2.7 เข้าใจการสนทนาที่มีศัพท์เฉพาะทาง	5	4	3	2	1
2.8 ทำข้อสอบต่างๆ ที่วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ เช่น TOEFL, TOEIC, IELTS และ CU-TEP เป็นต้น	5	4	3	2	1
3. ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ					
3.1 พูดบรรยาย นำเสนอผลงานและข้อมูล พูดในที่ประชุม สัมมนาและการอบรม	5	4	3	2	1
3.2 พูดสรุปความ จากข้อมูลที่ได้ฟัง	5	4	3	2	1
3.3 สนทนากับลูกค้าและเพื่อนร่วมงานในสถานการณ์ต่างๆ	5	4	3	2	1
3.4 สนทนาในชีวิตประจำวัน	5	4	3	2	1
3.5 สนทนาทางโทรศัพท์	5	4	3	2	1
3.6 แนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือ ต่างๆ	5	4	3	2	1
3.7 พูดอธิบายตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูล และขั้นตอนต่างๆ	5	4	3	2	1
3.8 พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์ในเรื่องต่างๆ	5	4	3	2	1
4. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ					
4.1 อ่านหนังสือ เอกสาร ผลการทดลอง โครงการงาน บทคัดย่อ รายงานและข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน และ/หรือ การ ทำงาน	5	4	3	2	1
4.2 อ่านหนังสือ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และข้อมูล ภาษาอังกฤษทั่วไป	5	4	3	2	1
4.3 สรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่างๆ ที่อ่าน	5	4	3	2	1
4.4 อ่านศัพท์เฉพาะทาง	5	4	3	2	1
4.5 อ่านจดหมายติดต่อ /E-mail/ Telex/ Facsimile	5	4	3	2	1
4.6 อ่านคู่มือ คำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์ และเครื่องมือต่างๆ	5	4	3	2	1

4.7 อ่านตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดงข้อมูลและ ขั้นตอนต่างๆ	5	4	3	2	1
4.8 ทำข้อสอบต่างๆ ที่ใช้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ เช่น TOEFL, TOEIC, IELTS และ CU-TEP เป็นต้น	5	4	3	2	1
5. ทักษะการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อ					
5.1 เขียนบรรยายผลการทดลอง โครงการ บทคัดย่อ และ รายงาน ที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน และ/หรือ การทำงาน	5	4	3	2	1
5.2 เขียนจดหมายติดต่อ/ E-mail/ Telex/ Facsimile	5	4	3	2	1
5.3 เขียนคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ	5	4	3	2	1
5.4 เขียนบันทึกข้อความสั้นๆ ที่เกี่ยวกับการทำงานและ ชีวิตประจำวัน	5	4	3	2	1
5.5 เขียนบรรยายตาราง ค่าการวัด แผนภูมิ แผนผังแสดง ข้อมูลและขั้นตอนต่างๆ	5	4	3	2	1
5.6 กรอกแบบฟอร์มต่างๆ	5	4	3	2	1
5.7 เขียนสรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่างๆ หลังจากการ ฟัง	5	4	3	2	1
5.8 เขียนสรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่างๆ หลังจากการ อ่าน	5	4	3	2	1
5.9 เขียนเรียงความและย่อหน้าในประเภทต่างๆ เช่น การ เปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง การเล่าเหตุการณ์ เป็นต้น	5	4	3	2	1
5.10 เขียนแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์ในเรื่องต่าง ๆ	5	4	3	2	1
5.11 เขียนเรียงความเพื่อใช้ในการศึกษาต่อ	5	4	3	2	1
5.12 เขียนจดหมายสมัครงาน	5	4	3	2	1
5.13 เขียนเรียงความเพื่อใช้ทำข้อสอบทำข้อสอบต่างๆ ที่ใช้วัด ความสามารถทางภาษาอังกฤษ เช่น TOEFL และ IELTS เป็นต้น	5	4	3	2	1

ตอนที่ 4 ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X บนตัวเลขทางขวามือแต่ละข้อที่ตรงกับระดับปัญหาของท่าน

5	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหามาก
3	หมายถึง	มีปัญหาปานกลาง
2	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด

ท่านคิดว่าท่านมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด

	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
1. ไม่มีความรู้และเทคนิคในการนำเสนอผลงานและข้อมูล ดีพอ					
2. ไม่สามารถอธิบายและตอบโต้ข้อซักถามในการนำเสนอผลงานหรือข้อมูลได้ดีพอ					
3. ไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ กับชาวต่างชาติได้					
4. ไม่สามารถสื่อสารทางโทรศัพท์ได้					
5. ไม่เข้าใจเมื่ออ่านหนังสือ เอกสาร บทความ และข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน และ/หรือ การทำงาน					
6. ไม่เข้าใจเมื่ออ่านหนังสือ เอกสาร บทความ และข้อมูลต่างๆ ไป					
7. ไม่เข้าใจเมื่อฟังคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ					
8. ไม่เข้าใจเมื่ออ่านคำแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ					
9. ไม่สามารถเขียนอธิบายแนะนำวิธีการใช้และการทำงานของอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ					
10. ไม่สามารถเขียนตอบโต้จดหมายติดต่oprเภทต่างๆ และ E-mail ได้					
11. ไม่สามารถเขียนอธิบายผลการทดลอง โครงการ บทความ และรายงาน ที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน และ/หรือ การทำงาน					
12. ไม่สามารถเขียนสรุปย่อใจความสำคัญจากข้อมูลต่างๆ หลังจากการอ่าน					
13. ไม่สามารถเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลได้					
14. ไม่สามารถพูดวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลได้					

15. ไม่สามารถออกเสียง คำ วลี และประโยคได้ถูกต้อง	5	4	3	2	1
16. ไม่เข้าใจในประเพณีวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ	5	4	3	2	1
17. อื่นๆ โปรดระบุ.....					

ตอนที่ 5 ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X บนตัวเลขทางขวามือแต่ละข้อที่ตรงกับระดับปัญหาของท่าน

5	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหามาก
3	หมายถึง	มีปัญหากลาง
2	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด

ท่านคิดว่าท่านมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด

	ระดับปัญหา				
1. ไม่มีเวลาทบทวนหรือเตรียมตัวเกี่ยวกับบทเรียน	5	4	3	2	1
2. เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับที่นำมาใช้จริงในการทำงาน และ/หรือในชีวิตประจำวัน	5	4	3	2	1
3. ทักษะที่เรียนไม่ตรงกับที่นำมาใช้จริงในการทำงาน และ/หรือในชีวิตประจำวัน	5	4	3	2	1
4. กลุ่มที่เรียนมีความรู้ความสามารถหลากหลาย	5	4	3	2	1
5. พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดี	5	4	3	2	1
6. ขนาดของกลุ่มผู้เรียนใหญ่เกินไป	5	4	3	2	1
7. ไม่เห็นความจำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษ	5	4	3	2	1
8. ไม่มีแรงจูงใจให้เรียนภาษาอังกฤษ	5	4	3	2	1
9. ไม่เข้าใจในสิ่งที่อาจารย์พูด (ภาษาอังกฤษ)	5	4	3	2	1
10. เข้าใจในสิ่งที่อาจารย์พูด แต่ไม่สามารถตอบโต้เป็นภาษาอังกฤษได้	5	4	3	2	1
11. ไม่เข้าใจในประเพณีวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ	5	4	3	2	1
12. ผู้สอนพูดหรือสอนไวเกินไป	5	4	3	2	1
13. ผู้สอนยกตัวอย่างประกอบการสอนน้อยเกินไป	5	4	3	2	1
14. อื่นๆ โปรดระบุ.....					

ขอขอบคุณท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามนี้โดยครบถ้วน

ประวัติผู้วิจัย

(Biography)

รศ.สุวรรณี พันธุ์พริกส์

1. ประวัติส่วนตัว

1.1 เกิดวันที่ 15 กรกฎาคม 2497

1.2 อายุ 53 ปี 2 เดือน

1.3 การศึกษา ระดับอุดมศึกษา (เรียงจากคุณวุฒิสูงสุด)

	คุณวุฒิ	ปี พ.ศ. ที่จบ	ชื่อสถานศึกษา
1.3.1	M.Ed. (TESOL)	2541	University of Leeds, England
1.3.2	M.A. (Administration and Supervision)	2521	Roosevelt University, U.S.A
1.3.3	ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ)	2519	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2. ประวัติการทำงาน

2.1 ได้รับตำแหน่งแต่งตั้งเป็นรองศาสตราจารย์ เมื่อ 1 ต.ค.2538 ชั้น 20,640 บาท

2.2 ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2523 ได้รับเงินเดือนระดับ 4 ชั้น 3,225 บาท

3. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสอน

2543 Certificate in Language Curriculum and Instruction in Multicultural Societies SEAMEO Regional Language Centre, Singapore

2538 Certificate in Teaching English for Specific Purposes, Plymouth, U.K.

2536 Certificate in Computer Assisted English Language Learning, University of Lyon, France

2531 Certificate in Language Teaching Methodology SEAMEO, Singapore

2527 Certificate in Teaching of English as a Foreign Language. University of Leeds, England

4. ผลงานวิชาการ

งานวิจัย

สุวรรณณี พันธุ์พริกส์ และฉัตรลลิตา มหาพูนทอง “การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ”. 2545.

Panproegsa, Suwannee. “ESP Material and the Role of ESP Teachers at the Tertiary Level in Thailand” unpublished paper, 1998.

บทความ

สุวรรณณี พันธุ์พริกส์ “อีกทางเลือกหนึ่งของการวัดผล : Modified Essay Questions (MEQ) ”. ปีที่ 17 ฉบับที่ 54 เมษายน – มิถุนายน 2548.

Panproegsa, Suwannee “DoesThe Computer Assist The Language Learning Process ” KMITNB Journal, 2004.

ตำรา

Aphirakyothin, Suwannee Basic English for Science. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตำรวจ, 2530.

Aphirakyothin, Suwannee Reading Practice. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2543.

Panproegsa, Suwannee. Focus on English. กรุงเทพฯ : บริษัทศรีสมบัติการพิมพ์ จำกัด, 2538.

Panproegsa, Suwannee. Graduate English. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2543.

อ. ฌลลิกา มหาพูนทอง

1. ประวัติส่วนตัว

- 1.1 เกิดวันที่ 5 ตุลาคม 2515
- 1.2 อายุ 35 ปี - เดือน
- 1.3 การศึกษา ระดับอุดมศึกษา (เรียงจากคุณวุฒิสูงสุด)

	คุณวุฒิ	ปี พ.ศ. ที่จบ	ชื่อสถานศึกษา
1.3.1	อ.ม. (ภาษาศาสตร)	2540	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
1.3.2	ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)	2537	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

2. ประวัติการทำงาน

- 2.1 ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง อาจารย์ระดับ 7 ขั้น 19,440 บาท
- 2.2 ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2540 ได้รับเงินเดือนระดับ 4 ขั้น 7,780 บาท

3. ประสบการณ์

- 2540 — ปัจจุบัน สอนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- 2547 อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- 2540 ผู้ช่วยวิจัยสถาบันไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ผลงานวิชาการ

งานวิจัย

สุวรรณิ พันธุ์พริกส์ และ ฌลลิกา มหาพูนทอง “การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ”. 2545.